Să presupunem că un povestitor se apropie de dumneavoastră şi cu o voce caldă începe să-şi depene amintirile.

Fantezia vă poate transpune într-o lume de vis, fermecătoare, cu întâlniri de neuitat şi clipe de pasiune.

În acest fel vă propunem să vă îndepărtaţi puţin de viaţa de zi cu zi, pentru a vă îngădui o scurtă vacanţă de neuitat.

Iată ce vă poate oferi această carte!

Editor: Aurelian Micu Lector: Ioan Drăghici Tehnoredactor: Ana Croitoru Macheta colecţiei: Andy

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale BLAKELEE, ALEXANDRA

Fantezii ascunse / Alexandra Blakelee Bucureşti: Alcris, 2004. p.; cm. – (El şi Ea)

Tit. orig. (eng): Wild lady ISBN 973 – 646 – 298 – 6 821.111.31 = 135.1

Colecţia „EL şi EA”.

ALEXANDRA BLAKELEE

Fantezii ascunse

Traducerea şi adaptarea în limba română de ELENA MITU

ALCRIS

Capitolul 1

„Nu se poate, din nou îmi citeşte corespondenţa!” Furioasă, Jade Stevens înainta în holul elegant al clădirii, fulgerându-l pe Kyle Stephens cu privirea. Tolănit într-un fotoliu, aproape de cutiile poştale, acesta răsfoia liniştit catalogul ei de lenjerie feminină.

Personajului nu-i lipsea îndrăzneala! O îndrăzneală de care se folosea fără niciun pic de ruşine, urmărind-o cu încăpăţânare încă de la prima lor întâlnire, în urmă cu şase luni. Jade îi respinsese avansurile de fiecare dată, dar nimic nu părea să-l descurajeze. Dimpotrivă, după fiecare refuz, îşi dubla eforturile…

E prea încrezător în farmecul lui, se gândi tânăra femeie, apropiindu-se. Şi ce farmec! Un corp puternic, înalt – superb, trebuia să recunoască – o înfăţişare

dezinvoltă, un zâmbet ştrengăresc şi, ceea ce părea mai neobişnuit, o privire melancolică. Kyle avea, mai ales, un mod provocator de-a o dezbrăca din priviri, care o tulbura mult mai mult decât voia să recunoască.

Cu toate acestea, Jade se străduia să păstreze distanţa. Dar cum să-l ţii la distanţă pe propriul vecin? Mai ales când poştaşul, derutat de neobişnuita asemănare a numelor lor – şi chiar a adreselor lor: ea locuia la apartamentul 321, Kyle la 312! – avea obiceiul neplăcut să se încurce când aducea corespondenţa.

Suspinând cu resemnare, se opri în faţa cutiei poştale şi se pregăti să-şi înfrunte adversarul.

— Iarăşi tu? întrebă ea.

— Mmm…

Acest răspuns distrat n-o surprinse deloc. Kyle era cufundat într-un studiu aprofundat al catalogului „Secretul Victoriei" şi din când în când scotea câte un fluierat aprobator. Enervată, Jade îşi puse servieta pe mochetă şi-şi căută cheile în poşetă.

— Să înţeleg că-mi citeşti revista?

— Da, răspunse Kyle cu vocea lui profundă, catifelată ca o mângâiere.

Tânăra femeie nu se putu împiedica să-l observe pe furiş. Un zâmbet ştrengăresc i se putea citi pe figura încadrată de bucle rebele. Era îmbrăcat în ţinuta de lucru – pantalon negru şi tricou asortat. Ghetele de piele erau puse neglijent pe măsuţa din faţa lui. Pe tricou era scris cu litere albe numele clubului al cărui proprietar era.

— Poştaşul a avut amabilitatea să strecoare această revistă încântătoare în cutia mea. Şi eu care te credeam atât de cuminte! adăugă el pe un ton de reproş. Trebuie să te previn, Jade, fetele rele mă atrag foarte mult!

Strălucirea ochilor lui albaştri o făcu pe tânăra femeie să se înfioare fără voia ei. Întorcându-i spatele cu hotărâre, îşi deschise cutia poştală.

— Visezi, Kyle.

— Da, sunt un visător. Dar ceva îmi spune că, în cazul tău, realitatea întrece orice vis.

O asemenea îndrăzneală o lăsă pe Jade fără replică.

— Într-una din zilele astea, frumoasa mea, continuă Kyle zâmbind, vei părăsi acest aer sălbatic şi vei accepta să ieşim împreună. În acea zi o să te întrebi, nedumerită: „de ce oare am aşteptat atât de mult?”

Jade îi aruncă o privire asasină înainte să-şi privească scrisorile, murmurând:

— Te crezi cumva irezistibil?

— Aşadar, n-ai lăsat niciodată garda jos ca să permiţi unui bărbat să se apropie de tine?

„Ba da, o dată. O singură dată”, răspunse Jade în gând. Neluând în seamă provocarea din ochii lui scrutători, se prefăcu absorbită de studierea plicurilor pe care le ţinea în mână. Dintre toţi bărbaţii pe care-i întâlnise de la despărţirea de Adam, în urmă cu trei ani, Kyle era, fără nicio discuţie, cel mai. direct. Ataca mereu, punând la încercare solidul zid de apărare în spatele căruia se ascundea lumea ei interioară. Zidul acesta îi descurajase pe ceilalţi pretendenţi.

— Am mai multe scrisori pe numele tău, anunţă Jade, aducând conversaţia pe un teren mai puţin periculos.

În spatele ei, fotoliul scârţâi abia auzit. Tânăra femeie simţi paşii lui Kyle care se apropiau. Inima începu să-i bată cu putere. Se strădui să trieze cât mai repede materialele publicitare de reviste. Greşise, n-ar fi trebuit să-şi piardă adversarul din vedere. Acum era imposibil să se întoarcă fără să-i fie observată tulburarea.

În două, trei secunde el fu acolo, foarte aproape. În ultima clipă, se opri şi-şi puse mâna pe perete, chiar în stânga ei.

Kyle n-o atingea, nici nu era nevoie: simţea deja căldura prezenţei lui alunecându-i de-a lungul spatelui, atingându-i rochia de mătase, mângâindu-i picioarele. Da, în ciuda hotărârilor ei, oricât n-ar fi vrut să recunoască, Kyle Stephens o atrăgea. Ca fructul oprit.

Cu toate acestea, nu se punea problema să se lase, încă o dată, pradă unei pasiuni devastatoare. Degetele i se încleştară pe plicuri şi, temându-se de atacul următor, se

strădui să-şi recapete controlul. Apropierea lui era o nouă dovadă de neruşinare. Trebuia să găsească o scăpare, cât mai repede.

Între timp, Kyle îi pusese în faţa ochilor catalogul deschis la pagina cu produsele cosmetice. Uleiuri de corp, creme, săpunuri parfumate.

— Abia acum înţeleg de ce miroşi a piersică.

Îşi plecă încet capul, atingând ceafa lui Jade ca din greşeală şi inspiră profund.

— O piersică zemoasă, coaptă. Mi-ar plăcea să ştiu dacă pielea ta are acelaşi gust dulce.

Era prea mult. Cu o mişcare rapidă, Jade se întoarse pe călcâie, îi smulse catalogul din mâini şi-i aruncă două plicuri în faţă.

— Poşta ta! spuse ea pe un ton sec. Luni mă voi duce la oficiul poştal ca să clarific această încurcătură. Aceste greşeli sunt insuportabile.

Kyle adună plicurile şi le puse în buzunar, zâmbind.

— Nu-i chiar atât de neplăcut, Jade.

Cum putea să fie atât de calm, atât de liniştit, chiar amuzat? se întrebă Jade, în timp ce ea nu se mai recunoaşte pe ea însăşi şi îşi simte toată apărarea în pericol. Fără un cuvânt, îi întoarse spatele şi închise cutia poştală.

Dar, chiar în clipa în care scotea cheia din uşă, mâinile puternice ale lui Kyle i se aşezară pe umeri. Hotărâte, îşi făcură loc până la ceafa ei într-un masaj lent şi senzual care o luă prin surprindere.

— Eşti atât de încordată, observă Kyle. Ai avut o zi grea la serviciu?

Dumnezeule! Aceste degete pricepute şi delicate pe pielea ei erau o adevărată încântare. Jade simţi că se topeşte sub acest contact ferm şi mângâietor în acelaşi timp. Se strădui să-şi păstreze capul drept, deşi îşi dorea să se abandoneze cu totul acestui masaj dumnezeiesc.

I se tăie respiraţia când degetele lui Kyle se fixară între omoplaţi, înainte să alunece spre gât. Un suspin de plăcere i se opri pe buze şi nu scoase niciun sunet.

— Am avut o săptămână lungă. recunoscu ea în cele din urmă.

— Te invit la clubul meu deseară. Bei un pahar, te mai destinzi. O să-l rog pe Bruce să închidă el şi vom merge să ne plimbăm pe plajă, amândoi.

Jade ştia prea bine unde duc astfel de propuneri pline de subînţelesuri senzuale. Mâinile lui Kyle, singure, spuneau deja prea multe.

Opreşte-te! îi strigă vocea raţiunii. Şi Jade se retrase, înainte să fie prea târziu.

— Am alte planuri, pretinse ea, pe cel mai rece ton – cel pe care-l folosea cu acei clienţi prea insistenţi ai agenţiei de design, „Farmecul interiorului”, pe care o conducea împreună cu sora ei.

Nepăsător, Kyle se sprijini cu un umăr de cutiile poştale.

— Te gândeşti la o plimbare la „Roxy”? întrebă el.

De fapt, o văzuse deja când plecase de acasă ca să meargă la acel club de noapte.

— Deloc. Dacă vrei să ştii, am treabă.

Cu aceste cuvinte, îşi puse corespondenţa în poşetă şi se îndreptă spre lift.

Kyle o urmă imediat.

— Dacă te străduieşti să trăieşti de una singură, vei ajunge să mori de plictiseală.

— Oh, spuse Jade, clătinând din cap. Cu tine, am porţia mea de senzaţii tari.

Îşi dădu prea târziu seama de greşeală. Kyle o prinse de braţ, obligând-o să se oprească brusc, aproape în braţele lui.

— Adevărat? o întrebă el cu o voce blândă.

Tânăra femeie se pierdu în intensitatea privirii lui.

— Eu. voiam doar să spun că nu ştiu niciodată la ce să mă aştept din partea ta, răspunse ea, eliberându-se din strânsoare.

Kyle zâmbi, acel zâmbet strălucitor care-i întuneca lui Jade ultima fărâmă de raţiune.

— Dacă ai ieşi cu mine, ai şti.

— Spune-mi, eşti genul care abordează toate femeile?

— Numai pe cele care merită osteneala.

— Şi dacă ţi-aş spune că nu mă interesează? Nici acum, nici altă dată?

Răspunsul nu se lăsă aşteptat.

— Ei, bine, aş spune că această gură minunată minte.

Jade îşi umezi buzele, înainte să-şi dea seama că n-ar fi trebuit s-o facă.

— În mod clar, îngâmfarea ta depăşeşte orice limite, răspunse ea, enervată.

Apoi, lăsându-l în urmă, ajunse la uşa care despărţea holul de lifturi.

— Îmi frângi inima, Jade, gemu Kyle, ducându-şi mâna la piept cu un gest teatral.

— Nu sunt sigură nici de una, nici de cealaltă!

Gânditor, Kyle îşi privi vecina îndepărtându-se. Era fermecat de unduirea şoldurilor, de foşnetul mătăsii şi de picioarele elegante, abia întrezărite. O imagine îi apăru în faţa ochilor – Jade, îmbrăcată într-o lenjerie de mătase, ca în catalogul „Secretul Victoriei” şi el, Kyle, deschizând unul câte unul nasturii. În acelaşi timp cu mătasea, o dezbrăca şi de această răceală pe care o purta mereu ca pe o armură, scoţându-i la iveală secretele cele mai ascunse.

„Visezi, Kyle”.

Începu să râdă. Nu, nu mai era un vis, era o convingere: Jade Stevens ascundea mult mai multe comori decât lăsa să se bănuiască. Enigmatică, misterioasă, îl fascina atât de mult încât dorinţa pe care i-o inspira creştea cu fiecare zi. Şi era o dorinţă reciprocă. Nu avusese, doar cu câteva minute în urmă, proba?

Trebuia să recunoască: Jade era femeia cea mai excitantă pe care a cunoscut-o vreodată. Puternică şi în acelaşi timp fragilă. Ascundea în ea un foc ale cărui rare scântei ce-i scăpau de sub control, îl surprindeau pe Kyle de fiecare dată. Relaţia lor începuse ca un simplu flirt, provocat de o încurcătură cu poşta şi ajunsese, pentru el, o adevărată obsesie.

Şi după ce dispăru din faţa ochilor lui, imaginea ei îi stărui în minte. Ca de fiecare dată.

Acest lucru nu mai poate continua. Are nevoie de această femeie.

— Jade, voi descoperi foarte curând ce se întâmplă în mintea ta, murmură el în holul pustiu. Atunci, vei fi a mea.

* * *

În grădină, între două rânduri de copaci îngrijiţi, vânzarea lucrurilor vechi din pod, avea un mare succes. Numeroşi gură-cască scormoneau printre mobilele, jucăriile şi cutiile de vechituri puse în vânzare de locatari.

Ghemuit în faţa unei cutii plină de cărţi de bucătărie, ghiduri turistice învechite şi romane zdrenţuite, Kyle fixa, neîncrezător, incredibila descoperire pe care tocmai o făcuse: un caiet violet, subţire, care, pe prima pagină, avea scris numele Jade Stevens!…

Un jurnal?

Nu-şi revenea. Nu-i venea să creadă! Prin ce minune un obiect atât de personal îi căzuse în mână? Cu toate că acest caiet avea mai mult de trei ani, ar fi trebuit să sfârşească într-un sertar sau într-un coş de gunoi, nu într-o cutie la îndemâna oricui!

Curiozitatea depăşi repede grija de a nu comite o indiscreţie. Cu spatele întors spre mulţime, deja izolat de toţi şi de toate, Kyle inspiră adânc şi începu să răsfoiască paginile caietului.

În acel moment, avu o a doua surpriză. Pentru că ceea ce povestea recea şi distanta vecină în acest caiet care-i servea de confident, ar fi făcut să-şi piardă sângele rece şi pe un sfânt.

Povestiri erotice! constată el, uluit. Mai degrabă o antologie de fantezii, de vise feminine.

Stăpânindu-şi cu greutate nerăbdarea, se hotărî să înceapă cu începutul şi, fără să mai întârzie, începu să citească:

În sfârşit, îl zări.

Apăruse lângă piscină, o siluetă înaltă şi suplă, ieşind din umbră sub razele palide ale lunii care-i arginteau

părul. Era chiar imaginea bărbatului ideal, promisiune a unor nopţi de păcate şi răsărituri voluptuoase.

Gol în toată splendoarea lui, se aruncă în apă. Atinse apa care se ridică să-l primească, iar valurile răcoroase, cu un clipocit delicat, îi mângâiară umerii goi în timp ce ea aştepta, nemişcată.

Apăru lângă ea, ca un zeu născându-se din ape. Căldura lui o învălui, ameţind-o.

— Ce cauţi aici? murmură ea.

Privirea albastră se întunecă. Tânăra simţi o durere delicioasă pulsându-i în tot corpul.

— Tu m-ai chemat, aminteşte-ţi…

Da, ea l-a chemat. Şi nu numai o dată. Cu toate acestea, nu mai credea c-o să vină.

— Nu eşti decât o închipuire, o umbră…

— Tu m-ai creat, Jade. Acum exist.

Îi întinse mâna.

— Vino să înoţi cu mine.

Pentru că era sigură că poate să-şi stăpânească propria fantezie, îşi puse mâna în palma deschisă şi, senină, se lăsă purtată în apă.

Contactul fu electrizant.

Atingerea lui acţionă asupra ei ca un balsam excitant. Simţi că nu mai poate să respire, sânii îi vibrară sub atingerea lui mângâietoare, un fior arzător îi uni într-o îmbrăţişare fierbinte.

— Acum închide ochii, îi ceru el. Lasă-ţi simţurile să vorbească…

Ascultătoare, se oferi mâinilor cercetătoare, ameţită de mângâierea blândă a buzelor care-i atingeau gâtul şi coborau mai jos, din ce în ce mai jos.

Pentru prima oară, va ceda impulsului, îşi va urma instinctul. Oh! Să se abandoneze, să se bucure de acest abandon. Departe de constrângeri, de frustrări!

Cu el, era sigură, plăcerea va fi fără limite…

Kyle închise caietul cu un gest brusc, cu dorinţa pulsând în vene. Se pare că acest text spune destule despre pasiunea ascunsă sub calmul aparent al figurii lui

Jade.

Un zâmbet visător i se desenă pe buze. Iată că are în sfârşit proba senzualităţii pe care ea o păstrează secretă cu atâta gelozie. Proba. şi cheia ca s-o elibereze.

Punând caietul la loc în cutie, îl ascunse cu grijă sub nişte cărţi, aruncându-i o privire furişă lui Jade. Aceasta, la câţiva paşi distanţă, discuta cu o femeie blondă cu un copil în braţe. Ea îi întoarse spatele, ceea ce-i lăsă plăcerea de a o contempla. Un soare blând se strecura printre frunze, punându-i în păr sclipiri aurii. Ca de obicei, era îmbrăcată în culori vii, ce-i puneau în valoare tenul bronzat. Cerceii, asortaţi cu brăţara de la încheietură, adăugau ţinutei o notă personală, feminină.

Din nefericire, însoţitoarea lui Jade tocmai descoperise că e şi el de faţă, aşa că trebui să se întoarcă, prefăcându-se că e prima oară când îl vede şi privindu-l întrebător, ca şi cum ar fi vrut să ştie ce face aici.

În realitate, venise pur şi simplu să-i aducă o scrisoare – încă una – care-i fusese adusă din greşeală. Dar, chiar în clipa în care voia s-o abordeze, un client o chemase ca să negocieze preţul unei canapele puse în vânzare. Atunci, Kyle s-a oprit în faţa unei cutii cu cărţi, răsfoindu-le în timp ce aştepta să fie disponibilă. fără să bănuiască nicio clipă că e pe punctul să descopere o comoară. Sau, mai bine zis o bombă!

Ridicând în braţe preţioasa cutie, se apropie, descoperind atunci asemănarea izbitoare dintre cele două femei. Diferenţa era că blonda avea ochii albaştri, în timp ce ochii lui Jade erau verzi – sau cel puţin aşa arătau astăzi. Lui i se părea că li se schimbă culoarea de la o zi la alta, tulburătoare ca şi Jade. Jade. Cine este cu adevărat Jade?

Mai devreme sau mai târziu, va afla.

— Linişteşte-mă, nu vrei să te muţi, nu-i aşa? spuse el zâmbind, arătând spre mobilele expuse pe trotuar. Nu mi-aş reveni niciodată!

— Nu, e doar curăţenia de primăvară, răspunse Jade. Vreau să-mi schimb mobilierul.

— M-ai liniştit. Cât costă cărţile?

Jade aruncă o privire rapidă spre cutie şi se încruntă, vizibil încurcată.

— Vrei să cumperi toată cutia? Sunt nişte vechituri.

— Bunicii mele îi place foarte mult să citească, iar mie să gătesc, spuse Kyle, cu o siguranţă care-l ului şi pe el.

Nedumerită, Jade începu să caute printre cărţi, ca şi cum ar fi bănuit că e ceva în neregulă. Ce mai era acum? Stând ca pe ghimpi, abţinându-se să nu-i smulgă cutia din mâini, Kyle spuse în gând o rugăciune către steaua lui norocoasă, cerându-i ca Jade să nu descopere jurnalul.

— Nu sunt nişte cărţi de-ale tale aici, Maria? întrebă Jade, întrerupându-i şirul gândurilor.

— Am pus în cutie tot ce era pe etajera de deasupra patului pe care l-ai vândut adineauri, răspunse Maria, punând copilul pe un covor întins pe iarbă. Am adăugat şi nişte cărţi cu reţete culinare pe care nu le-am mai folosit de mult.

Fetiţa se târî până la o jucărie pe care o prinse cu amândouă mâinile, privind-o cu un aer încântat.

— Sunt Maria, sora lui Jade, adăugă tânăra femeie cu un zâmbet larg spre Kyle.

Ce bine, o distragere! Strecurând cutia sub braţ, bărbatul strânse mâna Mariei.

— Kyle Stephens, cu „ph”, preciză el. Sunt vecinul lui Jade, încântat să vă cunosc. Această prinţesă încântătoare este a dumneavoastră, presupun? spuse el, plecând privirea spre fetiţa care-l fixa cu ochi la fel de albaştri că ai mamei ei.

Figura Mariei se lumină de mândrie.

— V-o prezint pe Clara, fiica mea.

Kyle se ghemui ca să ajungă la înălţimea Clarei şi nu se putu împiedica să nu mângâie buclele blonde care-i încadrau figura delicată. Respiră cu nesaţ parfumul ei atât de dulce. Dumnezeule! Uitase cât de bine miros copiii. Şi inocenţa lor. şi zâmbetele.

Trecuseră atât de mulţi ani. Şaptesprezece, calculă în

gând, cu o strângere de inimă.

Nostalgia îl învălui; ceva dureros care-i trezi sentimente pe care le crezuse uitate de mult. Atunci, pentru câteva clipe, regretă ce făcuse în trecut, întrebându-se dacă n-ar fi putut să acţioneze altfel.

— Bună, păpuşă, murmură el cu o voce blândă.

Ca răspuns, Clara chicoti de plăcere. Mica ei strâmbătură poznaşă îl făcu pe Kyle să râdă.

— E minunată. ca mama ei.

Maria roşi în faţa complimentului.

— Eu una, interveni Jade, cred că seamănă prea mult cu mătuşa ei. Nu-i aşa, frumuseţe? întrebă ea, aplecându-se s-o mângâie.

Fetiţa râse, apoi se agăţă de brăţara sclipitoare a lui Jade.

— Ia, ia, gânguri ea.

— Ah! Vezi? se bucură Jade, privindu-şi sora.

— Singurul lucru pe care l-a moştenit de la tine este încăpăţânarea, răspunse Maria.

Ce minunată e această complicitate între surori, îşi spuse Kyle cu melancolie. O complicitate care n-a existat niciodată între el şi fratele lui.

Ca să scape de această idee, îşi plimbă privirea pe silueta suplă a lui Jade, pe curba şoldurilor şi pe cea, încă mai apetisantă, a pieptului.

Răspunzând la această provocare tăcută, Jade se ridică şi spuse pe un ton aspru:

— Cutia cu cărţi costă zece dolari, Kyle.

— Atunci, afacerea e încheiată.

Câştigase partida! Ascunzându-şi cu grijă uşurarea, puse preţioasa cutie pe pământ şi se grăbi să-i dea banii, ca să nu aibă timp să se răzgândească.

— De fapt, am ceva pentru tine, spuse el, scoţând un plic din portofel. Venisem să ţi-l dau.

Dar, înainte să-i dea plicul, îl privi, întorcându-l pe toate părţile.

— Ştii, Jade, începu el cu un aer gânditor, există un mijloc mai bun de a regla definitiv problemele cu poşta.

Jade aruncă o privire spre sora ei, care nu pierdea niciun cuvânt din această conversaţie, apoi se întoarse spre el cu o sclipire suspicioasă, chiar ameninţătoare, în ochi.

— Ce mijloc?

El îi zâmbi provocator şi răspunse:

— Să locuim împreună.

Cu o încruntătură, Jade întinse mâna spre plic.

— Nu-i o soluţie prea extremă?

— Dar e foarte comod, replică Kyle. Fireşte, pentru poştaş.

— Fireşte, interveni şi Maria, care părea foarte amuzată.

Jade întinse din nou mâna.

— Plicul meu, te rog.

Kyle îi puse scrisoarea în palmă dar, când Jade vru să se retragă, o prinse de mână. Privirile lor se încrucişară, pline de fulgere. Verdele de smarald al ochilor lui Jade se întunecase.

Îi era teamă.

„Ai dreptate, frumoaso, n-ai nicio şansă împotriva mea”. Se hotărî să insiste.

— Vino să înoţi cu mine seara asta, Jade, propuse el ironic. Era cea mai serioasă propunere pe care o făcuse în această zi. O lovitură de maestru.

Tânăra femeie tresări, vizibil surprinsă. Din nefericire, îşi reveni imediat.

— Un duş rece ţi-ar face mai bine, Kyle, răspunse ea repede, regăsindu-şi sângele rece.

— Ai dreptate, recunosc c-aş avea mare nevoie, murmură el. Această mărturisire o luă din nou prin surprindere. Obrajii i se îmbujorară şi, când trase din nou de plic, Kyle îi dădu drumul. Nu voia să rişte, n-o văzuse niciodată atât de tensionată.

Vru totuşi să profite de micul avantaj. Aşa că insistă, pe un ton hotărât, ştiind că, deşi îl refuza în această seară, de acum încolo are un mijloc s-o facă să cedeze. Mai târziu.

— La miezul nopţii, la piscină, Jade.

— Niciodată.

Îi privi buzele atât de feminine, de ademenitoare. Pentru a suta oară, se întrebă ce gust aveau aceste buze. Probabil că de miere. de miere fierbinte. N-o să rateze aşa ceva!

— O să te aştept, spuse el zâmbind. Nu se ştie niciodată când o femeie vrea să spună da, deşi spune nu.

— Poate în altă viaţă, răspunse Jade, sigură pe ea.

Kyle zâmbi, nepăsător, apoi ridică nepreţuita cutie care-i va deschide, era sigur, nu numai uşa de la piscină.

— Dacă-ţi schimbi părerea, anunţă-mă.

Capitolul 2

Jade îl urmări pe Kyle din priviri până se îndepărtă. Simţea ceva sufocant în piept, deşi se străduia să nu-i dea importanţă. Privirea atentă a lui Kyle n-o părăsise nicio secundă în timpul discuţiei. Ca şi cum i-ar fi citit cele mai ascunse dorinţe. Nu-i plăcea acest lucru.

Şi baia la miezul nopţii pe care i-o propusese.

Tremură, străbătută de un fior, chiar dacă ziua era sufocant de caldă. Acest bărbat e un demon, foarte sigur pe el, şi joacă un joc de neînţeles.

Maria spuse pe un ton amuzat:

— Kyle Stephens, da?

— Da, răspunse Jade cu aparentă nepăsare.

— E un bărbat atrăgător, comentă Maria cu un suspin care-i smulse surorii ei un zâmbet.

— Hei, trebuie să-ţi amintesc: ai deja unul acasă!

— Şi acesta e pentru tine?

— Nu vorbi prostii, răspunse Jade, punând în portmoneu scrisoarea de la Kyle.

— Din ce am văzut, nu i-ar displăcea.

Maria se aplecă, dându-i Clarei una dintre jucăriile favorite. Pentru că Jade rămânea tăcută, se ridică, privind-o.

— Ce se petrece între voi doi? Mie poţi să-mi spui.

— Ne întâlnim în hol ca să facem schimb de scrisori care au ajuns greşit. Atâta tot.

— Mmm.

Ignorând figura neîncrezătoare a Mariei, Jade se întoarse spre o doamnă care întreba preţul unei lămpi. Bucurându-se de întrerupere, se lansă într-o negociere strânsă, atât din plăcerea de a face o afacere bună dar, mai ales, ca să scape de întrebările surorii ei.

Mai târziu, după ce afacerea era deja încheiată, rămase singură. Fără tragere de inimă, se alătură Clarei şi Mariei în colţul lor umbrit, aşezându-se pe un fotoliu. Luă o sticlă de apă minerală rece, o apropie de obraz şi o privi pe Maria luând-o pe Clara în braţe pentru că plângea după suc de fructe.

După ce-şi linişti fiica, Maria îşi îndreptă atenţia spre Jade.

— Aşadar, te vei duce la acea baie de la miezul nopţii?

Blestemând încăpăţânarea surorii ei, ca şi oferta neruşinată a lui Kyle, Jade înghiţi o gură de apă înainte să răspundă.

— Nu vorbea serios, Maria. Kyle adoră flirtul. Nu merge mai departe.

— Nu sunt atât de sigură, răspunse sora ei. Părea foarte serios. Tu eşti cea care se preface că nu înţelege.

Suspină, apoi adăugă:

— De ce nu accepţi nicio întâlnire, Jade?

Visătoare, Jade privi un fluture care ocolea un buchet de azalee multicolore.

— Nu-ţi face griji pentru mine. Aştept pur şi simplu bărbatul vieţii mele.

Ştia că acest raţionament n-are niciun sens. Cândva, crezuse că găsise acest bărbat ideal. Până în ziua în care şi-a înţeles greşeala. Orbirea ei o costase scump, prea scump.

— Dar Jade, cum speri să găseşti bărbatul ideal dacă te încăpăţânezi să-i compari pe toţi cu Adam?

Adam. acel ticălos.

Stomacul lui Jade se strânse la amintirea celui care-i distrusese încrederea în sine şi în sexul masculin în

general.

— Adam face parte din trecut, murmură ea. Sunt deja trei ani de când l-am trimis la naiba.

— Dar ţi-a lăsat o cicatrice de toată frumuseţea. Nu mai accepţi nicio propunere şi dacă un bărbat se arată interesat te întorci repede în cochilia ta. Cine ştie, poate că tu şi Kyle aveţi o mulţime de lucruri în comun. Patul nu e totul, draga mea.

Ce ridicol! Jade se nelinişti. Oricum, ea şi Kyle nu aveau în comun decât un poştaş idiot şi poate un tatuaj, deşi al ei e mai puţin vizibil şi mai feminin.

— După tine, câte femei ademeneşte Kyle în fiecare zi, aşa cum a încercat cu mine? o întrebă pe sora ei.

— Mi s-a părut sincer, chiar dacă e cam sigur pe el. Nu-i dai nicio şansă!

Jade ridică privirea spre cer, ca şi cum l-ar fi luat pe Dumnezeu martor în faţa încăpăţânării surorii ei.

— Îmi place viaţa mea aşa cum e, fără complicaţii, răspunse ea într-un târziu, cu privirea fixată pe oja portocalie de pe unghii. Plec şi mă întorc la ce oră vreau, mă îmbrac aşa cum îmi place şi, mai ales, nu dau socoteală nimănui.

Maria se încruntă.

— Şi nu te simţi niciodată singură? Nici noaptea?

— Niciodată, declară Jade cu fermitate.

Dar nu era sigură de ce spunea. Nu era decât o minciună pe care se încăpăţâna că, într-o zi, o va vedea transformată în adevăr. Singurătatea, îngrozitoarea singurătate a cărei greutate vrea să te strivească îi era prea bine cunoscută. Mai ales seara când, după ce se sătura de televizor, se strecura în pat.

Întinsă acolo, nereuşind să închidă ochii, sfârşea cuprinsă de moliciunea familiară şi mâini arzătoare o adorau în gând, făcute să-i aline durerea.

În acele nopţi de insomnie se pierdea în fanteziile ei, unde nimic nu era interzis, unde doar imaginaţia ei fixa limitele şi regulile jocului.

— De ce m-aş simţi singură? continuă ea. De trei ani

îmi folosesc timpul aproape în întregime pentru firma noastră şi-mi place ce fac. Responsabilităţile mă preocupă atât de mult, încât n-am timp să mă neliniştesc pentru viaţa mea sentimentală, ştii foarte bine. Când simt nevoia să văd lume, mă duc pentru o oră, două la „Roxy" şi asta-i tot. Ieşind de acolo, nu mai am chef de nicio companie masculină.

— Nu mă miră! răspunse Maria care avusese şi ea de-a face cu obişnuiţii discotecilor. Nu ţi-a venit ideea că nu frecventezi cele mai bune cercuri?

„Am motivele mele", ar fi vrut să-i răspundă Jade, dar rămase tăcută, terminându-şi apa minerală şi evitând să-şi privească sora. După prima experienţă dezastruoasă, se hotărâse să-i ţină la distanţă pe bărbaţi, asta-i tot. Iar acei bărbaţi aroganţi pe care-i întâlnea la „Roxy", deseori lipsiţi de orice sensibilitate, în căutarea unei aventuri de-o noapte, făceau totul mai uşor. Avea acolo şi câţiva prieteni cu care discuta, dar întotdeauna se întorcea acasă singură.

Maria îi dădu o vestuţă Clarei, care-i adormise în braţe.

— Nu vei întâlni pe nimeni potrivit la „Roxy", insistă ea.

— După tine, Kyle Stephens e „cineva potrivit"? Te rog. Mi-a făcut avansuri în faţa ta, fără nicio ruşine.

— Îi place să flirteze? Ce frumos! exclamă Maria. Doar e bărbat, nu-i aşa? Şi Grey face la fel, când îi place o femeie. Este o laudă, nu o jignire! Ce rişti dacă ieşi cu el?

— N-o să reuşeşti să mă convingi, Maria. Dacă tu ai o viaţă fericită cu soţul tău, asta nu înseamnă că se va întâmpla la fel şi cu mine.

— Şi ce crezi despre familie?

— Despre familie? Am deja una! răspunse Jade în defensivă. Se pare că am nişte părinţi formidabili! Cel puţin tata nu şi-a pus în cap să mă mărite. Apoi, vă am pe tine şi pe Grey şi, desigur, pe nepoţica mea preferată.

Clara se mişcă în acel moment în braţele mamei ei, scoţând un suspin satisfăcut. Acest sunet atât de dulce, de plăcut, îi ajunse lui Jade la inimă, trezindu-i acel instinct

matern pe care-l cunoştea, dar se străduia să-l ignore. Privi în altă parte.

— Nu vreau decât să te văd la fel de fericită ca mine, spuse Maria.

— Sunt fericită, răspunse Jade, forţându-se să zâmbească.

Ca de obicei, sora ei nu se lăsă păcălită.

— Jade, nu-mi place să te văd singură.

— Maria, te rog, sunt destul de mare, nu-ţi mai face griji pentru mine.

Hotărâtă să pună capăt acestei conversaţii, Jade se ridică, zărind două femei în vârstă apropiindu-se de standul ei. Da, perspectiva de a îmbătrâni singură o înspăimânta! recunoscu ea, pregătindu-se să le vorbească celor două cliente. Dar ideea că un bărbat s-ar putea face din nou stăpân pe viaţa ei, controlând-o şi făcând-o să sufere, îi era încă insuportabilă.

Pe bărbatul vieţii ei îl inventase pe hârtie, pentru că viaţa o învăţase că fanteziile sunt mult mai sigure decât realitatea. Era hotărâtă să rămână aşa.

* * *

Incapabil să se concentreze asupra muncii, Kyle puse stiloul pe cartea deschisă în faţa lui şi se cufundă în fotoliu, lăsându-şi gândurile să hoinărească spre caietul violet care-i aparţinea de acum înainte.

Se gândise bine, întrebându-se dacă ceea ce face e corect. Un domn ar fi înapoiat deja caietul proprietarei de drept. Numai că această femeie îl atrăgea şi să se apropie de ea se dovedea un lucru foarte dificil. Acest jurnal ar fi un ajutor preţios.

Adora provocările. Şi femeile inaccesibile. Lucrase foarte mult în ultimii ani ca să poată să-şi cumpere localul şi să-şi deschidă propriul club, dar asta nu-l împiedicase niciodată să cunoască femei şi să le cucerească. Numai că niciuna dintre cuceririle lui nu-l interesase mai mult de câteva nopţi. De fiecare dată, găsea vânătoarea prea uşoară, predarea prea rapidă. Fără niciun farmec, fără niciun fior cu adevărat ameţitor. Şi când prada accepta,

nu-l mai interesa.

Jade era diferită.

De şase luni îi respingea avansurile, invitaţiile la cină. La ea nu era atrăgător doar fizicul. Vulnerabilitatea ei, ascunsă cu grijă şi cu atât mai tulburătoare, îl atrăgea irezistibil pe Kyle. Visa s-o dezbrace, să-i descopere corpul, adevărata ei faţă. şi pasiunea pe care o încredinţase jurnalului.

Era unsprezece şi un sfert. Kyle schiţă un zâmbet, gânditor. Va îndrăzni Jade să vină la el, peste câteva minute, la piscină? Bine dispus, ieşi din birou şi intră în barul clubului, organizându-şi plecarea.

Barmanul ajuta o chelneriţă să cureţe mesele. Ora de vârf trecuse, nu mai rămăseseră decât obişnuiţii clubului care întârziau, ca de fiecare dată, la o discuţie mai aprinsă, până la ora de închidere.

— Bruce, poţi să închizi tu? întrebă Kyle.

— Nicio problemă, domnule, răspunse acesta zâmbind. Şi. seară plăcută!

Kyle îi răspunse la zâmbet şi se îndreptă fără grabă spre ieşire.

— Sper că aşa va fi, Bruce.

* * *

Suspinând înfuriată, Jade închise brusc micul caiet albastru. N-avea nicio inspiraţie în această seară. Nu reuşea să evadeze în una dintre povestirile ei secrete. Adora aceste clipe care-i permiteau să uite totul, cufundându-se în fanteziile în care savura cele mai mici detalii.

Din nefericire, în această seară, paginile albe n-o duceau cu gândul decât la acelaşi lucru: o baie la miezul nopţii. Dar nu cu iubitul ei imaginar. Un altul îi cucerise imaginaţia, ale cărui zâmbete senzuale şi priviri provocatoare nu erau iluzii. Kyle era real, foarte real. Avea o senzualitate atât de evidentă, atât de naturală, încât Jade, în ciuda protestelor ei, încerca, de fiecare dată când îl întâlnea, aceeaşi senzaţie dureroasă de gol în stomac.

Iubitul ei imaginar nu-i putea da aceste senzaţii.

Blestemându-l pe Kyle Stephens şi slăbiciunea care-o cuprindea în faţa lui, Jade puse caietul pe masă şi-şi luă privirea de la patul gol, apropiindu-se de fereastră. Scrutând penumbra, trase perdeaua şi-şi lipi fruntea de fereastra care dădea spre balcon. La câţiva metri, de cealaltă parte a palmierilor şi arbuştilor din curtea interioară, se zăreau ferestrele apartamentului lui Kyle.

Sub razele lunii văzu fără greutate balconul camerei lui scufundat în întuneric. De mai multe ori, în timp ce tânăra femeie uda florile, Kyle nu se jenase să flirteze cu ea de la terasa lui, sub privirile amuzate ale vecinilor.

La această amintire, Jade se surprinse zâmbind. Era greu să nu cedezi unui bărbat atât de energic. Era şi mai greu să-i refuzi invitaţiile tulburătoare. Ştia prea bine aceste lucruri, dar, cel puţin, lupta împotriva tentaţiei.

Îi spusese Mariei că nu e interesată de Kyle! Ziua, era mai uşor să ascunzi adevărul. Acum, în liniştea camerei ei, sub clarul de lună, doar în compania jurnalului, nu mai putea să se ascundă.

Da, Kyle Stephens o atrăgea cu o intensitate care o speria. Încetul cu încetul, dorinţa îi copleşea gândurile, îi înflăcăra simţurile şi o făcea curajoasă.

Lui Jade nu-i lipsea curajul în viaţa de zi cu zi, de la ruptura de Adam. Ţinutele ei sexy, culorile vii pe care le purta, îndrăzneala în machiaj, erau moduri de a-şi afirma propria voinţă şi de a dovedi că, de acum încolo, nu va mai lăsa niciun bărbat s-o influenţeze până la a-şi pierde propria identitate.

Numai că, sub această aparenţă curajoasă, era încă o femeie fragilă, care nu avea încredere în bărbaţi. O femeie înspăimântată de ideea de a iubi pe cineva atât de mult încât să facă totul ca să-i placă, aşa cum făcuse cu Adam. Din acest motiv, credea că e mai sigur să evite orice complicaţie sentimentală şi să se limiteze la aventuri imaginare.

Oricum, până acum aşa făcuse.

Până la această invitaţie a lui Kyle.

„Vino să înoţi cu mine în seara asta, Jade”.

Fără nicio îndoială, nu vorbise serios. Nu era decât un flirt, o glumă făcută s-o dezorienteze.

— „Misiune îndeplinită”, se gândi tânăra femeie cu amărăciune.

Iritată, deschise uşa şi ieşi pe balcon. Sub tălpile goale, plăcile de piatră erau reci, chiar dacă această noapte, prima de vară, era caldă. O adiere uşoară, călduţă, îi lipi cămaşa de şolduri, cu un sunet mătăsos. Se apropie de balustrada de fier forjat. Ţesătura îi mângâie pielea ca atingerea senzuală a unui iubit. Când închise ochii, îşi imaginã mâinile lui Kyle atingând-o.

„La miezul nopţii, la piscină, Jade”.

Îşi muşcă buzele, din ce în ce mai nehotărâtă şi aruncă o privire peste umăr, în cameră. Pe măsuţă, ceasul arăta douăsprezece fără zece. O baie la miezul nopţii. Ce idee neobişnuită, atât de tentantă, într-o noapte atât de frumoasă. De fapt, la această oră Kyle trebuie să fie la serviciu. Sau în pat.

Să lupte împotriva rutinei. *Să acţioneze cum îi dic*tează *instinctele*. *Să se afirme*. Aceasta era deviza eroinei din jurnal. Brusc, Jade se hotărî să facă doar ce simte. Începând cu această seară.

* * *

Era o noapte ideală pentru o baie sub clar de lună. Jade se apropie cu prudenţă: Kyle nu era acolo. Domnea o linişte neobişnuită. Fu în acelaşi timp uşurată şi dezamăgită – cu toate că refuza să-şi mărturisească acest lucru.

Deschizând uşa de la intrarea în piscină, îşi puse prosopul pe un şezlong, îşi scoase sandalele şi halatul pe care şi-l pusese la repezeală peste costumul de baie dintr-o singură piesă. Apoi, fără să încerce măcar apa, plonjă.

Răceala îi făcu bine. Unda se deschidea sub braţele ei şi se închidea apoi cu un murmur mângâietor. Ca eliberată, Jade nu mai ascultă decât de simţurile ei, bucurându-se de contactul cu apa.

Această baie de la miezul nopţii, la care visa de atâta timp, se dovedea încântătoare. Cucerită, radioasă, ieşi la

suprafaţă în celălalt capăt al bazinului.

Atunci îl zări. Aşezat pe marginea piscinei.

Încremeni, gata să ţipe. O şoaptă o împiedică:

— Ştiam că ai să vii, Jade.

Recunoscând vocea profundă a lui Kyle, Jade simţi furia luând locul fricii.

— M-ai speriat! exclamă ea, furioasă. Nu puteai să-ţi anunţi prezenţa, în loc să mă spionezi din întuneric?

Brusc, se simţi vulnerabilă, aproape goală, ca şi cum el ar fi ştiut ce-şi imaginase mai devreme, în camera ei. Se retrase, cufundându-se în apă până la gât.

— Ce faci aici?

— Eu te-am invitat, aminteşte-ţi, răspunse Kyle.

Aceste cuvinte. ciudat de familiare. Jade se încruntă.

— Credeam că.

Cuvintele ei se pierdură în întuneric. Kyle se ridicase. Cu un singur gest, îşi scosese tricoul.

— Ce credeai, Jade? murmură el, desfăcându-şi fără grabă cureaua. Că glumeam?

Nasturele pantalonului se deschise. Jade îl privea hipnotizată, incapabilă să reacţioneze. Erau singuri. Noaptea îi învăluia ca într-o cortină, unde timpul părea suspendat. În jurul ei, suprafaţa lină a apei încremenise.

Sunetul fermoarului se auzi clar.

— Că n-o să vin? continuă Kyle pe acelaşi ton.

Avea degetele mari strecurate sub centură, iar Jade îşi simţea inima bătând să-i spargă pieptul.

— Credeam că nu vorbeai serios, se bâlbâi ea.

— Când e vorba despre noi, sunt întotdeauna serios.

Fixându-şi vecina cu o privire provocatoare, Kyle îşi lăsă pantalonii să alunece peste şolduri, centimetru după centimetru. Chiar îi făcea plăcere! Hotărându-se să răspundă provocării mute din privirea lui, Jade nu întoarse privirea nicio secundă, în timp ce Kyle, dezinvolt, se dezbrăca.

Gol, veni în faţa lui Jade oferindu-se, calm, privirilor ei. Părul de pe piept trasa o linie fină, aurie, de-a lungul torsului puternic.

Era chiar întruchiparea eternului masculin, promisiune a unor nopţi de păcate şi răsărituri voluptuoase.

Dumnezeule, se sperie Jade. Imaginaţia ei o ia razna.

— Aşadar? şopti Kyle.

Degetele lui alunecară, atrăgându-i lui Jade atenţia spre unica parte a corpului lui pe care refuza s-o privească, o alegere pe care părea pregătit s-o împiedice.

Ştia că-i un joc cu nervii ei, trădătorul. Cu toate acestea, ştiuse ce-i cere, provocând-o la o baie la miezul nopţii. Ea era cea care nu juca în mod corect, păstrându-şi costumul de baie.

Tânăra femeie murmură cu supărare:

— Ţi-am refuzat invitaţia. De ce ai mai venit?

— Uneori e mai bine să-ţi iei dorinţele drept realitate, spuse Kyle, înaintând spre piscină.

Intră lin în apă. Reflexe argintii începură să-i joace pe umeri.

— Mai bine spune-mi ce te-a făcut să-ţi schimbi părerea, Jade…

O fantezie, ar fi vrut ea să răspundă. Care începea să se confunde periculos cu realitatea. Văzându-l că se apropie, ca iubitul din jurnalul ei, pregătit să-şi revendice drepturile, Jade se crispă. Această întâmplare ameninţa prea mult fragilul ei echilibru interior, hotărârea ei fermă de a nu mai ceda tentaţiei unei aventuri pasionale cu un bărbat prea sigur pe el.

Aşa că, înainte ca el s-o atingă şi ca voinţa s-o părăsească, se avântă spre adâncul piscinei. De-abia când palmele îi atinseră peretele opus, se hotărî să apară la suprafaţă.

Nu se vedea nimeni.

Neliniştită, Jade scrută întinderea piscinei în căutarea unui val, a unei umbre, a unui semn care să-i arate unde e Kyle.

Îl zări deodată, foarte aproape. Imediat, îl văzu dispărând sub apă. Cu inima bătând cu putere, Jade se îndepărtă, înotă întâi spre dreapta, apoi spre stânga, cu

senzaţia neliniştitoare că e prinsă într-un joc de-a şoarecele şi pisica. Teama ei de căprioară hăituită creştea cu fiecare clipă. Vânătorul era periculos. Ştia că nu poate să-i reziste prea mult timp.

O prinse în mijlocul piscinei. Fără suflare, Jade nu putu să-l împiedice să se apropie. În ultima clipă, se lăsă să lunece spre fundul apei, se îndreptă spre dreapta, apoi, cu energia disperării, se aruncă spre stânga.

Credea că scăpase, când o mână puternică o prinse de braţ, trăgând-o înapoi. Pentru că se zbătea, furioasă pe propria neputinţă, Kyle îi strecură un braţ solid în jurul taliei, strângând-o spre el şi trăgând-o spre suprafaţă.

Ajunsă afară, Jade căută aerul, respirând sacadat. Nu era doar din cauza lipsei de oxigen. Costumul de baie era o protecţie prea fragilă împotriva corpului puternic, fierbinte, lipit de spatele ei.

— Te-am prins, îi murmură el la ureche.

Simţindu-i respiraţia pe gât, se înfioră.

— Dă-mi drumul!

Vru să-i îndepărteze braţul din jurul taliei. În zadar.

— Răspunde-mi la întrebare, spuse el, trăgând-o spre marginea piscinei, unde apa era mai puţin adâncă. De ce ai venit?

Jade rămase mută.

— Poate pentru asta? murmură Kyle, alunecând o mână cercetătoare spre sânii ei.

Tânăra femeie încremeni. Tulburată, înnebunită de dorinţă. Un geamăt îi scăpă de pe buze în timp ce, sub mângâierea lui Kyle, corpul ei răspundea imediat.

Desigur, el simţi. Atunci, ajungând la margine, îşi întoarse prada spre el, lipind-o de peretele bazinului şi fixând-o sub greutatea lui. Apoi, înainte ca ea să schiţeze cel mai mic gest, o înlănţui cu braţele lui puternice.

Jade se sufoca. Corpul lui dur, puternic îi demonstra dorinţa. Pierdută, simţi că se topeşte.

Suspine sacadate îi scăpau de pe buze. Tremurând, simţea că se scufundă într-o mare de dorinţă. Încercă să scape, dar braţele lui Kyle erau strânse în jurul ei.

— Vezi, Jade, ce efect ai asupra mea? murmură el cu un zâmbet de o tandreţe care contrasta cu dorinţa vădită a corpului lui. Îmi placi enorm. Nu ţi-am ascuns niciodată acest lucru, iar acum ai şi proba.

Da, nu se putea îndoi că o vrea. Lipindu-se de peretele piscinei, ca să limiteze contactul dintre corpurile lor, Jade se pierdu în privirea lui intensă, la fel de întunecată precum catifeaua cerului de deasupra capetelor lor. În acea clipă, simţi în interiorul ei durerea familiară a dorinţei neîmplinite.

— Kyle, ajunge, protestă ea cu o voce firavă. Opreşte-te.

Nepăsător, bărbatul începu s-o mângâie, strecurându-şi palmele sub costumul de baie.

— E foarte atrăgător acest model, ca o blană în dungi, spuse el. Dacă scot această a doua piele, ce voi descoperi, o tigroaică său.

Aplecându-se, începu să adune cu buzele picăturile de apă care aruncau sclipiri de diamant pe pielea gâtului ei. Un fior violent o făcu pe Jade să tremure; închise ochii, străduindu-se să nu geamă de plăcere.

— Ce anume? insistă Kyle, întârziind într-un loc sensibil, după ureche. Tigroaică sau pisicuţă?

— Ce contează. Amândouă au gheare, murmură Jade cu o voce răguşită.

Kyle râse.

— Dar pot fi îmblânzite, Jade, amândouă.

Ca să-i demonstreze adevărul vorbelor lui, îşi plimbă mâinile pe spatele ei.

— Vreau să te mângâi, şopti el.

Mâna lui mângâietoare coborî spre şolduri, apoi spre genunchi.

— Vreau să te îmblânzesc. Să-ţi provoc plăcere.

La aceste cuvinte, Jade îşi înăbuşi un nou geamăt, dar nu-şi putu împiedica trupul să reacţioneze. Simţi cum se înfierbântă sub atingerea lui Kyle, sub focul dorinţei lui. Da, acum nu mai voia decât să se lase pradă promisiunilor care sclipeau în ochii magnetici ai bărbatului. Reţinerea ei,

temerile ei se evaporară în noapte ca prin minune.

În locul lor, dorinţa, dorinţa pură pe care şi-o imaginase de atâtea ori pe hârtie, o stăpânea.

— Închide ochii, şopti Kyle. Simte-mă.

Atunci, Jade predă armele. Kyle îşi strecură degetele în părul umed, apoi îşi puse buzele pe gâtul care i se oferea. Cu limba, cu buzele şi cu dinţii, îi mângâie pielea moale, înnebunind-o cu atingerea lui. Nemilos, făcu să alunece peste umeri bretelele costumului, sărutându-i pielea din decolteu.

Incendiul din interiorul lui Jade creştea. Parfumul lui Kyle, masculin, ameţitor, i se impregnase în toţi porii.

Brusc, i se făcu frică. Situaţia îi scăpase de sub control. Acest bărbat reuşea prea repede să-i trezească atâtea emoţii, atâtea dorinţe.

Tresărind, se revoltă împotriva slăbiciunii propriului corp, împotriva mângâierilor lui Kyle, atât de pricepute să trezească senzaţii interzise. Trebuia să scape, înainte să fie prea târziu.

Începu să se zbată. Cu forţa disperării, îşi puse mâinile pe umerii lui Kyle şi-l respinse cu o putere de care nu se ştia în stare. Mişcarea ei neaşteptată îl luă pe Kyle prin surprindere. Jade profită imediat: se strecură din braţele lui şi se aruncă în apă.

Trebuie să se îndepărteze, repede. Să găsească siguranţa adâncurilor.

Când simţi că nu mai rezistă, se ridică la suprafaţă şi-şi întoarse privirea spre el.

Cercetă cu privirea penumbra, în timp ce inima i se strângea la gândul că el era poate aproape, sub apă, gata s-o prindă din nou.

În sfârşit, se linişti: hainele lui Kyle dispăruseră.

Tremură la un gând neaşteptat: cine ştie dacă nu visase? Dacă era vorba tot de o fantezie?

Dar nu era aşa. Puţin mai departe, urme umede de paşi care duceau spre ieşire o asigurară că fusese real.

Capitolul 3

N-avea rost să amâne la nesfârşit inevitabilul, se

hotărî Jade. Trebuie să-i ducă lui Kyle plicul adresat lui, pe care-l păstra în poşetă de mai mult de douăzeci şi patru de ore. Neavând cheia poştaşului ca s-o poată strecura în cutia poştală a vecinului ei, era nevoită să i-o predea în mână. Kyle era acasă, îi văzuse maşina în parcare.

Fără să stea prea mult pe gânduri, schimbă costumul pe care-l purta la serviciu cu o rochie de mătase mov.

Nu-l mai văzuse pe Kyle de aproape o săptămână. De când dispăruse după acea scenă ireală şi tulburătoare de la piscină. Trebuia să recunoască: făcuse tot posibilul să-l evite, temându-se în fiecare clipă că-l va revedea. De obicei o lua prin surprindere, apărând când se aştepta mai puţin.

Dar nu se întâlniseră.

Fără îndoială, de vină era programul lor de lucru. Kyle se întorcea deseori după miezul nopţii.

De de oare trebuia să observe, de fiecare dată, la ce oră se aprindeau luminile în apartamentul lui? se întrebă Jade cu nervozitate. Era o curiozitate mai puternică decât ea. Într-o noapte, stând pe balcon, ajunsese chiar să-l urmărească pe Kyle din priviri prin perdelele camerei lui, dezbrăcându-se. Inima începu să-i bată mai tare, amintindu-şi degetele lui mângâindu-i pielea. Se simţise. femeie. Era de necrezut ce efect producea Kyle asupra ei, chiar de la această distanţă. Şi imaginaţia ei prinsese aripi, construind imagini erotice, încercând să umple golul pe care-l simţea. Aceste imagini le încredinţase deja jurnalului ei. Dar de singurătatea pe care o simţea noaptea, în patul rece, nu voia să-şi amintească.

Încălţându-se, luă scrisoarea de pe măsuţa de la intrare, încuie uşa şi se îndreptă cu hotărâre spre clădirea vecină, întrebându-se cine putea să fie această misterioasă Christy Stephens, din Detroit, care-i trimisese scrisoarea.

Soră? Mamă? Fosta soţie? Gândindu-se mai bine, nu ştia mai nimic despre viaţa lui Kyle, în afară de faptul că era proprietarul barului „Fiii risipitori”. În realitate, nu încercase niciodată să afle mai multe despre el.

Până la baia de la miezul nopţii. Pentru câteva clipe, împărţiseră o intimitate atât de profundă, încât Jade îl

simţise alunecându-i sub piele şi atingând cele mai ascunse părţi ale fiinţei ei. Simţea că el ştie de ce are ea nevoie.

Numai că era prea riscant să se dezvăluie. Caracterul senzual al lui Kyle o atrăgea, dar. siguranţa lui, la limita aroganţei, era o ameninţare pentru încrederea în ea însăşi.

Sigură de această nepotrivire, Jade bătu la uşa apartamentului 312. Va fi oare posibil să se retragă, să restabilească acele limite pe care Kyle le depăşise? O prietenie i-ar conveni perfect. Adevăraţii prieteni nu încearcă să te influenţeze, cu atât mai puţin să-ţi dicteze comportamentul.

Se scurse un minut. Niciun răspuns. Jade apăsă pe sonerie, aşteptă câteva secunde, apoi bătu din nou.

Tăcere.

Se aplecă, vrând să strecoare scrisoarea pe sub uşă. dar aceasta se deschise, iar în faţa ei apărură două picioare goale. Se ridică încet.

Kyle tocmai ieşise de sub duş. Abia avusese timp să-şi ia o pereche de pantaloni. Picături de apă străluceau pe pieptul lui puternic. Oprindu-se din ştersul părului cu un prosop, îşi aranjă cu degetele buclele rebele. Ochii albaştri se luminară de plăcere, recunoscând-o pe Jade. Zâmbi, un zâmbet care făcu sângele femeii să alerge mai repede în vene.

N-avea nicio îndoială că se gândea la baia lor nocturnă, la modul cum o dezbrăcase. Pentru că nu voia să păşească pe acest teren periculos, întrebă pe un ton neliniştit:

— Am sosit într-un moment prost, nu-i aşa?

— Un moment cu tine e oricând plăcut.

Punându-şi prosopul la gât, Kyle se sprijini de perete, privind-o lung. Când privirile lor se întâlniră, Jade recunoscu sclipirea senzuală de care începuse să se teamă.

— Poate să se dovedească un moment de neuitat, adăugă el, pe un ton plin de subînţelesuri. Nu depinde decât de tine.

— Îmi pare rău că te dezamăgesc, vizita mea va fi

una scurtă. Eu.

Vocea i se stinse, îşi pierduse deja firul gândurilor. Kyle întinsese mâna, strecurându-şi degetele sub părul care se ondula în jurul feţei ei.

Bărbatul se încruntă şi privirea lui surprinsă trecu pe rând de la părul la ochii lui Jade.

— E o culoare nouă, constată el, încercând cu degetele moliciunea şuviţelor. Şi tunsoarea e nouă, nu-i aşa?

În mod sigur, nimic nu-i scăpa. Nuanţa aurie se potrivea cu pielea ei bronzată, iar noul stil al coafurii, mai feminin, mai dezordonat, era o inspiraţie de moment a coaforului ei.

— De câteva zile, răspunse ea, roşind.

În această după-amiază, înţelesese cât de tare o tulburase scena de la piscină. Hotărârea bruscă de a-şi schimba culoarea părului şi coafura avea un singur motiv: nevoia irezistibilă să-şi dovedească faptul că e încă stăpână pe viaţa ei. Şi că niciun bărbat, niciodată, nu-şi va mai impune voinţa, încercând, cum făcuse Adam, s-o transforme în altcineva.

Kyle o privi, dându-i impresia neliniştitoare că-i citeşte în suflet cu privirea lui pătrunzătoare.

— Care e adevărata Jade? murmură el.

Numai ea ştia răspunsul şi era mai bine aşa.

— Nu înţeleg, răspunse ea.

— Oh! Ba da, ştiu foarte bine că înţelegi. Îmi place coafura ta, Jade, dar nu schimbă cu nimic persoana care o poartă.

După aceste cuvinte, Kyle se retrase un pas.

— Intră. Vom discuta mai bine înăuntru.

Jade ezită. Putea să-i dea scrisoarea şi să plece imediat. Numai că privirea amuzată a lui Kyle, atât de sigur pe el, o făcu deodată dornică să-şi dovedească sie însăşi că poate să stea în aceeaşi cameră cu el fără să-şi piardă sângele rece.

Aşa că intră în apartament.

Când uşa se închise în spatele ei, fu învăluită de un

parfum masculin. Cald, cu esenţe de mosc. Piele şi arome lemnoase.

— Aşadar. Cărui fapt datorez plăcerea acestei vizite?

Cuvântul *plăcere* atinse pielea lui Jade ca o mângâiere, amintindu-i de piscină. Alungând acest gând tulburător, îi întinse plicul pe care-l ţinea în mână.

— Am primit această scrisoare care ţi-e adresată.

Kyle luă plicul fără măcar să-l privească şi o invită cu un gest să intre în salon. Curioasă, îl urmă în casa lui de celibatar, în timp ce privirea ei de decorator profesionist înregistra ambianţa călduroasă, scaunele aşezate în faţa micului bar, canapeaua confortabilă de piele.

* * *

În picioare lângă canapea, Kyle desfăcu scrisoarea. Savura cu mulţumire prezenţa femeii lângă el. În urma ei, plutea mirosul de piersică, acţionând asupra lui ca un afrodiziac.

Trebuia să fie atent. Era deja o minune că Jade acceptase să-i treacă pragul. Mai ales, nu trebuia s-o sperie, arătându-se prea nerăbdător. Era conştient de neliniştea ei, în spatele curajului afişat. Fără îndoială, se aştepta ca el să profite de această vizită pe propriul teren ca să-i amintească de pasiunea pe care o dezlănţuise în ea, în acea seară, la piscină.

Nu-l cunoştea deloc. N-avea nici cea mai mică intenţie să rupă farmecul amintirii acelei nopţi magice, discutând deschis despre ea. Realizase pentru ea fantezia pe care şi-o imaginase şi până la urmă, fusese cucerit de dulceaţa şi vulnerabilitatea prăzii lui!

Jade rămânea neîncrezătoare, atentă să nu lase să se vadă punctele ei slabe? Nu va reuşi! El nu va fi oprit de un astfel de obstacol. O vedea ca pe o flacără, la care îşi ardea permanent aripile. era o atracţie neobişnuită, care depăşea de departe plăcerea fizică. Da, o dorea pe această femeie, recunoştea. Dar mai era şi plăcerea de a descoperi lucruri care îi apropiau. De exemplu, între ei doi, schimburile verbale aveau valoarea unor jocuri senzuale. O seducţie a simţurilor. O trezire lentă a unei tensiuni fizice, foarte

excitantă.

Încercând să se concentreze asupra prezentului, Kyle scoase hârtia acoperită cu un scris şcolăresc. O jumătate de duzină de fotografii scăpară din plic, risipindu-se pe covor. În timp ce se apleca să le adune pe cele de la picioarele lui, Jade adună două, căzute lângă măsuţă, cărora le aruncă o privire, înainte să i le dea.

Nu-şi putu reţine curiozitatea.

— Sora ta?

— Nu, e fiica mea, Christy.

La aceste cuvinte, uimirea se citi pe figura lui Jade.

— Ai o fiică atât de mare?

— Da.

Privi plin de mândrie figura lui Christy. Semăna perfect cu mama ei. Păr blond, ochi căprui, un zâmbet făcut să zdrobească inimi.

Suspină.

— Are şaptesprezece ani şi e înnebunită după băieţi. „Am mare nevoie de o maşină, dragă tati”. Îţi dai seama de restul.

Jade îl privi cu atenţie.

— N-ai vârsta pentru o fiică de şaptesprezece ani, obiectă ea.

— Am treizeci şi cinci de ani, spuse Kyle, apoi adăugă, făcând calculul în gând: aveam optsprezece ani când s-a născut Christy.

— Nu-i cam devreme ca să-ţi întemeiezi o familie? murmură Jade.

— Ba da. Din nefericire, la acea vârstă, nu eram prea. prevăzător. Christy este rezultatul unei idile de vară.

Jade se îndreptă spre o etajeră pe care Kyle aranjase mai multe fotografii.

— Şi trăieşte cu mama ei?

— Da, la Detroit.

Puse la loc în plic scrisoarea şi fotografiile, aşezându-le pe măsuţă. Citea cu plăcere scrisorile de la fiica lui, în care găsea povestiri vesele despre viaţa ei de toate zilele care îl făceau să zâmbească şi uneori chiar să râdă. De-a

lungul anilor, se stabilise între ei o complicitate care devenise pentru Kyle o comoară nepreţuită.

— Detroit. destul de departe, observă Jade.

Era adevărat, iar câteodată, Kyle resimţea fiecare kilometru care-l despărţea de cele două cămine care nu-i aparţinuseră niciodată cu adevărat: cel al fiicei lui şi cel al propriului tată.

— De acolo sunt şi eu. Ca Jamie, mama lui Christy. Uite, aici sunt amândouă, cu Tony, tatăl vitreg al lui Christy.

Jade făcu ochii mari.

— Ai o fotografie a fostei soţii în braţele soţului ei?

Desigur, părea foarte ciudat. Dar Jamie Ann fusese una dintre rarele persoane care-l înţeleseseră, care-i acceptaseră felul de-a fi impulsiv şi care-i respectaseră libertatea. Chiar numai pentru atât, merita recunoştinţa lui.

— Nu e fosta mea soţie, precizã el. Şi suntem toţi trei foarte buni prieteni.

Ia te uită! Jade ştia acum că, la un moment dat, nu reuşise să-şi asume responsabilitatea căsătoriei cu mama propriului copil. Dar povestea nu era deloc simplă. Impetuozitatea celor şaptesprezece ani era dovada unui trecut. agitat.

Jade avu delicateţea să nu-i mai pună alte întrebări. Cu un zâmbet larg pe buze, spuse:

— Nu eşti tocmai tipul tradiţional, nu-i aşa?

— Mi-e teamă că nu, răspunse Kyle, zâmbind la rândul lui. Şi nu cred c-o să mă schimb prea curând.

— Hmm.

Tânăra femeie se întoarse spre fotografii. Imitând-o, Kyle îşi privi fiica. Era nebun după Christy, încă din momentul în care Jamie îi pusese în braţe copilul adormit. De atunci, n-o văzuse decât de două ori pe an. Cu toate acestea, vorbeau foarte des la telefon şi-şi scriau regulat. Kyle trimitea pensia alimentară în fiecare lună, chiar în perioadele mai grele. Binele fiicei lui era o prioritate.

Ştia că nu era tatăl ideal. Nu-şi făcea iluzii c-ar fi

putut să fie, iar regretul era o cruce pe care o va purta toată viaţa lui. Chiar dacă era tatăl biologic al lui Christy, Tony era tatăl ei în adevăratul sens al cuvântului. Kyle trebuia să fie mulţumit că avea o fiică.

— Fiica ta seamănă foarte mult cu mama ei.

Kyle întâlni privirea atentă a lui Jade, uimit de uşurinţa cu care vorbea despre acest subiect. Putea să spere că această înţelegere va fi un început pentru climatul de încredere care dorea să existe între ei? Şi de atracţie reciprocă.

— Te asigur că e fata tatii! răspunse bărbatul la întrebarea ei.

— Ah, da?

— Spre nefericirea lui Jamie Ann, Christy a moştenit temperamentul tatălui ei. E o nesupusă.

De fapt, Christy nu arăta decât un temperament tipic adolescentin, plin de avânt, căutând mereu să încerce limitele, fără să le depăşească.

O nimica toată, în comparaţie cu ostilitatea făţişă care-l făcuse, la aceeaşi vârstă, să-şi sfideze propriul tată cu orice ocazie, ajungând până la adevărate scandaluri.

— Şi cum ai ajuns în California, din Michigan?

— Trecând prin Camp Pendelton, baza militară de lângă San Diego. M-am angajat în marina militară imediat după ce am terminat facultatea. Apoi, m-am hotărât că mi-ar plăcea să văd soarele strălucind tot timpul anului şi nu m-am mai întors în Detroit.

Jade îşi coborî privirea spre braţul lui stâng.

— Aşadar, acest tatuaj nu-i o imitaţie?

— Nu! exclamă Kyle râzând. Este amintirea unei nopţi nebune scăldate în tequila.

O lumină dansa în privirea lui Jade. Începu să râdă, un râs cristalin care-l fermecă pe Kyle.

— Mi-ar plăcea să mai stau de vorbă cu tine, dar trebuie să fiu într-o jumătate de oră la „Fiii risipitori”. Mi-am petrecut după-amiaza lucrând cu muncitorii la curăţarea tapetului. Am venit doar să mă schimb, înainte să-mi preiau tura la bar.

Jade aruncă o privire spre ceas, scoţând o exclamaţie de surpriză. Nu-şi dăduse seama când trecuse timpul.

— E târziu. Voiam doar să-ţi dau scrisoarea.

— Îţi mulţumesc pentru livrarea la domiciliu, spuse Kyle, conducând-o până la uşă.

În prag, Jade se întoarse şi-i zâmbi.

— Spor la treabă la serviciu!

— Voi avea o seară perfectă.

Cum ar fi putut să fie altfel, când reuşise să se apropie mai mult de Jade în douăzeci de minute decât în şase luni?

Kyle rămase nemişcat până când însoţitoarea lui ajunse la capătul culoarului şi-i dispăru din vedere. Încă zâmbea, plin de satisfacţie, când ajunse în cameră să se îmbrace.

Astăzi, fusese rezervat. Cu intenţie, dar şi cu ce rezultate! Impresionante! Jade sosise încordată, plină de neîncredere şi plecase relaxată, bine dispusă. Ar fi sărit în sus de bucurie!

Între jurnalul pe care-l avea la el şi munca lentă de convingere pe care o dusese, mica lui tigroaică n-avea nicio şansă să-i scape.

* * *

Un claxon răsună chiar în clipa în care Jade îşi conducea Mazda roşie pe aleea spre parcarea de acasă, o maşină pe care şi-o oferise în urmă cu trei ani ca să-şi sărbătorească independenţa regăsită. În oglinda retrovizoare îl zări pe Kyle, care venea în spatele ei.

El conducea un jeep albastru marin, echipat cu un acoperiş pe care nu-l folosea decât dacă ploua. Prima oară când văzuse această maşină, deschisă celor patru vânturi, din cadre dure de oţel, Jade se gândise că se potriveşte de minune cu aerul nonconformist al proprietarului ei!

Îi făcu un semn cu mâna pe fereastra deschisă şi avu timp să-l vadă zâmbind, înainte să intre în parcarea ei.

Câteva secunde mai târziu, Kyle se îndrepta spre intrarea în clădire.

— Cum reuşesc femeile să meargă atât de repede pe

astfel de tocuri? întrebă el, cu respiraţia tăiată.

— Ani de antrenament, răspunse Jade zâmbind. Kyle, ceva îmi spune că această întâlnire nu-i tocmai întâmplătoare.

— E vorba de sincronizare. De fapt, voiam să-ţi vorbesc. Aşa, nu mai trebuie să urc până la 321.

Jade se simţi uşurată. Prefera să-l întâlnească pe un teren neutru, decât în apartamentul ei.

În acea clipă, o frumoasă blondă ieşi din clădire şi se îndreptă spre ei, cu privirea fixată în direcţia lui Kyle. Fustă scurtă, decolteu ameţitor, plete lungi, pe care le aruncă pe spate cu un zâmbet provocator.

— Bună, Kyle, gânguri ea, privindu-l cu senzualitate.

— Bună, Lynette, răspunse Kyle, nepăsător.

Jade recunoscu în această femeie pe una dintre locatare. Era clar că se cunoşteau, dar cât de bine?

— Munceşti în seara asta?

— Da, fac închiderea.

Blonda părea încântată.

— Voi fi acolo, promise ea, mângâind cu un deget braţul lui Kyle, înainte să se îndepărteze cu un pas unduios. Păstrează-mi un loc la bar.

Acest schimb de replici o iritase pe Jade, nemulţumită şi de faptul că n-avea niciun drept asupra vieţii lui Kyle.

— Văd că ai un adevărat fan-club la „Fiii risipitori”, mormăi ea, neputându-se abţine, înaintând spre uşa clădirii.

Un zâmbet enervant de fermecător se desenă pe buzele lui Kyle.

— Eşti geloasă?

— Fireşte că nu! protestă Jade cu o hotărâre pe care o regretă imediat.

Vru să deschidă uşa, dar mâna lui Kyle o opri, palma lui acoperindu-i degetele delicate. Tresări, cum se întâmpla de fiecare dată când o atingea. Trăgându-şi mâna, se pregăti să înfrunte privirea triumfătoare a adversarului ei.

Numai că în ochii lui Kyle Jade nu citi decât o profundă sinceritate şi, mai ales, o dorinţă fierbinte. Dorinţă pentru ea.

— N-ai de ce să fii geloasă, spuse el. Îţi sunt credincios din ziua în care te-am întâlnit.

Jade îl privi cu atenţie.

— Un sacrificiu care te onorează, dar care e complet inutil.

— Nu pot să fac altfel, murmură Kyle. Nu sunt atras decât de tine.

— Eşti nebun.

— Nebun după tine, Jade.

Stăpânindu-şi tulburarea, Jade îi zâmbi provocator.

— Nu te-aş sfătui să faci un legământ de castitate pentru mine. Aşteptarea va fi atât de lungă, încât ai putea fi admis într-o mănăstire.

Kyle zâmbi.

— Facem pariu?

Un fior se strecură pe spatele lui Jade. Cam prea târziu, îşi dădu seama că n-ar trebui să-l provoace. Părea hotărât s-o cucerească. Imaginându-şi ce-ar putea să facă în acest scop, Jade simţi că ameţeşte.

— Se pare că nu vrei să pariem, răspunse Kyle în locul ei, câştigând acest schimb verbal prin abandon.

Politicos, îi deschise uşa.

— De fapt, despre ce voiai să-mi vorbeşti? întrebă ea cu răceală, trecând pe lângă el.

Kyle zâmbi, întrebând cu voce sigură:

— Cum merg afacerile?

„Ce bine”, se gândi Jade, oprindu-se în faţa cutiilor poştale. Pe teren profesional, nu se temea de nimic.

— Afacerile merg de minune.

— În acest caz, accepţi un client nou?

— Noii clienţi sunt întotdeauna bine veniţi.

Jade căută în poşetă cheia de la cutia poştală, o găsi şi deschise.

— E o afacere serioasă, continuă Kyle. În urmă cu două luni, am cumpărat localul vecin cu „Fiii risipitori”,

vrând să-mi măresc clubul. Aş avea nevoie de cineva care să se ocupe de decorarea noului restaurant şi de înnoirea celui vechi.

Jade privi scrisorile cu atenţie. Oare n-a făcut poştaşul nicio greşeală pe ziua de azi?

— Şi vrei ca „Farmecul interiorului” să se ocupe de această problemă?

— Nu, vreau ca tu să te ocupi de această problemă.

Ridică privirea spre el. Kyle părea foarte sigur pe el şi hotărât. Fără să ştie nimic despre agenţie? Printre decoratori, fiecare are propriul stil, propriile gusturi. Aşa că, de multe ori, gusturile îndrăzneţe, viziunile excentrice ale lui Jade nu se potriveau cu sensibilitatea anumitor clienţi pe care Jade, fără nicio problemă, îi trimitea la Maria, mai simplă şi mai tradiţionalistă ca stil.

Trebuia să recunoască: ideea de a avea mână liberă în decorarea unui restaurant şi a unui club, îi făcea plăcere. Va fi o premieră pentru „Farmecul interiorului”, care se ocupa de obicei de decorarea birourilor şi a caselor particulare. Acest proiect va fi o experienţă valoroasă pentru agenţie şi-i va aduce prestigiu.

Aranjându-şi corespondenţa în poşetă, se întoarse spre Kyle. Chiar dacă propunerea era tentantă, nu se va preda atât de uşor.

— Oferta ta e generoasă, începu ea, iar încrederea pe care mi-o acorzi mă flatează, ştiind că n-ai nicio probă a capacităţilor mele.

Ca răspuns, Kyle se trase un pas înapoi, sprijinindu-se de un fotoliu şi o privi provocator. Privirea lui alunecă pe bluza de mătase pe care-o purta, întârziind pe decolteu, apoi pe fusta neagră, pe picioare.

— Nu m-am îndoit niciodată de „capacităţile” tale, murmură el cu o voce răguşită.

Jade preferă să treacă această aluzie cu vederea, deşi cuvintele lui o înfioraseră.

— De acord. Oricum, sunt banii tăi., răspunse ea în cele din urmă.

— O hotărâre înţeleaptă. Spune-mi, ai fost vreodată

la „Fiii risipitori”?

— Are vreo importanţă?

— Sunt doar curios.

— Nu, n-am fost niciodată, recunoscu Jade. Nu-i genul meu de local.

— De unde ştii, dacă n-ai fost niciodată?

Jade se îmbujoră.

— Am auzit vorbindu-se, se apără ea. Nu e genul meu de clientelă.

Kyle se încruntă.

— Îi preferi pe cei care frecventează „Roxy”? întrebă el calm.

Nedorind să se justifice, Jade ridică din umeri cu indiferenţă.

— Ascultă. „Roxy” fiind tocmai concurentul meu direct, explică el, mi-ar plăcea să schimb imaginea clubului meu, păstrând atmosfera primitoare. Înţelegi?

Conştiinţa profesională a lui Jade preluă imediat controlul.

— Când vor fi gata lucrările la restaurant? întrebă ea.

— Între patru şi şase săptămâni.

F’cu rapid un calcul mintal.

— În acest caz, trebuie să te hotărăşti cât mai repede ce culori vrei, ce ţesături şi care va fi stilul general care-ţi convine.

— Am deja câteva idei. Sper că mă vei ajuta să le pun în practică.

— Aceasta este meseria mea, îi aminti Jade.

Îşi scoase portofelul din poşetă şi-i întinse cartea de vizită a agenţiei, pe un fond bej, cu motive abstracte de culoare roşie.

— Sună-mă la serviciu şi vom stabili o întâlnire pentru punerea la punct a planului şi semnarea contractului preliminar.

Kyle aruncă o privire la cartea de vizită, îndoindu-i distrat un colţ.

— Şi dacă trebuie să te sun acasă, pentru o urgenţă?

— Nu dau niciodată numărul de telefon de acasă

clienţilor, răspunse ea, simţind ameninţarea. Este vorba de ceva strict profesional. Pe cartea de vizită găseşti şi numărul telefonului mobil. Nu-ţi mai trebuie altceva. Când ţi-ar conveni să vin să văd clubul?

— Să spunem luni, după-amiază? Zidarii pleacă pe la patru. Vom avea terenul liber.

— Bine. O să-mi verific agenda şi te voi ţine la curent.

Kyle se apropie.

— Îmi împrumuţi un stilou ca să-ţi scriu numărul meu de telefon? murmură el.

Îi întinse cu răceală stiloul pe care-l ţinea întotdeauna în poşetă. El îi scoase capacul cu dinţii, nescăpând-o din priviri şi, fără s-o prevină, făcu un pas spre ea, prinzând-o între corpul lui şi perete.

Înainte să poată să reacţioneze în vreun fel, îi deschisese un nasture de la bluză şi-i scrisese pe piept două numere de telefon între sâni, chiar deasupra inimii ei înnebunite. Jade îşi simţi corpul reacţionând şi pieptul fremătând în strânsoarea dantelei.

Cu obrajii în flăcări, nebună de furie, îl privi fără un cuvânt, prea uluită să mai poată spune ceva.

— Sună-mă oricând, murmură el, aranjându-i cu grijă bluza.

Zâmbetul lui triumfător era mai mult decât grăitor. O avertizase că vânătoarea e departe de a înceta, chiar dacă ea îl tratează ca pe un client.

O lăsă acolo, mută de uimire, pradă unei dorinţe nebune, egalată doar de disperarea ei.

Cum să lupte împotriva acestui bărbat? Când el nu cunoaşte nicio limită.

Luându-şi în palme faţa înfierbântată, Jade clătină din cap, negând cu încăpăţânare elanurile corpului ei. Acest bărbat e periculos. Prea periculos. O tulbură, se joacă. Da, în faţa lui Kyle Stephens, Jade se simţea din ce în ce mai fragilă. Şi acest lucru o îngrozea.

Capitolul 4

Soarele la apus îi încălzea pielea, pătrunzând-o de parfumul piersicii coapte pe care iubitul ei i-o dusese la

buze. Închise ochii, simţind aroma pe buze…

— Muşcă, îi ceru el.

Ascultătoare, îşi înfipse dinţii în fructul proaspăt, plin de sevă. Gustul dulce îi explodă pe limbă, umplând-o de savoare. Gemu de plăcere, muşcând din nou. Sucul i se scurse pe bărbie şi ea ridică mâna, încercând să se şteargă.

— Nu, spuse bărbatul, prinzându-i încheietura. Lasă-mă pe mine…

Se înfioră, surprinsă de promisiunea din privirea lui, tulburată de cruzimea voită cu care strânse piersica în pumn. Sâmburele căzu în iarbă…

Atunci, cu încetineală, un zâmbet senzual se desenă pe buzele lui.

Ghicindu-i intenţiile, încercă să-i scape, dar el o prinse de talie râzând şi o trase pe iarbă. O întinse pe covorul moale, ţinând-o prizonieră cu corpul lui puternic.

Nu mai era un joc.

Era exact ceea ce-şi dorea.

Îşi pierdu răsuflarea când, cu delicateţe, bărbatul începu să-i deschidă rochia. Apoi, deschise cele două părţi, lăsându-i sânii descoperiţi. Sub privirea lui flămândă ea se cambră, oferindu-se…

Ascultându-i rugăciunea mută, bărbatul se aplecă, adunând cu buzele fierbinţi sucul aromat de pe pielea ei. Atingerea înnebunitoare se mută mai jos, de-a lungul gâtului, apoi mai jos, pe sânii tremurători.

Femeia suspină, strecurându-şi degetele în părul iubitului ei, strângându-l spre ea, înfiorată de dorinţă, simţind că raţiunea o părăseşte…

— La naiba!

Respirând cu greutate, ca şi cum oxigenul din cameră ar fi dispărut, Kyle aruncă jurnalul lui Jade pe pat.

Frustrat, îşi frecă faţa cu palmele încercând, cu ochii închişi, să alunge imaginea lui Jade întinsă pe iarbă, cu pielea strălucind în bătaia soarelui, goală.

Străduindu-se să-şi revină, îşi puse mâinile sub cap şi fixă umbrele proiectate pe perete de veioza de lângă pat,

gândindu-se la Jade.

Micul caiet violet îl învăţase cel puţin un lucru despre această femeie atât de neîncrezătoare în bărbaţi. Prima fantezie era mai temperată, ca o trezire a simţurilor. O încercare de stabilire a unor limite. În continuare, eroina devenea mai curajoasă în explorările ei amoroase şi punea în scenă fantezii secrete, fierbinţi. Cu toate acestea, până acum nu făcuse dragoste cu iubitul ei imaginar.

Probabil că acest iubit de pe hârtie avea un sânge rece grozav! se gândi Kyle cu umor şi resemnare. Găsise un punct fundamental în universul imaginar al lui Jade. În fiecare clipă, eroina ei controla situaţia. Dacă se lăsa iubită, era pentru că ea alesese acest lucru. Dar, pentru un motiv pe care trebuia să-l clarifice, evita relaţiile intime cu un bărbat pe care-l inventase chiar în acest scop: să-i ofere plăcere.

Modul în care Jade se înfiorase sub mângâierile lui, înainte să-şi revină brusc, îl făcea să creadă că rezistenţa tinerei femei era provocată de teama faţă de emoţiile amoroase şi nu de o pretinsă răceală fizică. Fanteziile ei o arătau ca pe o femeie pasională, dorind să fie iubită dar. temându-se cu disperare că, dacă se va oferi unui bărbat, îşi va pierde sufletul.

Avusese oare un iubit egoist? Era ceea ce spera să afle.

Dorea să fie a lui.

Dar, mai întâi, trebuia s-o facă să accepte dorinţele propriului corp. După aceea, avea să i se ofere. Cu corpul şi cu sufletul. Nu accepta mai puţin de atât.

* * *

Ajunsă în faţa clubului „Fiii risipitori”, Jade aruncă o privire spre ceas, foarte jenată. Întârziase patruzeci de minute! întâlnirea pe care o avusese înainte se prelungise, pe autostradă se circulase greu. Din fericire, îl sunase pe barman de pe telefonul mobil, rugându-l să-l anunţe pe Kyle.

Ziua fusese epuizantă dar, în ciuda oboselii, Jade era nerăbdătoare să înceapă lucrul la noul proiect:

transformarea clubului lui Kyle într-un local pe lângă care „Roxy” să fie o nimica toată! Era încântată să ştie că greutatea îndeplinirii acestui plan stătea, în mare parte, pe umerii ei.

Cu un gest hotărât, împinse uşa de stejar şi intră în club. Din penumbră o asaltară voci vesele şi hohote de râs. Un afiş de lângă intrare anunţa băutura zilei, spre marea plăcerea a lui Jade: cocteilul Daiquiri cu piersică.

Din pragul sălii imense privi în jur, încercând să descopere elementele de decor cu care va lucra şi, eventual, să-l găsească pe Kyle.

Locul era cum şi-l imaginase: simplu, dar plăcut. Un club clasic, în care prietenii se întâlnesc în jurul unui pahar, ca să se relaxeze şi să stea de vorbă.

Muzica era retro, în surdină. Un bar de aramă lustruită acoperea un perete al sălii. Un tânăr brunet stătea în spatele tejghelei, cu un prosop pe umăr. În faţă, pe peretele opus, se înşirau mese cu banchete de piele brună, unde domnea o atmosferă călduroasă. În mijlocul sălii erau alte mese, în cea mai mare parte ocupate. Jade mai zări o cameră în spate, rezervată amatorilor de biliard. Parchetul era de stejar, presărat cu rumeguş, armonizându-se cu lambriurile şi mobila de lemn.

Pe scurt, nu era deloc lipsit de farmec, de căldură, în ciuda mobilierului cam învechit. Era un punct de plecare satisfăcător. Apoi, clientela era mult mai interesantă decât îşi imaginase. Foarte relaxată, nu erau costume clasice. numai tricouri, piele şi ghete. Ea, în costumul ei de mătase albastră şi pantofii cu toc înalt, se simţea la fel de deplasată ca o căprioară într-o haită de lupi!

Neluând în seamă privirile intrigate, traversă sala spre bar. Barmanul părea şi el surprins, dar zâmbea.

— Scuzaţi-mă, ştiţi unde e Kyle? întrebă Jade cu o voce puternică, încercând să se facă auzită în murmurul conversaţiilor. Am întâlnire cu el şi am întârziat puţin.

— Sunteţi Jade?

Îşi şterse mâna pe prosopul de pe umăr şi i-o întinse.

— Eu sunt Bruce. Am vorbit la telefon. Aşadar, o să

faceţi o frumuseţe din „Fiii risipitori”?

— Mă voi strădui, răspunse Jade zâmbind.

— Kyle e în depozit, s-a dus să ia nişte piersici. Nu cred că mai întârzie mult.

Clătinând din cap, Bruce luă de pe tejghea paharele goale pe care le adusese chelneriţa.

— Am crezut că e nebun când a propus pentru băutura zilei cocteilul daiquiri cu piersici, de obicei nu e prea cerut. Dar a avut dreptate; închipuiţi-vă, în seara asta, toată lumea vrea!

„Acum înţeleg de ce pielea ta miroase a piersică. O piersică zemoasă, coaptă. Aş vrea să ştiu dacă pielea ta are acelaşi gust dulce”.

Inima lui Jade se strânse la amintirea acestor cuvinte murmurate de Kyle la urechea ei, în urmă cu câteva săptămâni. Oare acest cocteil a fost ales intenţionat? S-ar fi aşteptat la aşa ceva din partea lui.

— Uite-l, s-a întors, o anunţă Bruce, arătând spre celălalt capăt al tejghelei.

— Mulţumesc.

Jade se îndepărtă cu paşi atenţi, având grijă să nu alunece pe rumeguşul care-i scârţâia sub picioare. Va fi primul lucru pe care-l va elimina, se hotărî ea. Curăţat, lustruit şi dat cu ceară, parchetul va arăta grozav.

La apropierea ei, Kyle ridică privirea şi-i zâmbi.

— Bună!

Răspunzându-i la zâmbet, Jade se aşeză pe un scaun, lângă bar.

— Îmi pare rău c-am întârziat, Kyle.

— Nu-i nicio problemă. Ce spui de un cocteil?

Fără să aştepte răspunsul, tăie o bucată de piersică, punând-o în mixerul de pe tejghea.

— Băutura zilei de azi e în cinstea ta, frumoaso.

Tânăra femeie se sprijini de tejghea, punându-şi bărbia în palmă.

— Ciudat! Cine ţi-a spus că ador gustul de piersică?

Fără să spună niciun cuvânt, Kyle alese o bucată suculentă de fruct şi se aplecă spre ea, atingând-o de

buzele ei. Jade primi o picătură de suc: proaspăt, dulce, aromat.

— Muşcă, şopti Kyle.

Era aproape un ordin. Ar fi fost suficient ca Jade să se retragă şi farmecul momentului s-ar fi risipit. Numai că privirea lui intensă o subjugase. Nu ştia de ce, în prezenţa acestui bărbat simţea o dorinţă nebună, aproape animalică. Savoarea fructului îi trezi o amintire neclarăsau era vorba despre o fantezie? Mâini mângâietoare alunecând pe corpul ei în căldura vibrantă a unei veri.

Fără să ezite, muşcă din piersică. Dulceaţa i se răspândi pe buze, pe limbă. Muşcă din nou, încântată. Bărbatul o privea în tăcere. Ochii lui se întunecaseră.

Şterse cu un deget sucul de pe buzele ei, apoi îl duse la propriile buze, culegându-l cu limba.

— Aveam dreptate, murmură el. Adori gustul de piersică.

Tulburată, Jade reuşi să schiţeze un zâmbet, recunoscând:

— Paln acest caz, o să-ţi placă reţeta mea de cocteil, continuă Kyle.

În timp ce el termina de preparat băutura, Jade, încă ameţită, privi chelneriţele care treceau printre mese, îmbrăcate în pantaloni şi tricou negru. Va trebui să găsească o altă ţinută care să se potrivească noului stil al clubului.

Apoi, îndreptându-se pe scaun, îşi încrucişă picioarele şi-l privi pe Kyle. Acesta părea foarte în largul lui în spatele tejghelei, glumind cu chelneriţele şi spunându-le pe nume clienţilor care se aşezau în faţa lui.

Pentru că erau foarte mulţi clienţi, se scuză câteva minute şi plecă să-l ajute pe Bruce. Această muncă i se potrivea foarte bine, gândi Jade. În ceea ce o privea, începea să aprecieze atmosfera degajată a clubului.

— De când lucrezi în baruri? întrebă ea, când fu din nou disponibil.

— De la douăzeci şi doi de ani.

Kyle adăugă o ultimă picătură de lichior în mixer şi-l

porni.

— Pe lângă serviciu, căutam şi o slujbă de câteva ore pe zi. Am început cu livrări la domiciliu pentru un restaurant, aşteptând ceva mai bun. Şase luni mai târziu, am fost promovat barman şi m-am ataşat de această meserie. Nu-i o meserie prea ambiţioasă, dar îmi face plăcere şi-mi este suficientă pentru o viaţă decentă.

Kyle vorbea cu relaxare. Cu toate acestea. privirea lui reflecta o tristeţe pe care n-o înţelegea. Ca o singurătate profundă, care o impresionă.

— Nu reuşeşte oricine să-şi întemeieze şi să-şi conducă propria afacere, observă ea.

— Drumul a fost lung şi presărat de obstacole pentru a ajunge aici, spuse el, arătând cu un gest larg pereţii. Dar pentru nimic în lume nu mi-aş părăsi locul pentru unul de avocat, de exemplu!

Ea zâmbi, încercând să-l vadă pe Kyle „nesupusul” în costum şi cu cravată.

— Mi-e greu să mi te imaginez avocat, spuse ea cu voce tare.

— Ce păcat că tata nu înţelege acest lucru, suspină Kyle. Dezaprobă cu hotărâre meseria pe care mi-am ales-o.

În timp ce vorbea, pusese pe tejghea un şerveţel pe care trona acum cocteilul. Adăugă un pai şi puse o bucăţică de piersică pe marginea paharului, continuând:

— De fapt, părinţii mei n-au fost de acord cu nimic din ceea ce făceam. Trebuie să mărturisesc: în schimb, nu le-am făcut decât probleme, începând de la trei ani când am reuşit să trag frâna de mână de la Mercedesul familiei, care s-a oprit în zidul vecinilor!

Jade începu să râdă. Kyle i se alătură, râzând şi el. Tânăra femeie începea să ghicească din ce în ce mai bine sufletul care se ascundea în spatele acestui rebel. Un suflet complex, lipsit de sprijinul familiei lui şi încărcat de un trecut plin de resentimente. Şi purtând povara unei fiice pe care n-a ştiut şi nici n-a putut s-o crească.

Lui Jade îi păru rău pentru el şi această emoţie o luă prin surprindere. În spatele siguranţei lui, părea să se

găsească un bărbat supus greşelii. Care alesese să trăiască singur în numele liniştii sufleteşti şi care suferea poate la fel de mult ca ea. Înţelegea foarte bine această durere.

Ideea o tulbura. O obliga să privească altfel relaţia ei cu Kyle. Nevrând să se gândească la aceste lucruri, se bucură de savoarea băuturii.

Aroma de piersică şi de vanilie îi mângâia cerul gurii – un gust cu totul neaşteptat.

— E bun? întrebă Kyle.

— Delicios, îl asigură ea. E cel mai bun cocteil pe care l-am băut vreodată.

Bărbatul zâmbi şi păru că vrea să spună ceva. Dar se răzgândi şi schimbă subiectul.

— Aşadar, ce părere ai despre club?

— Cred că eşti aşezat pe o mină de aur, Kyle.

Răsucind paiul în paharul cu băutură cu un gest distrat, Jade privi în jur.

— Să vedem. Sala este rustică. Va trebui să punem lemnul în valoare şi să adăugăm o tuşă de sofisticare. În schimb, vom cultiva atmosfera – aşa cum îţi doreai – dând clubului o imagine mai modernă. Va atrage mai multă clientelă.

Kyle asculta cu atenţie această rapidă evaluare.

— Ai dreptate. Vino, vreau să-l vezi mai de aproape.

Ridicându-se de pe scaun cu paharul în mână, îl urmă spre restaurantul aflat în construcţie, separat provizoriu de cealaltă clădire printr-o prelată de plastic.

Străbătură podeaua de ciment şi, ascultând explicaţiile lui Kyle, Jade îşi fixa în minte reperele importante. Ideile lui o impresionară plăcut. Voia un verde pal ca ton de bază şi fu de acord cu propunerea ei de a folosi un galben arămiu, în contrast. Când îi spuse un preţ aproximativ pentru serviciile ei, Kyle nu păru să acorde prea mare atenţie problemei. Întrebă numai dacă în costul facturii intră şi. O seară cu decoratoarea.

Tânăra femeie începu să râdă şi era cât pe ce să-i răspundă da. Cât de încrezătoare şi de relaxată putea să fie după ce gustase această băutură divină, se gândi ea,

mirată.

O oră mai târziu, cu mintea doldora de idei pentru culori, ferestre, parchet, Jade îl urmă pe Kyle în biroul lui. Acolo, spunea el, sunt nişte planuri pe care vrea neapărat să i le arate.

* * *

Kyle închise uşa după Jade, lăsând-o să descopere încăperea: o masă de lucru din lemn, un dulap, o etajeră pe care erau aranjate clasoare multicolore şi o canapea de piele pe care dormise de mai multe ori.

Ea se întoarse spre el, mângâind neatentă marginea paharului gol cu vârful degetului, fără să atingă bucăţica de piersică.

— Vrei să refaci şi camera asta?

— De ce nu?

Kyle luă tubul de hârtie care conţinea planurile şi-l puse pe canapea, lângă poşeta ei.

— Ce mai contează o mică plăcere, când mă prăbuşesc deja sub împrumuturi?

Jade zâmbi.

— Într-un an sau doi, bancherul tău o să-ţi ceară un împrumut, crede-mă. Pentru că, după ce am văzut în seara asta, proiectul tău îmi pare mai mult decât promiţător.

Era de acord cu el? Intransigenta, recea Jade îl aproba? O privi în tăcere şi o senzaţie ciudată îl cuprinse. Când avusese ultima oară cineva încredere în el, şi-i susţinuse ideile? Nu putea să-şi amintească. Ştia că, pentru lumea din jur, părea un bărbat plin de încredere în el, dar care nu se descurca prea bine. Această imagine şi-o formase de ani întregi, datorită comparaţiei cu fratele lui mai mare, căruia totul îi reuşea. Rămăsese în el un sentiment de eşec imposibil de depăşit, de mediocritate, împotriva căruia lupta fără încetare.

Fără să ştie, Jade îi oferise cel mai frumos cadou: încrederea în el.

Privirile lor se întâlniră. Simţind de departe parfumul ei, Kyle era conştient că atmosfera se încarcă de o senzualitate palpabilă. Era sigur că buzele ei adorabile

aveau un gust îmbătător, dar voia să le guste.

Când se apropie de ea, Jade se retrase, lovind masa de lucru.

— E târziu, aş face mai bine să plec.

— Nu încă, murmură Kyle, neputând s-o lase să plece fără s-o fi atins, s-o fi mângâiat. Înainte să fi realizat pentru ea fantezia care-l obsedase toată seara.

Luându-i din mână paharul pe care-şi încleştase degetele, se apropie de ea, prinzându-i mâinile la spate. Tânăra femeie se înfioră, dar nu se retrase. Kyle, care se aşteptase la mai multă rezistenţă, fu surprins şi încântat de reacţia ei.

— Kyle., începu ea.

— Relaxează-te, Jade, nu te împotrivi.

Clătină din cap, neliniştită.

— Nu. nu pot. Nu trebuie.

În vocea ei se simţea teama. Numai că, după ce citise caietul violet, Kyle se simţea mai pregătit să-i înfrângă ezitările.

O va seduce cu blândeţe. Din jurnal, înţelesese că trebuia s-o lase să se simtă stăpână pe situaţie – chiar dacă, în realitate, el era cel care stabilea regulile jocului.

— Oh, ba da, şopti el, trebuie.

Cu delicateţe, o ridică şi o aşeză pe marginea mesei. În mişcare, fusta scurtă i se ridică, dezvelindu-i copsele. Kyle îşi strecură degetele în părul ei, forţând-o să-l privească.

— Jade, visez la acest sărut de când te-am văzut la bar.

La aceste cuvinte, Jade închise ochii şi buzele ei fremătară, pline de dorinţă. Cu un sentiment de triumf, Kyle îi găsi buzele, atingându-le cu delicateţe într-un sărut uşor, uşor. apoi se opri, la câţiva milimetri de gura ei, mângâind-o cu respiraţia.

Acum, ea trebuia să hotărască.

Nu trebui să aştepte mult timp. Cu un suspin, Jade îşi puse braţele în jurul gâtului lui şi-l trase spre ea. În sfârşit, putea s-o sărute aşa cum voia, cu pasiune. Pentru că ea îi

răspundea cu înflăcărare, se hotărî: sosise clipa să acţioneze.

Pe bâjbâite, găsi paharul gol, aşezat pe masă şi recuperă bucata de piersică de pe marginea lui. Apoi, fără să-i lase timp să reacţioneze, atinse pielea sensibilă a tinerei cu bucata suculentă de fruct, imediat sub ureche, alunecând spre gât.

Uluită, Jade întrerupse sărutul şi-l fixă cu o privire întrebătoare. Zâmbind, bărbatul şopti:

— Vreau să te gust, Jade.

Fără să-i lase timp să protesteze, urmări cu buzele dâra de suc şi, cu mâna liberă, începu să-i descheie nasturii de la bluză. Sutienul de dantelă se deschise dintr-o singură mişcare, lăsând-o goală sub privirile lui aprinse.

Fascinat, Kyle se îndepărtă pentru câteva clipe ca s-o admire, spectacolul pe care-l oferea această femeie frumoasă, doritoare, aproape goală, tulburându-l profund. Se înfioră; nicio femeie nu-l făcuse să simtă o dorinţă atât de puternică.

Jade închisese ochii. Poate că era un mod mai sigur de a trăi această fantezie, sau un mod de a-l ţine la distanţă, dar el voia să-l privească, să-l privească bine şi să ştie cine este cel care-i oferă această clipă magică.

— Deschide ochii, Jade, îi ceru el cu voce joasă. Priveşte cum îmi răspunde corpul tău.

Ea clipi, ca trezită din somn, iar inima lui Kyle se strânse în faţa fragilităţii pe care o citi în privirea ei.

Va şterge această teamă, o va înlocui cu plăcere.

Bucata de piersică îşi urmă drumul, fără grabă, mângâind curba unui sân, impregnându-l cu sucul şi parfumul ei. Jade tremura. Kyle continuă s-o mângâie, cu încetineală, aşteptând un semn de la ea că poate să se apropie mai mult, mult mai mult.

Când se va hotărî?

Să-l vadă pe Kyle jucând acest joc o tulbura profund pe Jade. Începea să ameţească, respirând parfumul dulce la fiecare răsuflare. Fără să vrea, îl trase mai aproape, înlănţuindu-l.

Era periculos. Dar nu putea să se oprească, nu putea să întrerupă această fantezie pe care o scrisese într-o seară şi pe care, fără să ştie, partenerul ei era pe punctul să o realizeze. Nu voia decât un lucru: să-i simtă buzele fierbinţi pe pielea ei. doar o dată. poate de două ori.

Mâinile ei tremurătoare se încleştară în părul lui, trăgându-l aproape.

Când buzele lui îi atinseră pielea, simţi că se scufundă într-un vârtej de senzaţii sufocante, tulburătoare. Când plăcerea atinse cele mai înalte culmi, scoase un ţipăt înăbuşit, strângându-l cu putere. Intensitatea reacţiei proprii o sperie. Dumnezeule, ce uşor e să-ţi pierzi controlul cu el.

Se îndepărtă încet de el, încercând să-şi revină. Kyle se retrase, arătându-i că nu vrea decât să-i respecte dorinţele. Bucăţica de piersică, pe care o mai ţinea în mână, dispăru în gura lui. Fără un cuvânt, îi puse degetul pe buze, împiedicându-i protestele.

— Eşti delicioasă, murmură el.

Jade se îmbujoră. Ceaţa senzuală care o înconjurase începuse să se risipească. Înţelese ce era pe punctul să facă, înţelegere care avu efectul unui duş rece. Îşi ascunse faţa în mâini.

— Dumnezeule., suspină ea, foarte jenată. Nu pot să cred că tu. că noi.

Vocea i se frânse. „Nu pot să cred că o fantezie poate să fie mai bună când se realizează”. Asta ar fi vrut să-i spună. Se bâlbâi:

— A fost o idee foarte proastă.

„Da, foarte proastă”, îşi repetă în gând, pradă unei tulburări îngrozitoare. Încercând să-şi aranjeze hainele, îşi coborî picioarele pe podea, hotărâtă să dispară cât mai repede.

Kyle se retrase un pas, dar nu se dădu la o parte din drumul ei.

— După tot ce s-a întâmplat între noi, vrei să fugi ca o hoaţă? murmură el pe un ton de reproş. Dă-mi un motiv, unul singur, să te las să pleci.

— Nu amestec afacerile cu plăcerea, răspunse ea, cât putu de rece.

Pe buzele lui Kyle se desenă un zâmbet trist.

— Dacă îmi ceri să aleg între ele, aleg plăcerea. Fără să ezit.

— Kyle, nu vreau sa.

— Îngerul meu, ceea ce tocmai s-a întâmplat arată că vrei, chiar dacă nu crezi.

Jade se încruntă şi răspunse:

— În viaţa mea nu e loc pentru o legătură sentimentală.

— Atunci, ce spui de o aventură? Fără angajamente, fără promisiuni.

— Nu mă interesează.

— Haide., insistă Kyle cu o voce plină de dorinţă. Jade, între noi există ceva, ştim amândoi. De ce să nu cedăm? Vom vedea ce se va întâmpla.

De ce? Pentru că-i era teamă să afle ce se va întâmpla! îi era frică de sentimente, de emoţiile care o vor face să piardă tot ce e important: independenţa ei, identitatea şi stăpânirea de sine.

Profitând de tăcerea ei, Kyle o prinse în braţe, capturându-i buzele într-un sărut ameţitor.

Cucerită, îi răspunse la sărut cu pasiune; când luă sfârşit, era deja cucerită, tulburată, ruşinată.

Ochii albaştri ai lui Kyle străluceau de satisfacţie. „Vezi?” părea să-i spună. Tânăra femeie încă tremura când el, cu un gest mângâietor, îi îndepărtă de pe faţă o şuviţă rebelă.

— Vreau să fim iubiţi, Jade.

— Iubiţi? exclamă ea, în pragul lacrimilor. Vrei să te culci cu mine, asta te interesează?

Fără să se tulbure, Kyle răspunse:

— Pentru mine, nu este doar o problemă de sex. Îmi placi. Dar voi aştepta să fii pregătită. Tu hotărăşti.

Jade îl privi cu atenţie. Părea sincer. Această aventură cu el era ceea ce-şi dorea. Ce ar risca, dacă ar trăi-o acum, când sunt atât de atraşi unul de celălalt? Şi

Kyle a promis: fără complicaţii, fără angajamente.

Mai ales, dacă hotărârea îi aparţine, de ce să nu-şi dovedească independenţa? Ce poate să însemne mai mult pentru ea decât să facă ceea ce vrea şi, la sfârşitul aventurii, să meargă pe drumul ei, fără suferinţă?

Da, cu cât se gândea mai mult, cu atât dorea mai mult să profite de libertatea ei şi de acest bărbat.

Privindu-l pe Kyle în ochi, murmură hotărâtă:

— Vei avea ceea ce vrei, Kyle.

Capitolul 5

— Ce faci? Visezi încă? întrebă Maria pe un ton amuzat, din pragul uşii.

Jade o privi, ridicând cu greutate capul de pe birou. Vis? Prea puţin spus pentru fantezia încântătoare care-i mai plutea încă în minte. Prinsă asupra faptului, căzu cu nasul în hârtiile de pe birou, preocupată de înţelegerea cam. ciudată pe care o făcuse cu Kyle ziua trecută. Cel mai mult o preocupa prima lor întâlnire. Nu putea să se concentreze deloc asupra lucrului.

— Mă gândeam, mormăi ea.

Încântătoare în costumul verde pal, Maria înaintă în birou, cu o hârtie în mână.

— În ultimul timp, te gândeşti cam mult. observă ea cu un zâmbet şiret. Să fie de vină Kyle Stephens?

— Ce te face să crezi una ca asta? întrebă Jade roşind.

— Acest contract.

Şi Maria îi vârî hârtia sub nas.

— Oh, asta.

— Da, asta, repetă Maria. De ce nu mi-ai spus c-ai semnat un contract cu el?

Jade ridică din umeri.

— Voiam să-ţi dau această copie.

— Ai fi putut să-mi spui, insistă sora ei, încrucişându-şi braţele.

— Nu voiam să mă supui unui interogatoriu.

Lovitura îşi atinse ţinta. Cu buzele strânse, Maria răspunse:

— Ultimul lucru pe care mi-l amintesc este că nici nu voiai să auzi de Kyle Stephens. Câteva săptămâni mai târziu, descopăr acest contract prin care te angajează să-i aduci la zi clubul şi să-i amenajezi noul restaurant. O mină de aur pentru agenţie! Cum să nu fiu curioasă?

— Nu-i decât un contract ca oricare altul, Maria.

Şi acest lucru e valabil şi pentru legătura lor, îşi spuse Jade. O tranzacţie fondată pe o atracţie reciprocă. După ce va trece pasiunea, fiecare îşi va vedea de drumul lui.

— Dar cum?

Maria se aşezase pe un fotoliu în faţa ei şi o privea drept în ochi.

— Chiar dacă „Fiii risipitori" este clientul nostru, mi-ar plăcea să ştiu ce e între tine şi Kyle. Pe plan personal.

Jade se întoarse la dosarul ei. Sora ei, care crede cu sfinţenie în dragoste şi căsătorie, nu va înţelege niciodată această hotărâre, această aventură fără viitor pe care o va trăi.

O tristeţe ciudată o învălui. De mult – o singură dată –, crezuse în promisiunile unui bărbat. Şi-şi muşcase buzele. „Să te duci la naiba, Adam Beckham!" Acest individ îngrozitor îi controlează, încă, viaţa. Din cauza lui, nu mai poate să creadă în dragoste!

Cu toate acestea, chiar dacă nu voia să recunoască, o parte din ea suferea din cauza vieţii singuratice pe care şi-o impusese. Visa să întâlnească pe cineva. Pe cineva special, care să-i respecte libertatea. Care s-o accepte aşa cum este cu adevărat.

„Pe cineva cum era Kyle?"

Nemulţumită, alungă repede acest gând neliniştitor. Kyle nu era bărbatul potrivit. Sigur pe el, mulţumit de viaţa de celibatar, hotărât să nu se căsătorească. Dacă se hotărâse să-i respecte dorinţele, era pentru că nu avea decât un singur scop: să obţină ce-şi dorea. Relaţia lor nu era făcută să dureze.

Tocmai această clauză a contractului o liniştea pe Jade. Cu toate că-i lăsa un gust amar.

— Ei, bine? se neliniști Maria.

— Suntem.

Nu găsea cuvântul potrivit. Oare exista? Cuplu? Asociaţi? Nimic nu se potrivea.

Maria o privea atent.

— Sunteţi?

— Prieteni, răspunse într-un sfârşit Jade, din lipsă de ceva mai bun.

— Înţeleg.

Dezamăgită, Maria se ridică şi luă copia contractului cu un zâmbet.

— Nu se ştie niciodată unde poate duce prietenia, nu-i aşa?

Jade rămase tăcută.

Când Maria se ridică să plece, în interfon răsună vocea lui Pam, recepţionera.

— Jade, te caută domnul Stephens. N-are programare, dar m-a asigurat că-l vei primi imediat, explică ea, pe un ton amuzat. Ce să fac?

„Kyle Stephens! îndrăzneala în persoană!” Inima lui Jade începu să bată mai repede.

— Spune-i să urce, Pam, răspunse ea.

— Un prieten, nu-i aşa? Ei, bine, prietenului tău nu-i lipseşte curajul, comentă Maria.

— Aici, Kyle este mai întâi un client, ceea ce-i conferă anumite privilegii şi poate să se prezinte la agenţie fără programare, spuse Jade, fără prea mare convingere.

Ah, de ce nu-i spusese Kyle că vrea să treacă pe la agenţie? Se impacientă, văzându-şi sora nemişcată, încă în mijlocul camerei.

— Maria, uşa e chiar în spatele tău.

Femeia o privi cu un aer jignit.

— Ce? Mă dai afară? Vrei să-mi uit îndatoririle şi să nu-l salut pe noul nostru client?

În acea clipă, se auziră bătăi uşoare în uşa întredeschisă. Privirea lui Jade alunecă deasupra umărului Mariei. spre silueta foarte atrăgătoare a lui Kyle, apărut în prag.

Deodată, nimic nu mai avu importanţă pentru ea, decât ochii lui albaştri, această privire catifelată. Era sigură că de la Kyle aştepta corpul ei mângâiere, de la buzele lui fierbinţi, de la mâinile lui pline de promisiuni.

Cu zâmbetul lui strengăresc pe buze, înaintă spre birou. Camera se umplu de prezenţa lui tulburătoare, virilă.

— Omagiile mele, doamnelor.

— Kyle, spuse Maria strângându-i mâna. Ce plăcere să te întâlnesc din nou! Jade tocmai mi-a spus că faci parte dintre clienţii noştri, aşa-i?

— Da. sunt încântat că am plăcerea să lucrez cu Jade.

— Mmm. Ei, bine, vă las să staţi de vorbă.

Chiar în prag, Maria se întoarse, exclamând:

— Oh! Uitasem! Am vorbit cu mama, azi dimineaţă, Jade. Va organiza un grătar pentru ziua ta de naştere, sâmbăta viitoare. Sunt sigură c-ar fi foarte mulţumită dacă ţi-ai aduce şi prietenul cu tine.

Înfrânându-şi dorinţa s-o strângă de gât pe binevoitoarea ei soră, Jade încercă să zâmbească.

— Nu cred că e interesat de aşa ceva.

— Dimpotrivă, accept cu mare plăcere, interveni Kyle, zâmbindu-i Mariei; un zâmbet fermecător, la care n-ar fi rezistat nicio femeie. Mulţumesc foarte mult pentru invitaţie.

— Aşadar, rămâne stabilit.

Înainte ca Jade să poată protesta, Maria dispăru.

„Ce nesuferită!”, bombăni Jade în sinea ei. De parcă ar vrea să-şi oficializeze „contractul” încheiat prezentându-l pe Kyle părinţilor ei! Nimic nu era definitiv între ei doi! Şi, de altfel, nimic nu începuse încă să fie.

— Sora mea e uneori prea insistentă, începu ea. Nu te simţi obligat să vii.

— Dar. chiar vreau să vin.

Sinceritatea lui Kyle n-ar fi trebuit s-o ia prin surprindere. Încercând să-i răspundă la fel, respiră adânc. Nu voia să-l mintă, dar era foarte greu.

— N-am mai adus pe nimeni acasă de mult timp,

mărturisi ea. Iată de ce aş prefera să nu vii.

— Hei! Ştiu să mă port ca un bărbat civilizat. Doar nu crezi c-o să te iau pe sus, ca sălbaticii!

— Kyle, te rog să fii serios. Nu vreau ca părinţii mei să-şi facă iluzii despre relaţia noastră.

Tulburată de privirea lui intensă, se retrase în spatele biroului şi, începând să scotocească printre hârtii, mormăi:

— Tatăl meu va începe să te întrebe despre toate: serviciu, salariu.

— Ai încredere în mine, Jade, o linişti Kyle cu o voce calmă. Sunt în stare să înfrunt un tată şi toate întrebările lui. Nu voi face şi nu voi spune nimic care să te deranjeze.

Jade ridică privirea spre el.

— În plus, continuă bărbatul, dacă nu-ţi vei schimba părerea până sâmbătă, îţi voi respecta dorinţa şi nu voi merge la părinţii tăi. Tu eşti cea care hotărăşte.

De această dată, Jade se relaxă. Prin acest compromis, Kyle îi lăsa spaţiul de care avea nevoie. Îi era recunoscătoare.

— Sunt curios, dacă este ziua ta de naştere, ce vârstă vei împlini? întrebă el.

Jade suspină.

— Treizeci de ani, răspunse ea cu buzele strânse.

— Treizeci de ani! O vârstă de cotitură, nu-i aşa?

Hotărâtă să nu discute acest subiect, Jade luă dosarul numit „Fiii risipitori” şi-l întrebă:

— Ei, bine, cărui fapt datorez plăcerea acestei vizite? Nu trebuia să ne întâlnim după-amiază să semnăm contractul?

— Vizita mea n-are nicio legătură cu contractul.

Cu ochi strălucitori, Kyle se apropie de ea, înconjurând biroul.

— Vezi tu, am o problemă. Din cauza ta. Şi, pentru că e vina ta, cred că va trebui să faci ceva să mă ajuţi.

Se opri în faţa ei, fără s-o atingă. Deodată, Jade fu conştientă de liniştea şi intimitatea camerei. Un fior de aşteptare o străbătu. Dosarul îi alunecă din mână, dar nu-i

dădu nicio atenţie.

— Ce problemă? întrebă ea cu voce abia auzită.

— Mă gândesc fără încetare la tine. La parfumul tău.

Se aplecă spre ea, atingând-o cu respiraţia.

— La corpul tău.

Îi mângâie spatele cu blândeţe.

— Mai ales la gustul tău. gustul tău de fruct copt. Înfrânându-şi dorinţa să se abandoneze atingerii lui, să se lase copleşită de căldura lui, Jade se strădui să se stăpânească. Mai bine ar vorbi despre afaceri.

— Pentru că eşti aici, spuse ea, întorcându-i spatele, putem să ne uităm pe contract.

Greşise întorcându-i spatele. Se găsi prinsă în capcana braţelor lui.

— Imediat, murmură el.

Cu un gest senzual, îşi strecură mâna în părul ei şi, întorcând-o, puse stăpânire pe buzele ei. Jade se arcui spre el, aproape fără să se gândească, topindu-se sub acest sărut arzător. În ameţeala sărutului, se întrebă dacă nu cumva Kyle venise să „onoreze contractul” încheiat între ei. O strângea în braţe atât de tare… pasiunea lui o tulbura. Simţi un fior de teamă. Chiar dacă îl dorea cu mai multă forţă decât dorise vreodată un bărbat, nu avea destulă încredere în el.

Nu voia să-i cedeze aici, nu în acest birou.

Ca şi cum i-ar fi simţit reţinerea, Kyle se retrase.

— Dumnezeule, dac-aş fi ştiut că gura ta e atât de dulce, n-aş fi aşteptat şase luni să te sărut!

Jade nu spuse nimic. Încerca din răsputeri să-şi potolească bătăile inimii.

— Bine, suspină Kyle mângâindu-i obrazul, în acest caz, putem să revenim la contract.

Cu mâini tremurătoare, adună dosarul de pe jos şi i-l întinse, explicându-i:

— Nu-i decât o schiţă. Dacă eşti de acord, putem semna şi originalul.

Cu siguranţa lui neclintită, Kyle se aşează pe fotoliul ei şi, punându-şi picioarele încălţate în ghete pe colţul

biroului, începu să răsfoiască schiţa de contract.

Încă ameţită, Jade ezită să se aşeze în faţa lui, pe unul din scaunele rezervate clienţilor. I-ar fi lăsat lui poziţia dominantă. Aşa că preferă să se sprijine pe marginea biroului, încrucişându-şi picioarele şi aşteptând să-şi termine lectura.

Mai multe minute se scurseră în tăcere. Apoi, el întrebă:

— Ai un stilou?

Întrebarea trezi imediat lui Jade o amintire: aceea a lui Kyle care-i scrisese numărul de telefon pe piept. Luă un pix, dar nu i-l întinse, murmurând:

— Alege cu grijă locul unde vrei să-ţi pui semnătura.

Kyle zâmbi, mângâind cu un deget mătasea fustei lui Jade, şi ridicând-o câţiva centimetri.

— De exemplu. Aici? propuse el, strecurându-şi degetele spre pielea caldă a şoldului.

— Nu, fu răspunsul ei hotărât, îndepărtându-i mâna îndrăzneaţă.

— Eşti neliniştită. Nu vrei să rişti nimic.

Îl privi semnându-şi numele cu scrisul lui frumos rotunjit, apoi completând cecul pe care-l ataşase dosarului. În colţul acestuia se putea citi numele clubului, într-un desen. Încă de la început, lui Jade îi plăcuse numele ales de Kyle, i se părea foarte original.

— De fapt, întrebă ea, de unde vine numele „Fiii risipitori”?

Bărbatul ezită. Motivele pentru care alesese acest nume erau complexe şi personale.

— E o poveste lungă. Prea lungă.

Răspunsul scurt nu potoli curiozitatea lui Jade. Privindu-l cu atenţie, insistă:

— Nu poţi să-mi spui varianta scurtă?

El tăcea. Nu era prea mândru de trecutul lui şi nu-i plăcea să-şi aducă aminte de el. Dar, dacă voia ca Jade să aibă încredere în el într-o zi, n-ar trebui să-şi deschidă şi el inima?

— Am botezat clubul „Fiii risipitori” pentru că exact

asta sunt: fiul risipitor al familiei Stephens. Oaia neagră, încăpăţânat, rebel, care nu face părinţilor decât probleme.

— Fiecare am avut perioadele noastre dificile, în adolescenţă mai ales, protestă Jade.

Perioadă dificilă? Dumnezeule! Ani întregi de neputinţă să răspunzi la aşteptările unui tată, ani în care să fii comparat cu fratele mai mare! Ce contează că a încercat totul să se facă plăcut; n-a ajuns nici la degetul mic al lui Nathan. Aşa că s-a revoltat.

Cu atât mai mult cu cât Nathan nu era un sfânt! Nu era decât primul născut care învăţase foarte repede să-şi manipuleze tatăl şi să se ascundă, când lucrurile luau o întorsătură proastă, în spatele lui Kyle, acuzându-l pe el, „fratele cel rău”!

— Totul a început la moartea mamei, continuă el, amintindu-şi cât de mult se străduia aceasta să îndrepte favoritismul tatălui. Aveam şapte ani.

De atunci încolo, nimeni n-a mai împăcat conflictele familiale. Cea de-a doua soţie a tatălui lui, sosită câţiva ani mai târziu, n-a arătat nicio urmă de răbdare cu bulgărele de energie care era. De fapt, a considerat mai simplu să-l ignore.

— Revolta mea n-a încetat până la vârsta de şaptesprezece ani, când tata a hotărât să mă dezmoştenească.

Uluită, Jade îl privi cu ochi mari.

— Ce-ai făcut, de s-a înfuriat atât de tare?

Încordat, Kyle îşi dădu seama că, nici până în ziua de azi, nu reuşise să-l ierte pe tatăl lui. Niciodată.

— Delincvenţă, mărturisi el. Dacă am reuşit să evit închisoarea, a fost datorită banilor şi relaţiilor avocatului tatălui meu! Nu voia să pătez numele Stephens! În ciuda tuturor eforturilor, scandalul a izbucnit în vara în care am împlinit şaptesprezece ani: atunci, am lăsat-o însărcinată pe prietena mea Jamie Ann, pe care am refuzat s-o iau în căsătorie şi m-am angajat în marină. Trei evenimente care nu prea erau în planurile de viitor pe care mi le făcuse tatăl meu!

— Şi nu te mai vezi cu familia ta? întrebă Jade, aproape cu tandreţe.

— Nu i-am mai văzut de mulţi ani. Nathan e acum un avocat fără scrupule, foarte plin de el, mândria tatii. Am însă o soră vitregă, foarte drăguţă, Veronica, şi păstrez legătura cu ea. Când i-a spus tatii că mi-am deschis un club, ştii ce-a spus? „Cu asta chiar a ajuns la pământ". Frumos mod să-ţi susţii fiul, nu-i aşa?

Jade clătină din cap cu un aer neîncrezător.

— Nici nu pot să-mi imaginez cum este să nu-i ai pe părinţi lângă tine. Ai mei m-au ajutat întotdeauna, iar sora mea îmi este cea mai bună prietenă. împărţim totul. În sfârşit, aproape totul, se corectă ea, întorcând privirile.

— Eşti norocoasă. În familia mea, am avut întotdeauna impresia că sunt. un intrus. Ca acel copil care şi-a lipit nasul de vitrina plină de bunătăţi a unei patiserii unde nu are voie să intre. Dar sunt fericit aici, în California, continuă el. Şi, chiar dacă mi-a fost greu să lupt singur, sunt mândru că am reuşit să câştig tot ce am fără banii şi influenţa familiei Stephens.

Cu toate acestea, drumul până aici fusese lung; fusese greu să-şi asume greşelile trecutului şi alegerile pe care le plătise uneori atât de scump. De exemplu, să trăiască departe de fiica lui.

Câteodată, regreta foarte mult că familia lui nu-l acceptase niciodată aşa cum era. Cu atât mai rău. Înţelesese de ceva timp că e mult mai bine să nu depindă de nimeni. Nu aştepta nimic de la alţii, nu se simţea legat de nicio obligaţie. Aşa, nu risca să dezamăgească pe nimeni.

Deodată, sună telefonul, întrerupându-i firul amintirilor. Jade tresări, apoi, scuzându-se, răspunse la telefon.

Kyle profită de pauză ca să-şi privească ceasul. Suspină. Ce repede poate să treacă timpul când e cu ea. Oricum, va avea nevoie de ore bune să-şi revină din tulburarea pe care i-o producea trupul, buzele ei, promisiunile neîmplinite ale pasiunii ei. Dar o va avea

curând, se gândi el.

Se ridică de pe scaun în clipa în care ea punea receptorul în furcă.

— Îmi pare rău pentru întrerupere.

— Mai întâi afacerile, spuse Kyle. Oricum, trebuie să plec. Mă întâlnesc peste o jumătate de oră cu un electrician.

Tânăra femeie dădu din cap, apropiindu-se de el. Înfundându-şi mâinile în buzunare, ca să n-o atingă, Kyle se aplecă spre ea… şi ea, în aşteptare, îi oferi buzele. Ah, vrea să se joace.

Ignorând tentaţia buzelor ei, îi depuse un sărut cast pe obraz.

Jade clipi des, mirată. Văzându-i expresia confuză, un pic dezamăgită chiar, Kyle îşi ascunse un zâmbet. Mica lui tigroaică aştepta, poate, o mângâiere mai puţin civilizată? Foarte frumos din partea ei. Fiecare trebuie să-şi îndure propriile frustrări. Astfel, satisfacţia va fi mai mare.

— Kyle, murmură ea, lângă buzele lui.

— Da?

— În ceea ce ne priveşte.

Jade îşi muşca buzele, vădit încurcată. Senin, Kyle aştepta.

— Când ai sosit, astăzi. În sfârşit, problema este că nu ştiu la ce să mă aştept de la relaţia noastră.

— Din întâmplare, credeai că am venit să-mi reclam „drepturile”?

— Nu eram sigură de nimic, mărturisi Jade. N-am experienţă în jocurile amoroase.

Această nelinişte mărturisită îl emoţionă pe Kyle.

— Am venit pentru că voiam să te văd, Jade, asta-i tot, murmură el, mângâindu-i obrazul. Ca să fiu sincer, nu cred că suntem pregătiţi să facem dragoste. Mai întâi trebuie să învăţăm să ne cunoaştem. altfel. Mai subtil. Să ne obişnuim unul cu celălalt, vrei?

— Să ne obişnuim unul cu altul? Despre ce vorbeşti? întrebă Jade, în defensivă.

— Teama din ochii tăi. De ce temi, de fapt? insistă el

cu blândeţe. Să nu suferi?

Jade întoarse capul.

— Fireşte că nu, îl asigură ea pe un ton voit calm, înainte să se întoarcă spre birou. Kyle, am foarte multă treabă şi.

Dar vorbea singură. Kyle deja dispăruse, lăsând-o pradă îndoielilor şi temerilor ei.

* * *

Dornic să se destindă după această zi de muncă interminabilă, Kyle intră sub jetul puternic al duşului. Vinerea era de obicei o zi încărcată, dar în această seară „Fiii risipitori” bătuse recordurile de clientelă. Renovarea clubului şi deschiderea viitorului restaurant atrăgea foarte mulţi curioşi.

Datorită acestui lucru, Kyle fusese nevoit să-şi anuleze seara pe care voia să i-o ofere lui Jade: o cină în doi într-un restaurant liniştit pe malul oceanului şi o plimbare lungă pe plajă. În schimb, rămăsese la club ca să-l ajute pe Bruce să facă faţă numărului mare de clienţi.

Din fericire, Jade nu fusese deranjată de această schimbare a planurilor. De fapt, din ziua în care o vizitase la agenţie şi-i făcuse câteva mărturisiri, între ei se instalase un climat complice. Îi dăduse chiar şi numărul de telefon de acasă! De dimineaţă, se dusese la ea pe nepusă masă, la ora micului dejun şi nu se supărase! Stătuseră de vorbă câtva timp, mâncând cornurile proaspete pe care le adusese cu el. Plecând, Kyle se ferise s-o sărute. Nu voia să plece la serviciu cu senzaţia de neîmplinire, cu toate că abia reuşea să se ţină departe de Jade, încă somnoroasă.

Cerul vrusese să-i recompenseze răbdarea. Căci a avut o surpriză foarte plăcută. s-o vadă venind la club, puţin după ce fusese nevoit să-i dea telefon şi să-i spună că nu poate să mai vină la întâlnirea stabilită! Se instalase la bar, îşi băuse cocteilul de piersică, primise cu zâmbete puţina atenţie pe care putuse să i-o acorde între două comenzi.

În timp ce servea bere, prepara cocteiluri, umplea farfurii cu biscuiţi şi covrigei, Kyle, foarte nemulţumit, se

gândea serios ca, după deschiderea restaurantului, să angajeze un al doilea barman. Nu va mai putea să funcţioneze multă vreme cu o echipă atât de restrânsă şi fără să sacrifice fie calitatea serviciului care făcea farmecul clubuluifie timpul lui liber.

Adică pe Jade.

Săpunit din cap până în picioare, Kyle se sprijini de perete, lăsând jetul de apă caldă să-i curgă pe spate, ca un masaj. Din fericire, Jade refuzase toate invitaţiile la dans. De altfel, privirile asasine cu care-i întâmpina pe acei curajoşi care se uitau prea mult la pantalonii strâmţi şi la tricoul ei mulat, ţineau concurenţa la distanţă.

Era a lui. Numai a lui. Chiar dacă nu pusese cu adevărat mâna pe ea. N-ar fi suportat ca altul să-şi pună labele pe umerii ei rotunzi, pe corpul acestei femei pentru care ardea zi şi noapte.

Mai târziu, îşi aminti el, Jade se aşezase la capătul tejghelei, desenând nişte schiţe într-un carneţel, urmărind de aproape partidele de biliard din cealaltă sală. În timpul scurtelor lui pauze, discutaseră despre decorare, înainte ca un val de comenzi să-i întrerupă.

Femeile cu care ieşea înainte s-o cunoască pe Jade nu înţelegeau de ce-şi ocupa aproape tot timpul cu lucrul la club, plecând de la ideea greşită că un patron nu are nimic de făcut. Probabil că datorită acestor sacrificii şi a muncii înverşunate, afacerile erau acum atât de profitabile.

Spre deosebire de ele, Jade ştia care sunt responsabilităţile şi constrângerile care apasă asupra unui proprietar al unei firme. Nici măcar nu se gândise să se supere pentru că fusese nevoit să aleagă între ea şi munca lui.

Ce fericire să se ştie susţinut, îşi spuse el, luând prosopul. Cu toate că ajunsese să nu se mai preocupe de părerea altora despre el, nu-i displăcea că Jade îl aproba. Spre deosebire de familia lui, care nu dădea doi bani pe el!

Îl aprobă? Într-adevăr? „Dar acel caiet pe care-l păstrezi în secret? şopti vocea neplăcută a conştiinţei. Ar fi de acord şi cu aşa ceva?”

„Acest caiet, îşi spuse el, încercând să se justifice, e vândut de ea! Nu contează cine putea să-l cumpere. Eu l-am găsit la momentul potrivit, asta-i tot. „Şi apoi, de ce i-ar părea rău că citeşte fanteziile lui Jade, când destinul i le-a oferit şi când ele reprezintă şansa lui să ajungă la această femeie pe care o vrea atât de mult. Nu este cu totul lipsit de scrupule!

Ştergându-şi părul ud, Kyle intră în cameră, luând un halat. Era deja ora două dimineaţa, dar nu putea să adoarmă. În plus, caietul violet aşezat pe măsuţa de la capătul patului îl aştepta şi-l atrăgea.

Cedă tentaţiei, fără să încerce măcar să reziste: aranjându-şi pernele, se aşeză confortabil, deschise caietul la pagina însemnată şi începu să citească. Oare ce surpriză îi mai rezerva Jade în această seară? Ce poartă spre plăcere o să-i mai deschidă?

Grădina parfumată se scufundase în întuneric. Cu mâna în mâna iubitului ei, îl urm în noaptea fierbinte, încrezătoare. Ştia că o va seduce, dar asta-şi dorea.

Parfumul ameţitor al trandafirilor plutea în aer la fiecare adiere de vânt. Când ajunseră la zidul înalt de piatră, ascuns privirilor de copaci, speră că se va întoarce spre ea şi c-o va lua în braţe… Dar nu fu aşa… Cu o voce senzuală, bărbatul îi ceru, pe un ton care nu admitea nicio replică:

— Puneţi mâinile pe zid şi nu mişca.

Cu inima bătând cu putere, îl ascultă. Piatra era rece şi aspră sub palmele ei, şi era plăcut. Neliniştea îi mai potoli dorinţa. Ce se va întâmpla? Poziţia o făcea vulnerabilă; era la mila iubitului ei. La mila unui bărbat…

Corpul puternic, viril, cald, se lipi de ea. El îi murmură la ureche cuvinte erotice, ameţitoare. Desfăcându-i unul câte unul nasturii bluzei, îi mângâie pielea fierbinte. Gemând, se cambră, se arcui sub stofa fină care abia îi mai acoperea sânii. Atunci, ca răspuns la nerăbdarea ei, iubitul ei sfâşie ţesătura, atingându-i pielea dezgolită, înnebunind-o cu mângâierile lui pasionale. De pe sâni, palmele lui fierbinţi alunecară pe abdomenul plat,

apoi pe şolduri, trăgându-i în sus fusta scurtă.

Cu un suspin de satisfacţie, îi mângâie coapsele, trăgând-o mai aproape. Sprijinită de piatra rece, respira cu greutate, copleşită de plăcere. Respiraţia lui arzătoare o arde pe ceafă, îşi lasă corpulsă se abandoneze, deschizându-se ca o floare…

În sfârşit! în sfârşit, îşi făcuse loc pe sub dantelă, ajungând la pielea înfiorată, care-i aştepta atingerea…

Unde nesfârşite de plăcere urcă în ea… în câteva clipe, va ajunge la extazul absolut.

Dar… el se îndepărtează. Şi, în acelaşi timp frustrată şi mulţumită, se trezeşte din somn.

Capitolul 6

— Ce crezi despre culoarea asta pentru banchete? Verde închis cu dunguţe aurii. Se asortează perfect cu acele draperii pe care le-ai ales, nu-i aşa?

Cuvintele lui Jade ajunseră cu greu la Kyle, ca prin ceaţă. De ceva timp, nu se gândea decât la fanteziile pe care le citise şi recitise noaptea trecută. Se tot gândea cum să facă să devină realitate. Nu avea la dispoziţie o grădină de trandafiri. Dar, cu puţină imaginaţie.

Aşezată în faţa lui, Jade îşi conducea afacerea fără greşeală. Dotată cu o privire atentă, cu un simţ de observaţie excepţional, nu lăsa nimic la voia întâmplării. În clubul închis publicului, se instalaseră în jurul unei mese acoperite de eşantioane de ţesături, de cataloguri de mobilă şi de carnete de schiţe. În această după-amiază neobişnuit de caldă, Jade era îmbrăcată într-o ţinută care îi distrăgea atenţia. O bluză de mătase de culoarea piersicii fără mânecişi fără sutien, bănuia că-şi o fustă scurtă care-i descoperea picioarele bronzate.

— Da, ar fi o ţesătură bună şi pentru scaunele de la bar, spuse ea, sortând eşantioanele. Cu, de exemplu. acest tablou, ale cărui nuanţe de verde vor fi în contrast, încheie ea. Ce crezi?

Dac-ar şti la ce se gândea. Se vedea mângâindu-i pielea de catifea, căutându-i buzele în timp ce-şi strecura degetele către zonele ei cele mai sensibile.

— Kyle!

El clipi des, privind cu un aer nedumerit figura încruntată care-l ţintuia cu o privire acuzatoare.

— A, da. e foarte bine.

— Nici măcar nu mă auzi!

Aurul brăţării luci când îşi îndepărtă o şuviţă de pe frunte.

— Ce se întâmplă? Ai un aer absent.

— Îmi pare rău, spuse Kyle, revenindu-şi. Mă gândeam la altceva. Cred că de vină e lipsa de somn. Ce spuneai?

Din milă, Jade răspunse, zâmbind:

— Că trebuie să facem o pauză. Am lucrat foarte bine. Acum, am o idee de ansamblu şi pot să încep lucrările. Detaliile le vom fixa pe parcurs.

— Ce-ar fi dacă am mânca? propuse Kyle. Nu pot să te trimit de aici fără să te hrănesc, aşa e politicos. Ştiu o firmă care livrează la domiciliu.

— Da, e o idee bună. Eu vreau salată de pui. fără maioneză.

„Am câştigat!” se gândi Kyle, ajutând-o să strângă materialul de pe masă şi apoi să-l pună în portbagajul maşinii.

Un sfert de oră mai târziu, cocoţaţi fără prea multă ceremonie pe nişte scaune înalte de bar, devorară salata de pui cu cartofi prăjiţi şi fructe proaspete ca desert.

— Ştii, spuse Jade, aceste lămpi de sticlă pe care le-ai comandat pentru sala din spate sunt foarte potrivite.

Putea să-şi permită să fie satisfăcută, se gândi Kyle, privind o picătură de suc de fructe care alunecase pe bărbia partenerei lui, pentru că ea fusese cea care sugerase să le cumpere.

Jade continuă cu avânt:

— Am vorbit cu firma de tâmpărie pentru lambriuri, bar şi parchet. Oh! Şi am o idee pentru ţinuta personalului.

Kyle o privi cu un aer neîncrezător:

— Nu-ţi place?

— Bineînţeles că-mi place, dar, pentru că acest club

îşi va schimba imaginea, este logic să te gândeşti şi la o ţinută nouă pentru angajaţi. Nici prea extravagantă, nici prea sobră, preciză ea, sigură pe sine. Pur şi simplu asortată cu decorul: elegantă şi degajată.

— Şi. ce propui?

— Pantalon negru, cămaşă albă şi cravată verde închis cu numele „Fiii risipitori” imprimat în partea de jos, răspunse ea fără nicio ezitare. Bărbaţii pot să poarte şi bretele negre.

— Îmi place, răspunse Kyle cu sinceritate. Este simplu şi în acelaşi timp foarte sofisticat.

— Exact, îl aprobă Jade, luând o fragă de pe platou. Şi de ce să nu.

Kyle îi puse un deget pe buze, întrerupând-o cu blândeţe.

— Am vorbit destul despre serviciu, nu crezi?

— Nu voiam să te fac să-ţi pierzi timpul.

Mângâindu-i părul mătăsos, bărbatul răspunse:

— Ştiu câteva moduri mai plăcute să profit de prezenţa ta. Şi încă alte câteva să-ţi ţin gura închisă, adăugă el, aplecându-se spre ea.

Ascultătoare, Jade închise ochii, primindu-i sărutul cu un suspin de plăcere.

Acest suspin îl emoţionă profund pe Kyle. Jade n-ar fi recunoscut niciodată, dar, încetul cu încetul, începea să aibă încredere în el. Ghicea acest lucru din modul în care corpul ei îi venea în întâmpinare, oferindu-i-se.

Deodată, răsună soneria telefonului.

Jade tresări. Kyle se îndepărtă cu regret şi, privind-o în ochi, cu fruntea lipită de a ei, plonjă în adâncurile de smarald ai ochilor care îl fixau cu un aer rătăcit.

— Aş vrea să ignor această sonerie nefericită, murmură el, dar poate fi ceva important.

Ea îşi umezi buzele, cu un gest senzual.

— Da, ai dreptate.

— Te rog să rămâi pe loc, mica mea tigroaică…

Ca răspuns, îi zâmbi larg, arătându-i că are încredere în el. Fu nevoie de toată stăpânirea lui de sine ca să se

ducă să răspundă la telefon, la celălalt capăt al tejghelei.

* * *

Văzând că această conversaţie a lui Kyle se prelungea, Jade se ridică şi ea. Făcu doi paşi spre masă, încercând să-şi alunge fiorii care-i alergau prin corp, apoi se îndreptă spre sala din spate.

Nu jucase niciodată biliard. Se întrebă dacă lui îi plăceau femeile mai sportive, care ar putea să-l provoace la un astfel de joc.

Asigurându-se dintr-o privire scurtă spre bar că era tot ocupat la telefon, alese la întâmplare un tac printre cele care stăteau lângă masă, scoase bilele dintr-un săculeţ lateral şi le puse una câte una pe catifeaua verde, lăsându-le să se rostogolească în voia lor.

Ştia doar că trebuie să folosească bila albă ca să introducă bilele colorate în găurile din colţuri. Ţintind cu grijă, împinse tacul de lemn înainte cu o lovitură puternică. Acesta lovi bila albă cu atâta forţă că o trimise peste celelalte bile, fără să atingă nici măcar una în trecere.

Jade făcu o grimasă. Un râs amuzat răsună în spatele ei, cald, masculin. Se întoarse, roşind de ruşine. Kyle o privea, sprijinindu-se de o altă măsuţă. Se apropie zâmbind, netulburat de aerul ei mânios.

— S-ar spune că ai nevoie de nişte lecţii. Vino, o să-ţi arăt.

Ochii lui străluceau, iar zâmbetul era mai mult decât grăitor. Jade intră în panică. Întoarcerea spre masă pe care fu nevoită s-o facă sub apăsarea mâinilor lui îi confirmă temerile. Imediat, corpul fierbinte al lui Kyle se lipi de ea. Inima începu să-i bată cu putere. Ştiu imediat că e într-o situaţie delicată, ca în piscină, sau în seara trecută, cu piersicile.

Liniştit, Kyle recuperă tacul, îl puse pe masă şi apoi îl fixă corect între mâinile ei.

— Acum, spuse el, pune vârful tacului la câţiva centimetri de bila albă.

Luptându-se cu sentimentul de teamă care nu-i dădea pace, Jade se aplecă spre masă. Fermoarul pantalonului lui

Kyle lunecă pe coapsele ei goale, zgâriindu-le uşor. Această atingere o electriză. Înghiţind cu greutate, se strădui să se concentreze asupra jocului.

— Eşti prea încordată, murmură Kyle pe un ton de reproş. Relaxează-te.

Fără îndoială, ca s-o ajute să-şi găsească poziţia corectă, îi puse o mână pe ceafă, lăsând-o să alunece de-a lungul spatelui. Jade îşi înghiţi cu greu sunetul nearticulat care era pe punctul să-i scape de pe buze.

Kyle avea acum ambele mâini pe coapsele ei. Tânăra femeie aproape că nu mai respira.

— Acum, ocheşte şi loveşte.

Ca şi data trecută, Jade nu reuşi lovitura. Tacul lovi masa cu atâta forţă, încât aproape rupse catifeaua. Frustrată, exasperată, Jade lăsă tacul şi se ridică.

Prea târziu. Braţul lui Kyle îi cuprinsese talia, împiedicând-o să se retragă. Oh. Situaţia luase deodată o întorsătură prea intimă ca să fie liniştită. Spuse, cu o voce care se voia calmă:

— Biliardul nu e un joc potrivit pentru mine.

Kyle nu-şi slăbi strânsoarea, deşi tonul lui Jade îi cerea s-o facă.

— Atunci, să încercăm un alt joc în locul lui, şopti el. Un joc pe care îl vom învăţa împreună.

Tremurând, Jade închise ochii. La naiba cu acest ademenitor! Profita fără ruşine de situaţie. Şi iată că-şi simţea corpul tremurând şi se preda farmecului lui. O cuprinse panica. Avea nevoie de aer, de spaţiu. Încercă să îndepărteze mâinile lui Kyle, dar el îi cuprinse degetele.

— Kyle, nu-i o idee bună.

— De ce ţi-e frică, Jade?

Răspunsul la această întrebare îi veni repede pe buze, poate prea repede. Jade întoarse privirea.

— Mi-e teamă să nu mă îndrăgostesc de tine.

— Şi ar fi o idee proastă?

— Da, murmură ea.

Pentru o clipă, Kyle nu mai spuse nimic, strângând-o în braţe. Căldura, forţa lui îi pătrundea lui Jade prin piele.

îi simţea bătăile inimii pe spate, cum stătea strâns lipită de el. Se întrebă dacă acest bărbat avea cea mai mică idee ce adversar avea de înfruntat: trecutul, acest trecut dureros care o bântuia şi care o împiedica să-şi dăruiască inima unui bărbat.

Lui sau oricărui alt bărbat.

— Nu acorzi încredere pe degeaba, nu-i aşa, Jade?

— Unii ar fi tentaţi s-o folosească împotriva mea, se apără ea.

— Unii ca mine?

Jenată, Jade încercă să se explice. îl cunoştea pe Kyle de mai multe luni şi nici măcar o dată nu încercase să-şi impună punctul de vedere. Dimpotrivă, lângă el îşi regăsea siguranţa şi se surprindea asumându-şi chiar şi întreaga senzualitate.

Confuză, mărturisi:

— Nu mai ştiu.

— Nu ţi-aş face niciodată rău cu bună ştiinţă, spuse Kyle. Trebuie să mă crezi pe cuvânt. Poţi să faci aşa ceva?

Nu! îi striga instinctul. Ultimul bărbat pe care avusese naivitatea să-l creadă profitase de încrederea ei ca s-o manipuleze. Aproape o distrusese! Jade nu mai voia, nu mai *putea* să-şi permită a doua oară aceeaşi greşeală. Echilibrul ei depindea de asta.

— Vreau să te mângâi, continuă Kyle cu voce joasă. Mă laşi?

— Kyle, mergem prea repede.

— Nu vom face nimic din ce nu vrei, promise el. Opreşte-mă când vrei.

Pentru că ea, nehotărâtă, îşi muşca buzele, Kyle, cu dosul palmei, trimise bilele la celălalt capăt al mesei. Bilele scoaseră un sunet cristalin, care răsună în sala goală.

Catifeaua era liberă.

Imediat, urmă ordinul.

— Pune-ţi mâinile pe masă şi nu mişca.

Aceste cuvinte. Aceste cuvinte atât de cunoscute. În profunzimile memoriei lui Jade apăru un ordin asemănător, lângă un zid de piatră rece, în parfumul trandafirilor.

Nălucire, realitate? Nu mai ştia. Nu voia să ştie. Ameţită, îşi puse palmele pe catifeaua netedă.

Dar această poziţie o expunea unui alt pericol. Când pielea ei goală se lipi de cea a lui Kyle, crezu că leşină.

— Kyle, nu.

El se plecă spre ea, presându-i corpul cu o pasiune care-i tăie respiraţia.

— Deja vrei să ne oprim?

Jade închise ochii. Cum să renunţe acum, când visul ei nemărturisit prindea contur, iar acest bărbat de lângă ea era atât de vibrant, atât de real? Trebuia să continue, oricât va costa. Clătină din cap, prea tulburată să poată pronunţa vreun cuvânt.

Imediat, degetele lui vrăjite îşi făcură drum spre decolteul ei. Un nasture se desfăcu, apoi altul. Şi un al treilea.

Anticipându-i atingerea, pielea ei se înfioră. Un sentiment de dorinţă fierbinte o copleşi, îndepărtând ultimele bariere. Da. îl dorea.

Cu blândeţe, el îndepărtă ultimii nasturi, desfăcând bluza, expunându-i pielea. Cu ochii închişi, îşi afundă unghiile în catifea. Pielea ei nu mai aştepta decât mâinile lui ca să ia foc. Dar contactul întârzia să vină.

Ce mai aştepta?

— Atinge-mă.

Lui Jade nu-i venea să creadă, dar ea fusese cea care rostise aceste cuvinte. Un râs blând, răsunându-i în ureche, îi confirmă bănuielile. Imediat, Kyle puse capăt torturii. Îşi puse mâinile pe pielea ei, atingându-i gâtul, apoi sânii rotunzi.

Fremătând, Jade îşi dădu capul pe spate, copleşită de o beţie a simţurilor cum nu mai încercase vreodată. Mâinile lui, inocente şi îndrăzneţe, păreau să-i ghicească dorinţele, mişcându-se aşa cum dicta dorinţa ei. Dansau pe abdomenul ei, pe şolduri, se strecurau sub fusta scurtă, retrăgându-se imediat.

Până la talie.

Apoi, mângâierea lui Kyle alunecă spre genunchi,

trăgând-o din ce în ce mai aproape. Mâinile lui schiţau mişcări savante pe coapsele ei, umplând-o de un foc imposibil de stins. Între două sărutări pe ceafă, Kyle îi murmura la ureche cuvinte senzuale, îi spunea cât e de frumoasă, de caldă, de seducătoare.

Sub mângâierile lui, Jade se topea. De ce nu putea să-i reziste, cu toate că rezistase atâtor bărbaţi timp de trei ani? Kyle putea să-i doboare toate barierele de apărare. O făcea să vadă acea dorinţă atât de bine ascunsă în interiorul ei: să fie iubită şi dorită de un bărbat în carne şi oase.

Da, era ca şi cum iubitul ei ideal luase fiinţă.

Era foarte real. Această gură pe gâtul ei, lăsând o urmă umedă şi caldă. Degetele provocatoare care-i mângâie interiorul coapselor. Jade se simţea vie, vibrantă, sângele îi curgea fierbinte prin vene, aşa că se lipi mai tare de el, căutându-l. Reacţia lui nu întârzie. Lunecând o mână pe abdomenul ei, o imobiliză şi, deodată, îşi înfundă dinţii în carnea unui umăr.

Jade tresări. Vru să se întoarcă, dar el n-o lăsă. Cum să lupte împotriva forţei care o făcuse prizonieră? împotriva braţului care o înconjura, a mâinii care cobora tot mai jos, într-o mângâiere distrugătoare?

Gemu, începând să tremure. Degetele lui erau abile, curajoase. Murmură:

— Te rog, încă o dată.

Kyle îi muşcă umărul, gâtul.

— Frumoasa mea, şopti el, eşti atât de caldă, atât de dulce.

Aceste cuvinte, ca şi abilitatea degetelor care o mângâiau, retrăgându-se şi revenind, mai iscoditoare, şi mâna care-i mângâia sânii, o trimiseră imediat pe culmile pasiunii. De pe buze îi scăpă un suspin de plăcere, şi, în timp ce corpul ei cunoştea extazul, se lăsă în braţele lui Kyle.

Mult mai târziu, încă tremura, uluită de intensitatea pasiunii ei. Kyle o cuprinsese în braţe. În timp ce bătăile inimii îi reveneau la normal, aşteptă liniştită ca însoţitorul

ei să ducă la sfârşitul firesc aceste preliminarii. Nu era sigură că e pregătită pentru actul ultim, dar ştia că acest lucru nu-l va opri pe Kyle.

Oare, încă o dată, îi ghicise îndoielile? Pentru că, sub ochii uluiţi ai lui Jade, îi aranjă fusta şi cămaşa, la fel de eficient pe cât le desfăcuse.

Stătu nemişcată, privindu-l. Acum, când avea ocazia să profite de situaţie, îşi controla dorinţa, deşi era sigură că exista.

Jenată, se bâlbâi:

— A fost cam într-un singur sens, nu-i aşa?

— Plăcerea a fost împărţită, te asigur. Eşti o femeie foarte atrăgătoare, Jade, adăugă el, sărutând-o.

Tânăra femeie se îmbujoră.

— Dar.

— Sunt o persoană răbdătoare, spuse Kyle, zâmbind. Oricât de mult te-aş dori, voi aştepta ca locul şi timpul să fie la fel de extraordinare ca tine şi abia atunci vom face dragoste.

* * *

Jade nu reuşea să se concentreze, iar vina nu era decât a lui Kyle.

Era inutil să spere că va lucra cu seriozitate pentru noul proiect al agenţiei ei. Cu un suspin descurajat, închise poşeta şi o puse în cuier. Va continua mâine această schiţă, la agenţie.

Dar acum. În liniştea camerei care-i servea drept birou, Kyle revenea fără încetare; o bântuia, chiar patru zile după.

Întâlnirea lor de la club, în timpul căreia pur şi simplu o stăpânise, pentru a treia oară. Nu putea să-şi gonească din minte scena din sala de biliard. Această scenă îi amintea într-un mod subtil, ca şi cea de la piscină sau cea cu piersica, de o fantezie pe care o scrisese cu câteva luni în urmă.

Fără îndoială, memoria îi juca feste. După trei ani de singurătate, în care-şi împărţise intimitatea cu un iubit imaginar, probabil că în mintea ei se amestecau fanteziile

cu realitatea.

Era singura explicaţie care avea vreun sens.

După ce aranjase masa de lucru, Jade stinse lumina şi ieşi din cameră. Se gândea la primul ei caietviolet pe care îl terminase, aşa că se hotărî să verifice dacă vreuna dintre fantezii se apropia cât de cât de ceea ce trăise.

Dar unde putuse să ascundă acest caiet? începu să scotocească prin cameră, scoţând toate cărţile din bibliotecă, trăgând fotoliile, căutând în cele mai ascunse colţurica dulapul din bucătărie sau cel cu medicamente. Cu toate acestea, caietul violet era de negăsit.

Primul ei jurnal dispăruse cu desăvârşire.

Capitolul 1

Era după-amiază.

Soarele strălucea pe un cer fără nori, deasupra grădinilor pline de flori care se aflau de ambele părţi ale străzii. În aer se simţea sosirea verii.

„Şi în viaţa mea tocmai s-a terminat un anotimp”, îşi spuse Jade cu nostalgie. Împlinise treizeci de ani. Părea o nouă etapă de depăşit.

Parcă maşina în spatele celei a lui Grey şi opri motorul. În tăcere, privi de acolo de jos, marea casă a copilăriei în care împărtăşise cu sora ei atâtea speranţe şi vise de viitor.

Cele ale Mariei, cel puţin, se îndepliniseră: căsătoria, o familie. Ale ei se spărseseră în mii de bucăţi cu trei ani în urmă. Jade se cutremură la întrebarea ce ar fi devenit dacă familia n-ar fi susţinut-o şi ajutat-o pe parcursul crizei celei mai îngrozitoare din viaţa ei.

— Eşti sigură că prezenţa mea aici nu te deranjează?

Scuturându-se de gândurile triste, Jade se întoarse spre bărbatul din maşină. Dădea înapoi? Nici nu se punea problema. Se convinsese că nu era nimic rău să se ducă la sărbătorirea zilei ei de naştere însoţită de un prieten. De fapt, chiar voia să facă acest lucru. Dacă părinţii ei îşi vor face iluzii, va fi problema lor, îşi repeta ea cu tărie.

— Crezi că, la vârsta mea, mai pot să fiu sigură de ceva? răspunse Jade cu un zâmbet plin de amărăciune.

Cu un gest tandru, Kyle îi mângâie obrazul, cu privirea plină de acel farmec ştrengăresc pe care se obişnuise să-l adore.

— Dacă te ajută cu ceva, să ştii că nu arăţi mai mare de douăzeci şi unu de ani.

— Eşti un mare mincinos, Kyle, dar, cu toate acestea, îţi mulţumesc. Sper că vei fi prin preajmă şi la aniversarea a patruzeci de ani.

— Şi dacă o să am o altă întâlnire? răspunse Kyle, ridicând o sprânceană.

Inima lui Jade se strânse. Ştia prea bine ce înţelegea prin aceste cuvinte: în zece ani, mult după ce se va fi terminat legătura lor, spera că vor mai fi prieteni. Dar nu vor locui împreună.

O amărăciune neaşteptată o cuprinse.

— Jade!

Exclamaţia Mariei o aduse cu brutalitate cu picioarele pe pământ. Ridicând privirea, Jade o zări făcându-i semne, înainte să coboare treptele în fugă, rochia ei înflorată plutindu-i în jurul gleznelor. În braţele ei, Clara o imita, agitându-şi mâna. În timp ce Gray apăru în spatele lor, Jade îşi văzu părinţii în cadrul uşii.

Tabloul era mişcător.

— Să mergem, spuse ea, luându-şi poşeta.

Coborâră din maşină şi, împreună, porniră pe aleea care ducea spre casă. Jade avu grijă să-şi ţină mâna pe poşetă, ceea ce-l împiedica pe Kyle s-o ia de mână în faţa părinţilor ei. Se străduise degeaba. Nesuferitul îşi puse degetele pe spatele ei, pe care decolteul larg al rochiei îl lăsa vederii. Se simţi învăluită de un val de căldură, care-i făcu pielea să se înfioare sub ţesătura verde smarald. Dar reacţiile corpului ei la atingerea lui Kyle n-o mai mirau; dimpotrivă, o făceau să dorească mai mult.

Trecuse prea mult de la acea zi de neuitat pe care o petrecuse cu el la clubul „Fiii risipitori”, o săptămână lungă fără să mai fie împreună. Simţea că înnebuneşte.

— La mulţi ani, surioară!

Maria fu prima care înaintă şi o prinse pe Jade în

braţe cu căldură. Reacţia ei smulse gângurituri vesele Clarei. Fetiţa îi făcu o primire călduroasă şi lui Kyle, ceea ce-i păru lui Jade de foarte bun augur. Când o îmbrăţişă şi el, Grey strigă, cu un aer îngrozit:

— Dumnezeule, Jade! Acolo, în colţul ochilor. Sunt riduri?

Jade îi fulgeră cu privirea.

— Ai grijă! îl avertiză ea, ridicând pumnul. Sunt destul de tânără să te trimit la podea!

— Şi eu care credeam că te vei cuminţi cu vârsta, răspunse cumnatul ei zâmbind.

Înainte ca Jade să răspundă, bărbatul întinse mâna şi i se prezentă lui Kyle.

— Sunt încântat, Kyle. Spune-mi, reuşeşti câtuşi de puţin să mai îmblânzeşti temperamentul acestei domnişoare?

— Oh, nu ştiu. Problema, spuse Kyle aruncând o privire senzuală spre Jade, e că-mi place aşa cum e.

— Eşti curajos, suspină Grey.

Mai degrabă încăpăţânat, îl corectă Jade în gând. Puţin crispată, se întoarse spre părinţii ei şi-l prezentă pe Kyle ca fiind un client şi un prieten. Donna, mama ei, fu la fel de politicoasă ca de obicei, dar ochii ei albaştri străluceau de curiozitate. În ceea ce-l privea pe Jim, acesta îl cântări deschis din priviri pe Kyle, strângându-i mâna cu forţă. Întregul grup se îndreptă spre grădina situată în spatele casei, unde fusese instalat grătarul.

Donna aduse apetitivele pe un platou mare, apoi le ceru ajutorul la bucătărie fiicelor ei. Văzând că Jade ezita să-i lase împreună, Grey zâmbi, întinzându-i lui Kyle o bere rece.

— Nu-ţi face griji pentru noi. Vom găsi un subiect de conversaţie.

— Tocmai de asta mi-e teamă, mormăi Jade îndepărtându-se.

În timp ce traversa veranda, îl auzi pe Kyle spunând:

— Am înţeles că eşti specialist în sisteme de securitate, Grey. Sunt pe punctul să deschid un restaurant

şi aş vrea să-mi modernizez sistemul de securitate. Ai putea să-mi dai câteva sugestii?

Perfect! Să vorbească despre serviciu le va lua destul de mult timp. Liniştită, Jade se îndreptă spre bucătărie.

Mai multe farfurii pline aşteptau pe masă. Bufetul rece era suficient să hrănească o armată. Donna adora aceste întâlniri familiale şi, în aceste ocazii, se străduia să pregătească pentru fiecare felul de mâncare favorit.

Aceasta îşi ştergea mâinile cu un prosop, supraveghind cu un ochi atent ceea ce se întâmpla în grădină.

— Kyle pare un băiat foarte drăguţ, începu ea.

Jade luă un morcov de pe un platou şi-l înmuie în maioneză.

— Într-adevăr, e foarte drăguţ.

Ca şi cum atât aştepta, Donna îi aruncă o privire întrebătoare.

— Între voi e ceva serios?

Jade muşcă din morcov, asigurându-şi un timp de gândire. Serios? Totul depinde de sensul dat cuvântului. Atracţia intensă, fierbinte, pe care o încercau unul pentru celălalt era pentru ea una dintre cele mai „serioase”, dar nicio promisiune nu lega acest cuplu. Kyle se bucura de viaţă, fără obligaţii. Cum să ştie dacă mâine?

— Kyle este un prieten, interveni Maria, care venea din salon unde o pusese pe Clara într-un pătuţ. Cel puţin, aşa mi-a spus Jade.

— Un prieten şi un client, o aprobă Jade cu hotărâre.

— Cu care te întâlneşti., precizează sora ei cu un zâmbet ironic.

Jade nu luă în seamă aceste cuvinte. Rugându-se în gând ca el să nu fie obligat să suporte un interogatoriu asemănător, luă coşul de pâine în care pusese chiflele calde şi ieşi. Maria o urmă, încărcată cu farfurii şi tacâmuri.

În timp ce aranjau masa, Jade supraveghea cu colţul ochiului grătarul, unde conversaţia dintre bărbaţi era în toi. Ştiind că nu putea să fie auzită, îşi adună tot curajul

să-i pună surorii ei întrebarea care o chinuise toată săptămâna.

— Maria, în ziua în care m-ai ajutat să scot mobilele în curte pentru acea vânzare.

Femeia o privi.

— Da?

— Nu cumva ai dat de un caiet de-al meu, din întâmplare?

Figura Mariei rămase neclintită.

— Ce fel de caiet?

— Violet, destul de subţire, cu o inscripţie aurie pe copertă.

— Această descriere nu-mi spune nimic, declară Maria după un minut de gândire. Oricum, nici nu m-am atins de lucrurile tale.

— Nu asta voiam să spun, se grăbi să precizeze Jade, punând cam de sus cuţitele lângă furculiţe. Pur şi simplu, nu reuşesc să găsesc un caiet şi mă gândeam că poate l-ai văzut printre cărţile aşezate pe noptiera de la capătul patului.

— Oricum, nu-mi amintesc. Unde l-ai văzut ultima oară?

— Dac-aş fi ştiut, nu te-aş mai fi întrebat.

— Hei! Nu te enerva! exclamă Maria râzând. Nu-i decât un caiet, nu-i aşa?

Da, dar oarecare, ar fi vrut să răspundă Jade. Cu toate acestea, o privi în tăcere.

— Poate că l-ai aruncat fără să fii atentă? continuă Maria. De câte ori ai regăsit un act important pe fundul unui coş sau sub un morman de ziare vechi!

Apoi, văzând figura dezamăgită a surorii ei, adăugă:

— Nu fi supărată, surioară. O să-l găseşti când o să te aştepţi mai puţin.

— Cred că ai dreptate, suspină Jade urmând-o pe Maria în bucătărie ca să mai ia farfurii.

Puţin mai târziu, toţi erau adunaţi în jurul mesei, savurând bunătăţile în căldura plăcută a unei zile de început de vară. Jade îndură glumele făcute pe seama

„îngrozitorilor treizeci de ani”, iar Jim îi povesti lui Kyle anecdote amuzante, chiar dacă uneori erau jenante, despre copilăria celor două fiice ale sale. Se vorbi şi despre noul restaurant al lui Kyle, despre amintirile lui de soldat.

Singurul subiect despre care acesta nu prea voia să vorbească, era familia lui. Din răspunsurile lui foarte vagi, Jade ghici cât era de neplăcut acest subiect, mai ales că ştia despre certurile cu tatăl şi cu fratele lui.

Toată lumea păru cucerită de el, ceea ce nu o mira deloc. Kyle era atât de fermecător.

Ce păcat că nu poate să conteze pe prezenţa lui şi în anii următori. Această idee o întrista.

* * *

După-amiaza era pe sfârşite. O adiere de vânt răcorea atmosfera încinsă, urcând de-a lungul autostradei pe care maşina ajunsese de câteva minute. Kyle zâmbi, satisfăcut. Seara se anunţa foarte potrivită pentru sărbătorirea zilei lui Jade. De această dată, va fi doar pentru ei.

— M-am simţit foarte bine, spuse el. Mulţumesc că m-ai invitat.

Jade schiţă un zâmbet.

— Dacă îmi aduc bine aminte, sora mea te-a invitat. Dar sunt încântată c-ai venit.

— Primirea familiei tale a fost călduroasă.

Mult mai călduroasă decât fusese vreodată primit, ca un membtu al echipei, acceptat fără rezerve pentru ceea ce era: proprietarul unui club-restaurant. Atâta tot.

Kyle aprecia acest respect la justa valoare.

— Tata te-a bombardat cu întrebări, pun pariu, spuse Jade, intrând pe derivaţia care ducea la ieşirea de pe autostradă.

— Nu tocmai. Doar s-a asigurat că nu-i voi face niciun rău dragei lui fetiţe.

Jade strânse degetele pe volan.

— Nu mai sunt o fetiţă.

— Întocmai. Dar, pentru că sunt primul pe care l-ai

dus acasă de la despărţirea de Adam, era firesc să-şi facă griji.

— Tata ţi-a vorbit despre Adam?

— De fapt, Grey mi-a vorbit despre el. După ceea ce ştie de la Maria, acest Adam ţi-a făcut mult rău.

Jade roşi.

— Ce altceva ţi-a mai spus? întrebă ea cu răceală.

— Că detalii despre această poveste numai tu poţi să-mi dai.

La semafor, frână cu o bruscheţe neobişnuită.

— Era un ticălos, spuse ea, ca şi cum acesta ar fi fost singurul detaliu pe care trebuia să-l ştie.

— Vrei să stăm de vorbă despre el? propuse Kyle, hotărât să afle mai multe.

— Nu e mare lucru de spus. Am ieşit împreună. El a vrut să facă din mine creaţia lui. Această experienţă umilitoare mi-a deschis ochii. Sfârşitul poveştii. Refuz să-mi pierd buna dispoziţie vorbind despre trecut.

Ajunseseră în faţa locuinţei şi intrară pe aleea care ducea la parcare.

— Am un cadou pentru tine, acasă, spuse Kyle, coborând din maşină.

Jade îl urmă fără să spună niciun cuvânt. Cât se grăbise să rămână singuri, după ce o împărţise cu familia ei toată ziua şi aproape că n-o văzuse toată săptămâna! Mergând, o luă de mână şi fu recompensat de strângerea ei încrezătoare.

Da, seara se anunţa ideală.

* * *

La el acasă, o invită să se aşeze pe canapea şi se duse să ia cadoul din cameră.

Tocmai atunci începu să sune telefonul.

— Vrei să răspunzi tu? întrebă el. Vin imediat!

— Alo? spuse Jade cu vocea ei blândă.

Kyle se întoarse imediat în sufragerie, în mână cu o cutiuţă de lemn legată cu o fundă aurie.

— Nu, n-aţi greşit numărul, spunea Jade. Vi-l dau imediat.

Zâmbind, îi întinse receptorul.

— E fiica ta.

Punând cutia pe măsuţa joasă din apropiere, luă receptorul, puţin deranjat, cu toate că, de obicei, se bucura de telefoanele lui Christy la orice oră din zi sau din noapte.

— Bună, draga mea. Ce mai faci?

— Tată! exclamă vocea bine cunoscută. Nu pot să cred că mi-a răspuns o femeie! E prietena ta?

— Da, Christy. Te deranjează?

— Dimpotrivă! E ceva serios?

— Cred că da, răspunse el liniştit.

— Felicitări! Era şi timpul, tată! Credeam că n-o să te căsătoreşti niciodată! Pe când nunta?

Entuziasmul lui Christy îl făcu pe Kyle să se strâmbe.

— Hei! Cine vorbeşte despre căsătorie?

Jade îl privea cu un aer întrebător. El ridică din umeri, ca şi cum ar fi spus: nu-i vina mea că-şi face idei.

— Tată, să-ţi întemeiezi o familie îţi va face foarte bine. Mama este de aceeaşi părere.

— Adevărat?

— Nu-mi place să te ştiu singur, recunoscu Christy cu o voce gravă.

Cuvintele fiicei lui treziră un ecou neaşteptat în el. Oare să fie de vină această zi petrecută în familia lui Jade? Începea să înţeleagă ce-i lipsise atâta timp: susţinerea familiei, dragostea. Hotărându-se să n-o ia de soţie pe Jamie Ann, ajunsese la o răscruce definitivă în privinţa şanselor de a întemeia o familie.

În această seară, regretele îl chinuiau mai mult decât de obicei.

— Ei, draga mea, nu cred că mi-ai dat telefon doar ca să te entuziasmezi de viaţa mea amoroasă? întrebă el, dorind să aducă această conversaţie pe un teren neutru.

— Ai dreptate, răspunse Christy, cu o voce rugătoare. Ţi-am spus, acum vreo lună sau două, că sunt în căutarea unei maşini. Ei, bine, am găsit-o. E o Camaro. E genială!

— Nu mă îndoiesc, mormăi Kyle.

Deja îşi imagina mulţimea de tineri care vor admira

bolidul şi frumuseţea de la volan.

— Christy. Ce-ai spune dacă am discuta mai târziu? De exemplu, mâine?

— Desigur, râse Christy. Pe mâine, tată şi. O seară bună!

După această discuţie destul de neliniştitoare, bărbatul simţea nevoia unei guri de aer curat.

Dar arşita apusului de soare accentuă melancolia care-l copleşise. Sprijinindu-se de balustradă, admiră palmierii din curte, ale căror umbre se alungeau în această oră târzie.

— Fiica mea creşte prea repede, murmură el fără să-şi dea seama.

Trecuseră şaptesprezece ani între primul ei dinte şi prima maşină, fără ca el să fie lângă ea, aproape, în aceşti ani, cei mai importanţi din viaţă. Cu toate acestea, oricât de trist se simţea, Kyle nu regreta ce se întâmplase; în acea perioadă zbuciumată a vieţii lui, făcuse cea mai bună alegere, singura pe care putea s-o facă.

Numai că, în anumite zile, această alegere nu mai părea atât de bună.

— Ţi-e dor de ea, nu-i aşa? întrebă Jade cu blândeţe.

Kyle îşi trecu degetele prin păr. Brusc, se simţea mai bătrân de treizeci şi cinci de ani.

— Da, mi-e dor de ea. Vizitele de câteva ore, discuţiile la telefon, nu vor fi niciodată de-ajuns.

Totuşi, nu-şi spusese de atâtea ori că era mai bine aşa? Că era în interesul fiicei lui să trăiască împreună cu Jamie şi Tony?

Era atât de hotărât să facă pe dos faţă de ce se aştepta de la el, că n-ar fi putut niciodată să fie tatăl de care fiica lui avea nevoie.

Jade se sprijini de perete.

— De ce nu te-ai căsătorit cu mama lui Christy?

Temându-se de ce era mai rău, o privi cu atenţie, dar în privirea ei nu citi decât curiozitate. Jade nu-l judeca. Nu-l condamna pentru hotărârea de care toată lumea îl crezuse responsabil.

— Pentru că amândoi ne-am dat seama că o căsătorie între noi nu va merge. Oricum, nu pe termen lung.

Înfundându-şi mâinile în buzunare, bărbatul privi spre curte, iar gândurile lui se întoarseră cu şaptesprezece ani în urmă.

— Eram atât de tineri, amândoi, iar eu eram foarte nonconformist. Într-o zi sau alta, aş fi cedat. Am fi ajuns să ne urâm unul pe celălalt. Am avut luciditatea să ne dăm seama din timp. Căsătoria n-ar fi reuşit decât să înrăutăţească lucrurile.

Din nefericire, părinţii lor, furioşi că o părăsise pe Jamie Ann ca să se angajeze în marină, continuase el povestirea, nu văzuseră lucrurile la fel. Şi dacă părinţii lui Jamie Ann îl iertaseră cu timpul, ai lui nu se arătaseră la fel de înţelegători.

— Primii ani au fost foarte grei pentru Jamie Ann, dar a găsit un bărbat minunat, care o tratează ca pe o regină şi este un tată bun pentru Christy.

Jade îi atinse braţul, încercând să-l consoleze.

— Şi tu eşti un bărbat minunat.

— Ce te face să crezi acest lucru?

— Le iubeşti! Jamie Ann şi Christy sunt cele două persoane importante din viaţa ta, fericirea lor trece în faţa fericirii tale.

— Nu sunt un erou, răspunse el pe un ton morocănos. Am avut pur şi simplu norocul ca totul să se termine cu bine.

— Mai puţin cu familia ta.

— În privinţa lor, nimic nu se va schimba.

— Dar şi tu meriţi să fii fericit!

— Cine a spus că nu sunt? se apără Kyle.

Pentru că Jade zâmbea fără să spună nimic, el se încruntă. Viaţa lui? Era mulţumit de ea, da, dar ar fi minţit dacă n-ar fi recunoscut că, uneori, simţea un gol în suflet. Din ce în ce mai des, în ultimul timp, se surprindea întrebându-se dacă e fericit. Anumite lucruri, de care îşi închipuia că nu-i pasă, îi lipseau deodată. Naiv, îşi închipuise că acel club va fi totul pentru el, iar personalul

va fi noua lui familie. Oare de când munca nu-i mai era de-ajuns?

O privi pe Jade, în picioare lângă el, şi deveni conştient că ea nu numai că-i îndepărta senzaţia de gol din suflet, dar şi îi lumina viaţa aşa cum nu reuşise nimeni înaintea ei.

— Şi tu, Jade, şopti el. Eşti fericită?

Ea se întunecă.

— În anumite domenii, sunt.

— Şi în altele?

De această dată, Jade se închise în ea. Voia să-i afle secretele.

— Jade, spuse el cu o voce surdă, luându-i mâna, nu aşa îmi imaginam această seară.

— Nici eu, mărturisi ea.

În acelaşi timp, se întoarseră şi intrară în sufragerie, aşezându-se pe canapea. Înăuntru, căldura era sufocantă.

— Cadoul, spuse Kyle, întinzându-i pachetul.

Cu o scurtă ezitare, Jade se hotărî să desfacă nodul. Ridică micul capac, apoi rămase uluită.

— E prea mult, murmură ea, urmărind cu degetul contururile trandafirului de aur.

— Îţi place? E o brăţară pentru gleznă, spuse el.

— Desigur, dar.

Kyle o făcu să tacă, mângâindu-i buzele senzuale.

— Dacă-ţi place, vreau s-o porţi şi să fii fericită cu ea.

Îngenunche în faţa ei, scoase brăţara din cutie şi o puse în jurul gleznei fine a tinerei femei.

Mâna îi alunecă mângâietor pe piciorul ei.

— Această bijuterie ţi se potriveşte de minune, ştiai? Se potriveşte cu personalitatea ta înflăcărată.

Cu obrajii roşii, Jade coborî privirea spre trandafirul care strălucea în lumină.

— Mulţumesc. E minunat.

„Tu eşti minunată; simt că mă îndrăgostesc de tine”.

Această descoperire îl lovi pe Kyle din plin, ca un fulger de înţelegere. Privirile lor se întâlniră, iar timpul păru că se opreşte în loc.

— La mulţi ani, Jade, murmură Kyle într-un sfârşit.

— Oh, Kyle.

Aplecându-se, îl sărută pe buze. Kyle se ridică, atrăgând-o într-o îmbrăţişare arzătoare, iar sărutul se aprinse, plin de pasiune. Jade îşi strecură degetele sub cămaşa lui, atingându-i pielea. Kyle se lăsă ghidat, gata s-o urmeze oriunde. Gata să-i asculte orice dorinţă; orice cerere a acestei guri, a acestor mâini, a acestui corp fermecător.

Atingerea ei îl subjuga, îi vorbea mult mai bine decât prin cuvinte. Mâinile fine care se plimbau pe umerii lui şi-i treceau prin păr, îl rugau să se apropie, într-un limbaj mai vechi decât lumea.

— Ce-mi faci, Kyle? şopti Jade cu o voce nesigură.

— Încerc să te seduc.

Unind cuvintele cu gesturile, o ridică în braţe şi o puse pe canapea, lungindu-se cu grijă lângă ea.

— Sunt pe drumul cel bun?

— Da, murmură ea, în timp ce el îi săruta gâtul. Oh, da.

Chiar în acea clipă, sună telefonul.

Jade îngheţă. În ceea ce-l privea pe Kyle, el se simţi smuls brusc dintr-o stare de transă.

— Lasă să răspundă robotul, şopti el.

Continuă s-o sărute cu pasiune, în timp ce telefonul suna. Vocea preocupată a lui Bruce rupse farmecul.

— Kyle? Se serbează o mulţime de zile mari, aici. Dacă mă auzi. Aş avea nevoie de o mână de ajutor.

Kyle blestemă în gând. Smulgându-se cu greutate de lângă Jade, se întinse, luă receptorul şi-şi drese vocea.

— Nu se poate, trebuie să angajez un al doilea barman! Săptămâna asta! Alo, Bruce? Sunt aici. Ajung în zece minute.

Kyle se întoarse spre Jade, împărţit între datoria de serviciu şi tentaţia să-şi satisfacă dorinţa nebună care-l copleşise.

— Trebuie să plec, spuse el cu inima grea.

— Da, ştiu.

Jade îi luă faţa în mâini, reţinându-l pentru un ultim sărut arzător. Când îi dădu drumul, cu un regret vizibil, Kyle înţelese că era pregătită să i se dăruiască.

Cu trup şi suflet.

Atunci, devorând din priviri figura ei drăgăstoasă, şopti:

— Sper să nu te răzgândeşti, tigroaica mea.

Capitolul 8

Jade nu încetă să se gândească la Kyle tot restul serii. Nu-şi găsea locul. Dorinţa îi curgea în vene, i se răspândea în tot corpul şi ştia că nu se va retrage până când Kyle nu va fi a ei.

După ce ieşise de la duş, îşi dăduse cu o loţiune de corp parfumată. Cămaşa de noapte de culoare albastră pe care o îmbrăcase îi mângâia coapsele la fiecare mişcare. Visătoare, se admiră în oglindă şi degetele delicate i se plimbară pe dantela ce-i acoperea sânii. Începu să viseze că alte mâini, nu ale ei, îi mângâie pielea.

Mâini bărbăteşti, îndrăzneţe, care o atingeau.

Până nu de mult, datorită experienţei dureroase cu Adam, ar fi fost cuprinsă de panică la ideea de a-şi asuma astfel de riscuri; acum, necunoscutul nu-i mai făcea teamă. Dimpotrivă, lângă Kyle voia să-l înfrunte.

De acum, amintirea lui Adam, în loc să o întristeze, ca înainte, nu mai trezea în ea decât un vag sentiment de acceptare, ca o poveste încheiată, care aparţinea trecutului.

Kyle nu semăna deloc cu Adam, iar singurătatea o apăsa mai mult decât de obicei. Era sătulă de nopţile singuratice, în care avea ca însoţitor un jurnal intim! Nu ştia cum se va termina aventura cu Kyle, dar, în loc să se teamă de viitor, prefera să trăiască prezentul.

Instalată confortabil pe un munte de pernuţe, Jade se acoperi cu cearşaful, luă stiloul şi caietul albastru de pe noptieră şi începu să scrie:

E iubitul perfect, în toate privinţele. Superb, tandru.

Nu mai e o fantezie, ci un bărbat real, în carne şi oase. Un bărbat care-i ghiceşte secretele cele mai bine

ascunse şi care-i înţelege temerile. Un bărbat care-i ştie dorinţele cele mai nebuneşti şi le realizează. Legătura dintre ei e greu de înţeles, dar e solidă, aproape palpabilă…

Dorinţa pentru el e de o intensitate spectaculoasă. O priveşte, şi ea freamătă, în aşteptare. O atinge şi-şi pierde respiraţia. Mângâierile lui uşoare, săruturile arzătoare nu-i mai sunt de-ajuns. Doreşte unirea profundă, fizică şi psihică, în care sufletele lor să fie unul singur

Fantezia devine realitate.

l simt lipindu-şi corpul gol de al meu, strângându-mă cu putere. Ochii lui limpezi mă privesc în timp ce ajung pe culmile pasiunii şi privirea lui mă face cea mai frumoasă dintre femei.

Kyle.

Sunt a lui, e al meu. Inimă, corp şi suflet…

Cu inima bătând cu putere, Jade închise ochii, strângând caietul la piept.

— Oh, Dumnezeule, murmură ea. Am făcut-o.

Făcuse pasul cel mare.

Nu numai că mersese până la capăt cu fantezia ei, dar îi dăduse bărbatului un chip şi un nume: Kyle.

Uluită, Jade măsură paşii făcuţi. De la început, refuza să facă dragoste cu iubitul ei imaginar. Îşi controla creaţia aşa cum îşi controla viaţa, refuzând orice sentiment, ca să poată fi tot timpul stăpână pe ea.

Tot timpul fusese stăpână pe ea. Dar acum era pregătită să meargă mai departe. Pregătită să-i ofere lui Kyle corpul ei şi, de ce nu, inima ei. De acum încolo, fanteziile ei vor deveni altceva.

În acea clipă, sună telefonul de lângă pat. Jade zâmbi. Înainte de a ridica receptorul, era sigură cine era.

Bărbatul din fanteziile ei.

Kyle.

Întinse mâna spre telefon.

* * *

— Alo?

Vocea lui Jade îl înfioră pe Kyle, făcându-i corpul

obosit să revină la viaţă.

— Te-am trezit? murmură el.

— Nu, nu adormisem. Eşti acasă?

— Da, răspunse Kyle lipindu-şi receptorul de obraz.

Deschise uşa de la balcon şi ieşi în noaptea caldă. De parte cealaltă a curţii, lumina inunda camera lui Jade dar, deşi vedea un picior al patului, tânăra femeie rămânea invizibilă.

— Am vrut să vin să te văd, dar e trecut de miezul nopţii.

— Înţeleg. A fost o seară grea, la club?

Kyle râse.

— A fost incredibil! Toată lumea vorbea despre noul restaurant, oamenii veneau să întrebe când se va deschide! Am afişat meniul şi reacţiile au fost foarte bune. Nu mai rămâne decât să aştept criticile presei.

— Haide, fără falsă modestie, îl ironiză Jade. În câteva săptămâni, toată California va veni la „Fiii risipitori”.

Kyle zâmbi.

— Santa Monica mi-e de-ajuns. Şi ce făceai la ora asta, dacă nu dormeai?

— Scriam. O scrisoare.

O scrisoare, într-adevăr? se întrebă Kyle. Putea să parieze că scria în jurnal. Bărbatul perfect, pe care-l întâlnea în fiecare noapte, începea să-l facă gelos.

Deodată, simţi nevoia s-o vadă.

— Ai un telefon fără fir?

— Da, de ce?

— Ieşi pe balcon.

Ea ezită.

— Nu sunt îmbrăcată pentru.

— E târziu, nimeni în afară de mine nu te va vedea. Arată-te. Vreau să te văd, Jade.

S-o vadă şi. nu numai atât. Dar, pentru acum, se va mulţumi cu privitul.

— De acord, acceptă Jade, suspinând.

În sfârşit apăru, într-o cămaşă de noapte scurtă,

vaporoasă.

— Salut, şopti ea, intimidată.

— Mi-a fost dor de tine, ştii?

— Şi mie mi-a fost dor de tine.

„Ce fericire”, se felicită Kyle. Cui altcuiva, în afară de fiica lui, îi mai fusese dor de el, vreodată? Nimănui.

Privi cu atenţie silueta lui Jade, acolo, la celălalt capăt al curţii, mângâind din priviri curba sânilor sub materialul subţire, talia fină, picioarele lungi. Zâmbi, zărind o lucire aurie la una dintre glezne.

— Corpul tău se vede minunat cu lumina din spate, şopti el.

— Îţi place ce vezi?

Zâmbetul lui Kyle se lărgi.

— Mult.

Era conştient că în ea se schimbase ceva. Această acceptare pe care şi-o dorise atât de mult. Hotărî să profite de ea.

— De fapt, totul îmi place la tine, Jade. Umorul tău, mintea ascuţită, râsul tău şi torsul acela de pisică, atunci când te ating.

— Kyle.

Nu era tocmai un protest. Pe buzele lui Jade, prenumele lui suna ca o mângâiere.

— Închide ochii, Jade. Vreau să-ţi povestesc o poveste foarte, foarte erotică.

Chiar de la această distanţă, o văzu încordându-se.

— O poveste. erotică?

— Mă inspiri, Jade. Ai închis ochii?

Urmă o pauză. Kyle îşi reţinu respiraţia.

— Da, spuse ea în cele din urmă.

— Bine. Acum, imaginează-ţi. Imaginează-ţi gura mea care-ţi sărută pielea. Apoi, mâinile mi se strecoară sub cămaşa de noapte. Sunt pe sânii tăi, Jade, mângâindu-i, remodelându-i. Simţi mâinile mele?

— Da, suspină Jade.

O vedea tremurând, iar vântul îi lipise cămaşa de curbele senzuale. Kyle continuă:

— Gura mea îţi atinge pielea catifelată a sânilor. Pielea ta are gust de miere. Vreau să te gust peste tot, înţelegi? Te mângâi, buzele mele coboară. Le simţi pe piele, corpul tău freamătă sub atingerea lor?

Răspunsul fu un geamăt înăbuşit, care-i făcu inima să bată mai tare.

— Aşa trebuie să fie, Jade. Nu te voi lăsa să aştepţi prea mult timp. Buzele mele flămânde te vor purta pe culmile plăcerii. După aceea, voi veni la tine şi vom fi o singură fiinţă. Şi tu vrei?

— Da.

O văzu apăsându-şi mâna pe piept, îi auzi respiraţia precipitată în receptor.

— Sunt pregătită.

— Pregătită pentru ce, frumoasa mea?

— Pregătită să fac dragoste cu tine, răspunse Jade fără să ezite.

Un fior îl slăbătu, un fior animalic, primitiv.

— Dac-ai şti cât mă costă să mă abţin, să nu vin la tine chiar acum şi să facem dragoste până dimineaţă.

— Şi ce aştepţi? şopti Jade.

Kyle schiţă un zâmbet.

— Curând, tigroaica mea, curând. Vise plăcute.

Închise telefonul şi o privi făcând la fel. De departe, Jade îi trimise un sărut pe vârful degetelor, apoi intră în cameră.

Kyle rămase privindu-i fereastra, chiar după ce lumina se stinse.

Avea un motiv întemeiat să întârzie momentul capital: voia să-şi ia toate măsurile de siguranţă ca Jade să i se ofere cu încredere. Plăcerea fizică nu era singurul lui obiectiv. Era îndrăgostit de ea.

Îndrăgostit! îşi repetă el, uluit. Nu avea altă explicaţie pentru vârtejul de emoţii care îl cuprindeau în preajma lui Jade. Datorită ei, se simţea în acelaşi timp demn şi invincibil şi, pentru prima oară în viaţa lui, plăcerea personală trecea în urma celei a femeii de lângă el.

Dacă nu e dragoste, cineva să-i spună ce e!

Un zâmbet visător i se citi pe buze. Da, venise timpul să facă dragoste.

Şi să-i ofere lui Jade o fantezie pe care n-o va uita niciodată.

* * *

— Ai vreun plan pentru weekend? întrebă Maria intrând în birou.

Jade suspină. De obicei, vineri seara, planurile ei însemnau o vizită la „Roxy”, dar discoteca nu-i mai spunea nimic. Acum, prefera să se ducă la „Fiii risipitori”, să se aşeze la bar şi să asculte muzică în timp că Kyle lucra în spatele tejghelei.

— Niciunul, răspunse ea prost dispusă.

— Nu ai întâlnire cu el?

— Ei, bine. nu. N-am stabilit nimic.

Jade strecură un dosar în servietă, pentru cazul în care voia să-şi ocupe orele libere cu muncă. Să nu aibă întâlnire era o perspectivă deprimantă, dar mai exista o şansă, pentru că nu-l văzuse pe Kyle toată săptămâna, în ciuda discuţiei plină de promisiuni pe care o avuseseră la telefon sâmbăta trecută.

— Kyle e ocupat la „Fiii risipitori”, îi explică surorii ei care se aşezase pe fotoliu. A petrecut o întreagă săptămână cu interviuri pentru chelneri şi bucătari.

Bruce acceptase să se ocupe şi de restaurant, spre marea satisfacţie a lui Kyle care conta pe el pentru a-i încredinţa o bună parte din sarcinile cotidiene.

— Şi lucrările de decorare? întrebă Maria.

— Sunt pe drumul cel bun. Kyle a hotărât să închidă clubul o săptămână şi altfel totul va fi gata duminica viitoare. Acum, se lucrează la tejghea şi la celelalte piese din lemn.

Maria zâmbi în faţa entuziasmului surorii ei.

— Sunt nerăbdătoare să văd rezultatul.

— Trebuie să vii cu Grey la petrecerea de inaugurare.

— Fireşte! Nu vom lipsi pentru nimic în lume. Cu atât mai mult, va fi o ocazie să ieşim doar noi doi. O vom lăsa

pe Clara la socri, poate chiar până ziua următoare. Grey spune că trebuie să-i facem un frăţior sau o surioară înainte să fie prea bătrână să se joace cu ei.

Jade începu să râdă, cu toate că invidia un pic ceea ce împărtăşea Maria cu soţul ei. Negase de atâtea ori că are nevoie de un bărbat, afirmase sus şi tare că independenţa valorează de mii de ori mai mult decât viaţa în doi, dar, încetul cu încetul, în ea creştea o dorinţă pe care nu mai putea s-o ignore.

— Ai găsit caietul rătăcit? întrebă Maria.

— Nu, răspunse Jade. Dacă ne gândim la curăţenia generală de dinaintea vânzării, poate să fie oriunde.

Maria dădu din cap cu un aer gânditor.

— Dacă eşti liberă, aşa cum se pare, ce-ar fi dacă am ieşi împreună? La cumpărături, la un salon de frumuseţe. ce crezi?

— Nu ştiu, Maria.

Oferta era tentantă, dar dacă reuşea şi Kyle să se elibereze?

— Nu vrei să mergi la cumpărături? exclamă Maria, ridicând o sprânceană. Trebuie să înţeleg că mi-a fost luat locul.

Nedorind să vorbească despre Kyle, Jade propuse:

— Mă voi gândi şi o să-ţi dau un telefon mâine dimineaţă, de acord?

— De acord.

Vocea lui Pam răsună în interfon.

— Jade, este aici un bărbat care vrea să te vadă. A spus că trebuie să-ţi dea un plic personal.

Pam îl cunoştea pe Kyle, deci nu putea să fie el. Cine oare să fie misteriosul curier?

Jade se aplecă spre microfon.

— Vin imediat.

— Mmm, spuse Maria, ridicându-se. E ceva curios la mijloc!

— Cred că e o notă de la un client.

Numai că bărbatul cu păr cărunt, cu o caschetă neagră, cu jachetă şi mănuşi negre, nu părea un curier

obişnuit. Când Jade se prezentă, îi întinse un plic.

Inima începu să-i bată mai tare când recunoscu scrisul lui Kyle. Când îi mulţumi curierului, acesta îşi puse mâinile la spate şi-i spuse că aşteaptă răspuns.

Sub privirile curioase ale angajaţilor, Jade deschise plicul şi scoase un cartonaş cu un motiv floral pe spate.

Jade.

Bărbatul care îţi aduce acest mesaj e un şofer.

În faţă te aşteaptă o limuzină care te va duce spre o aventură deosebită. O aventură. erotică. Ai încredere în mine? Dacă da, urmează şoferul.

Acum.

Dacă nu, spune-i că nu mai avem nevoie de serviciile lui şi voi înţelege.

Kyle”.

Jade puse cartonaşul la loc în plic, încercând să-şi liniştească bătăile inimii. Hotărârea era deja luată, date fiind sentimentele pentru el.

— Aşadar? întrebă Maria.

Sub ochii uimiţi ai surorii ei, Jade începu să râdă. Se simţi deodată foarte nerăbdătoare şi mai mult decât pregătită pentru aventura pe care i-o propunea Kyle.

— Până la urmă, cred că voi fi foarte ocupată.

* * *

Pentru moment, aventura consta într-un traseu anumit. Limuzina se opri în faţa unei florării unde o aşteptau două duzini de trandafiri roşii, al căror parfum o ameţi. Pe cartea de vizită care îi însoţea, Jade putu să citească: „Nu-i decât începutul”.

Şoferul porni din nou, oprindu-se mai târziu în faţa unei cofetării. Se întoarse repede, cu o cutie sub braţ, învelită într-o hârtie aurie.

Când maşina porni din nou, Jade desfăcu hârtia şi ridică încet, cu grijă, capacul. recunoscând imediat aroma care-i gâdila nările. Bomboane de ciocolată cu cremă de piersici! vru să guste, dar se abţinu descoperind biletul pe care scria: „Le vom degusta mai târziu”.

Traseul continuă până la următoarea oprire.

„Secretul Victoriei”. Şoferul ieşi din elegantul magazin cu un pachet sub braţ, pe care îl puse lângă ea, pe banchetă. Apoi scoase din buzunar un plic pe care i-l dădu înainte să se aşeze din nou la volan.

De această dată, cuvintele lui Kyle o făcură pe Jade să se înfioare.

„Poart-o pentru mine”.

Fără îndoială, cutia conţinea o lenjerie intimă pe care el însuşi o alesese. Nu încercă să deschidă pachetul. O imagine din trecut îi răsărise în minte: un alt bărbat, care voise să-i transforme înfăţişarea. Povestea începuse nevinovat. şi continuase cu sugestii subtile şi provocări jucăuşe, până la ordine fără drept de apel care voiau s-o transforme într-o femeie supusă.

Muşcându-şi buzele, Jade citi şi reciti propoziţia scrisă de Kyle. Trebuia să accepte? Trei ani mai devreme, îşi jurase că n-o să mai lase niciodată un bărbat să-i dicteze alegerile!

Privi din nou trandafirii, ciocolata şi cutia cu lenjerie, întrebându-se dacă acest ultim cadou era, ca şi celelalte, un element din seara specială pe care Kyle o organizase pentru ea, fără alte motive ascunse, decât cu gândul la o aventură frumoasă. Nu era un joc al puterii. Nu încerca s-o manipuleze.

Limuzina se opri. Jade încercă să-şi depăşească temerile. Voia să se bucure de această seară cu el, ca şi de noaptea care urma!

Portiera se deschise. Şoferul se înclină şi spuse, zâmbind:

— Aţi ajuns, domnişoară Stevens.

Acceptându-i mâna înmănuşată, Jade coborî din maşină şi ridică privirea uluită spre hotelul de patru stele care i se înălţa în faţa ochilor.

Un angajat al hotelului, în uniformă roşie cu epoleţi aurii, se grăbi spre ea. Şoferul îi dădu acestuia o cheie, apoi, întorcându-se spre Jade, îi întinse un ultim plic, spunându-i că trebuie să-l deschidă în cameră.

— Pe aici, domnişoară, spuse angajatul hotelului,

intrând în adevăratul palat.

„Palat” era cuvântul potrivit.

În holul pavat cu marmură, o fântână arteziană părea inima clădirii. În înălţimea tavanului, o lustră de cristal proiecta pe pereţi străluciri incandescente. Impresionată de frumuseţea decorului, Jade se întreba ce surprize îi mai rezerva camera.

Nu fu dezamăgită.

Punând trandafirii într-o vază de cristal, angajatul hotelului îi urase şedere plăcută şi închisese uşa după el.

Jade se simţea o prinţesă, descoperindu-şi apartamentele. În sufrageria de două ori mai mare decât a ei de acasă, o canapea piele, înconjurată de fotolii, se afla în faţa unui ecran gigantic de care, fără îndoială, nu va avea nevoie. Pe podea, un covor somptuos care se potrivea la culoare cu draperiile grele şi cu tapetul.

Eleganţa camerei era o adevărată încântare. Dar unde e Kyle? Amintindu-şi de plicul pe care-l avea în mână, îl deschise şi citi: „În cameră, urmăreşte drumul de trandafiri”.

Nedumerită, privi în jurul ei şi văzu uşa din fundul sufrageriei. Fără să ezite, înaintă şi o deschise. În mijloc, trona un pat mare, în stil victorian, acoperit cu o cuvertură cu motive florale, cu pernuţe brodate. Lângă dulap, se ridica o oglindă, iar în faţa ei era un balansoar.

Văzând petalele de trandafir de pe covor, zâmbi. Urmă drumul de petale până în baie. O baie demnă de „O mie şi una de nopţi”.

Jade privi în jur, nevenindu-i să-şi creadă ochilor. În cada enormă, apa plină de spumă dispărea în norul de petale. Lumânările aprinse în jur, o muzică senzuală, care se auzea în surdină, sticla de şampanie pusă la gheaţă, la câţiva paşi de cadă. totul crea o atmosferă romantică, senzuală, ireală.

La oglindă, un bileţel spunea: „Fă o baie, destinde-te. Voi veni imediat”.

Zâmbind la această perspectivă, Jade se întoarse în sufragerie şi luă cutia cu lenjerie, punând-o într-un colţ,

lăsând plăcerea deschiderii ei pe mai târziu. Îşi puse un pahar de şampanie şi, cu pantofii în mână, îşi cufundă degetele de la picioare în covorul pufos. Se dezbrăcă şi intră în cadă.

Apa parfumată, şampania, muzica lentă o relaxară. Cu un suspin de mulţumire, închise ochii, scufundându-se până la umeri.

Îşi aminti povestirea pe care o scrisese nu de mult timp. Decorul era asemănător, încărcat de o senzualitate provocatoare. Baia parfumată. lumânările. şi mâinile puternice alunecându-i pe pielea goală.

Sub spumă, pielea ei se înfioră. Pentru o clipă, crezu că visase această mângâiere delicată, dar când încercă aceeaşi senzaţie, deschise ochii.

Îl privi pe Kyle, acest rebel cu păr buclat care devenise bărbatul din fanteziile ei, în povestirile devenite realitate. Cu pieptul gol, îngenunchease lângă cadă şi ochii lui albaştri străluceau de dorinţă şi de tandreţe.

— Închide ochii, îi ordonă el într-un murmur.

Pentru că întârzia să-l asculte, o făcu să cedeze, privind-o intens. „Trăieşte-ţi fantezia”, îşi spuse Jade, cu respiraţia tăiată. Se lăsă pe spate, închizând ochii.

Imediat, simţi pe piele atingerea buretelui de baie; acesta îi alunecă pe umeri, pe sâni, pe abdomen, ajungându-i pe şolduri. Kyle nu se grăbi, atinse toate zonele sensibile, fără să ducă la capăt promisiunile din gesturile lui. Copleşită, Jade se auzi gemând.

Era atât de pierdută în lumea de senzaţii, atât de absorbită în aventura pusă la cale de Kyle, încât avu nevoie de ceva timp să-şi dea seama că n-o mai atingea. Aşteptă, apoi deschise încet ochii.

Bărbatul din fanteziile ei dispăruse!

Capitolul 9

Jade îşi contemplă reflecţia în oglinda din sala de baie, plăcut surprinsă de gusturile lui Kyle în materie de lenjerie feminină.

Lenjeria de culoarea piersicii aleasă de Kyle avea un model romantic, inocent şi, în acelaşi timp, senzual.

Foarte, foarte feminin. Bustul era din dantelă, cu o închizătoare complicată; faldurile fustei erau de mătase şi se învolburau în jurul coapselor, până deasupra genunchilor, subliniind curbele voluptuoase, fără să se muleze pe ele. Chilotul era din aceeaşi dantelă foarte fină, cu un model provocator.

Inspirând profund, Jade îşi întâlni propria privire în oglindă. Dispăruse imaginea femeii îndrăzneţe şi independente, pe care o arătase până acum. Îşi regăsea personalitatea pe care o ascunsese ani întregi: cea care voia să creadă în sentimente şi în poveştile romantice, pe care le crea în fanteziile ei.

Numai că această seară nu mai era o fantezie.

Era realitate.

Neluând în seamă teama care i se cuibărise în piept, Jade deschise uşa sălii de baie şi intră în cameră. Alte lumânări fuseseră aprinse, scăldând camera într-o lumină blândă. Patul era desfăcut, iar cuvertura era acoperită cu petale de trandafiri.

O mişcare îi atrase atenţia.

Kyle se legăna în balansoar. Ochii lui întunecaţi, arzători, o priviră, aprinzând în simţurile ei o flacără atât de puternică, încât tânăra femeie se simţi cutremurată.

Nu ştia ce să facă. Nu ştia ce aştepta un bărbat ca el. Experienţa ei sexuală se limita la virginitatea pierdută cu stângăcie pe bancheta din spate a unui Mustang, cu un student. Apoi, fusese Adam, care o forţase să adopte un anumit comportament, atât în public, cât şi în viaţa lor intimă. Atunci, din spirit de contradicţie, scrisese în jurnal propria ei versiune despre dragoste şi sexualitate. Acum, se găsea în faţa lui Kyle, înfruntând realitatea pentru prima oară după atâţia ani şi se simţea copleşită de îndoieli.

Va şti oare să se arate la înălţime, să-i placă acestui bărbat care ştiuse atât de bine s-o seducă?

— Eşti nervoasă, spuse el cu o voce blândă care răsună în penumbră.

— Puţin, recunoscu Jade, cu inima bătând cu putere.

Pentru că schiţa un pas spre el, Kyle îi ceru:

— Opreşte-te acolo.

Nu făcu niciun gest să vină la ea.

— Ai încredere în mine, Jade?

— Am venit aici, nu-i aşa? răspunse Jade cu o voce nesigură.

— Ce se va întâmpla în această seară va schimba multe lucruri între noi. Vreau să te aud că ai destulă încredere în mine pentru a face tot ce-ţi voi spune să faci.

Împărţită între dorinţă şi nesiguranţă, tânăra femeie ezită o ultimă oară.

— Eu. am încredere în tine.

— Bun. Atunci, desfă nodul lenjeriei.

Brusc, Jade nu mai fu atât de sigură că vrea să meargă până la capătul acestei aventuri. În profunzimile sufletului ei, refuza să fie dominată.

— Dacă nu, fantezia se termină aici, Jade.

La cuvântul „fantezie”, ea tresări.

— Fantezia?

— Fantezia mea, a ta, şi poate a noastră, preciză Kyle, cu un zâmbet fermecător. Tu hotărăşti.

O lăsa pe ea să aleagă. Ce să facă? Să renunţe la jocurile lor erotice, ştiind că, mai târziu, va regreta această decizie? Sau să scrie împreună fantezia lor?

Apucând panglica de mătase, trase. Mătasea rămase lipită de sâni, refuzând să cadă.

Crezu că-l aude pe Kyle suspinând. Ochii lui o fixau în continuare. Făcându-şi curaj, îşi plimbă privirea de-a lungul corpului însoţitorului ei; totul spunea cât de tare o dorea şi se simţi cuprinsă de o mândrie pur feminină, cum nu mai încercase niciodată. Fu ca o revelaţie. Era conştientă de puterea pe care o avea asupra lui şi, dintr-odată, se hotărî să-l înnebunească.

Zâmbi provocator, zâmbetul femeii sigură de senzualitatea ei. Fără să mai aştepte alte instrucţiuni, strecură un deget sub o bretea, pe care o făcu să alunece pe umăr, pe braţ, apoi repetă gestul cu cealaltă. Mâinile ei mângâiară dantela care-i acoperea sânii, trăgând-o încet în

jos, centimetru cu centimetru.

Kyle reacţionă la acest spectacol. Încurajată, prinse dantela cu degetele, dezvelindu-şi abdomenul, apoi coapsele. Lenjeria nu mai era decât o grămăjoară mătăsoasă la picioarele ei. Rămase nemişcată, prezentând ochilor febrili ai lui Kyle goliciunea ei, abia ascunsă de un triunghi de dantelă.

Kyle se ridică, venind spre ea cu un pas uşor. O privi de sus până jos, fără s-o atingă. Oprindu-se în spatele ei, îi puse mâinile pe şolduri, făcând-o să se dea câţiva paşi spre stânga.

Erau acum în faţa oglinzii.

Această situaţie îi reaminti lui Jade o fantezie pe care o scrisese în urmă cu ceva timp, dar uită repede aceeaşi fragment de amintire, contemplând imaginea din oglindă, decupată în strălucirea lumânărilor. În spatele ei, vedea figura şi părul întunecat al lui Kyle. Privirile lor se încrucişară.

Kyle, zâmbind, îşi lunecă mâinile în jurul taliei ei şi-i atinse sânii, admirându-i în oglindă. Cu un suspin de satisfacţie, le mângâie rotunjimea.

Jade îşi înghiţi geamătul care-i urcase pe buze.

— Eşti atât de frumoasă, murmură el, iar răsuflarea lui arzătoare îi trezi fiori în tot corpul. Priveşte.

Jade îl ascultă, hipnotizată de scena care se desfăşura în faţa ochilor ei. Cu o lentoare studiată, Kyle îi trase în jos triunghiul de dantelă al chilotului, până la glezne, urmând coborârea cu săruturi pasionate. Când îi săruta şoldurile, iar ea se găsi goală în faţa lui, Jade aproape nu mai respira. În timp ce corpul tinerei femei vibra de o dorinţă mai puternică decât cunoscuse vreodată, Kyle îşi afundă dinţii în carnea moale a unei fese. Jade se cambră, apoi simţi că se topeşte când el sărută cu blândeţe muşcătura. Îşi strânse pumnii, străduindu-se să-şi stăpânească dorinţa de a-l atinge, de a-i simţi forţa sub degete, de a îmbrăţişa corpul lui arzător.

— Întoarce-te, Jade, şopti Kyle cu o voce răguşită.

Înainte să se execute, Jade mai privi o dată în

oglindă, sub linia slipului, urma bruştei ei rebeliuni de după ruptura cu Adam. Fluturele multicolor tatuat cu multă grijă era pentru ea o adevărată comoară. Era puţin neliniştită, arătându-l pentru prima oară unui bărbat.

Fără să se mai gândească, se întoarse.

Aşezat pe marginea patului, Kyle devora din priviri fiecare detaliu al corpului ei feminin. Incapabilă să rămână indiferentă la această privire avidă, roşi din cap până-n picioare. Nu se simţise niciodată atât de vulnerabilă. Atât de fragilă, sufleteşte şi trupeşte.

O copleşea nevoia să-şi ia hainele şi să se acopere, dar Kyle întinse mâinile, cuprinzându-i coapsele tremurătoare.

— Jade. eşti perfectă, murmură el.

Degetele lui mângâiau pielea catifelată, întârziind în colţurile cele mai intime, mai ascunse.

— Pur şi simplu perfectă.

Gemând de plăcere, Jade se cambră, venind mai aproape de degetele lui fermecate. Tot corpul îi tremura, simţea că ameţeşte, îmbătată de pasiune. Se agăţă de umerii lui, suspinând în timp ce el mângâia fluturele cu degetele.

— Mă surprinzi de fiecare dată, tigroaico.

Aplecându-se, Kyle puse un sărut fierbinte pe micul desen, plimbându-şi apoi buzele până la sâni. Atingerea buzelor lui o ardea, ca un foc pe care nu voia să-l stingă. Niciodată, în nopţile de insomnie, nu putuse să-şi imagineze această foame nestăpânită pe care o trezea în ea atingerea lui Kyle.

Cu blândeţe, el îi luă mâinile, punându-le pe pieptul lui. Simţea bătăile nestăpânite ale inimii; flacăra care-i strălucea în privire era martora dorinţei lui. Parcă animate de o voinţă proprie, degetele îi alunecară pe pieptul puternic, spre cureaua pantalonului.

Cu mâinile înfundate în părul ei, Kyle şopti:

— Da. Dezbracă-mă.

O sărută cu pasiune.

Chinuită de dorinţa de a-l vedea gol, la rândul ei, îl

ascultă. Cu abilitate, deschise cureaua, apoi fermoarul pantalonului, trăgându-i de pe el. Când ajunse, în sfârşit, gol, îl cuprinse cu braţele, bucurându-se de căldura şi forţa lui. Se bucură de frumuseţea lui, mângâindu-l îndelung. Kyle se cutremură, gemând.

Sub mângâierile ei, se străduia să-şi reţină plăcerea, strângând din dinţi. Nu credea că-i va fi atât de greu să se stăpânească. Cu această femeie se simţea ca un adolescent pe punctul să cunoască pentru prima oară dragostea. Cu toate acestea, organizase cu prea mare grijă această seară ca să nu se stăpânească.

Hotărându-se, prinse mâinile lui Jade, împingând-o cu blândeţe.

— Opreşte-te, murmură el. Mă înnebuneşti, nu vreau ca totul să se termine chiar înainte să înceapă, iar dacă o să continui să mă mângâi aşa, nu mai răspund de mine.

Uşurat s-o vadă zâmbind în continuare, o aduse lângă el, pe pat.

— Prima dată, vom merge încet, promise el, sărutând-o cu pasiune.

O simţi destinzându-se în braţele lui şi se gândi la lungile nopţi de pasiune care vor urma.

— Mai târziu, frumoasa mea, putem să schimbăm ritmul, aşa cum vrei. Avem toată noaptea la dispoziţie; putem să punem în practică tot ce visăm de luni întregi.

— Da, şopti ea languros. O, da.

Kyle întinse corpul ei fremătând pe petalele de trandafir de pe cuvertură. Parfumul florilor amestecat cu parfumul lui Jade îl îmbăta. Căzu în genunchi în faţa ei.

— Aşadar, visai la mine, Jade?

Sărută talpa sensibilă a unui picior, apoi prinse pielea cu dinţii, făcând-o să scoată un mic ţipăt. O văzu crispându-se de plăcere.

— Poate o dată sau de două ori, mărturisi ea cu o voce răguşită.

— O să te ocupi de mine mai târziu, spuse Kyle, zâmbind la vederea brăţării pe care o purta la gleznă. Acum, îţi voi arăta ce-mi imaginam în nopţile mele de

insomnie.

Continuă s-o sărute, mângâindu-i cu buzele pielea încinsă. Încet, încet, atingerea lui urca de-a lungul picioarelor, spre coapse. Corpul lui Jade vibra.

— Kyle, gemu Jade.

— Sst, frumoasa mea, lasă-mă să te iubesc.

Fără altă rugăminte, îşi continuă sărutările, din ce în ce mai senzuale, explorându-i corpul. Nu voia decât un singur lucru: s-o facă să i se ofere cu toată încrederea.

Nu se îndoia de succesul lui, pentru că deja o simţea cedând farmecului lui. îi simţi corpul arcuindu-se, îi auzi micile ţipete pe care nu putea să şi le reţină. O văzu urcând pe culmile plăcerii în braţele lui şi o strânse cu putere, în timp ce fiorii o străbăteau.

Jade scoase un ţipăt, strângând cu degetele crispate cuvertura în timp ce corpul ei, transportat de plăcere, se liniştea. Privind corpul minunat care i se oferea, Kyle întâlni privirea ei plină de recunoştinţă. Nemilos, începu s-o mângâie din nou, cu atâta insistenţă încât o simţi iarăşi încordându-se şi ştiu că e uşor s-o cucerească din nou.

— Spune-mi ce vrei, Jade.

Ceea ce contează e ce hotărăşte ea, îşi spuse Kyle. Dacă asta doreşte, îşi va petrece noaptea aducându-i toată plăcerea din lume, fără s-o posede.

— Te vreau pe tine, murmură ea. Te doresc. Vino, Kyle.

Se simţi copleşit de bucurie. Chemându-l la ea, Jade nu-i oferea numai corpul ei, ci îi făcea cadoul cel mai preţios pe care îl primise vreodată în viaţa lui! O încredere totală, necondiţionată şi poate chiar. dragostea.

Kyle acceptă acest cadou cu recunoştinţă. Era tocmai ce-i lipsise toată viaţa.

Cu un suspin de satisfacţie, îl primi, privindu-l în ochi şi mângâindu-i spatele. Îşi înfăşură picioarele în jurul lui, strângându-l cu putere. Înainte să se lase în voia pasiunii, o privi adânc în ochi.

— Ochii tăi sunt aurii, murmură el, plin de admiraţie.

Îi mângâie obrazul catifelat.

— Sunt minunaţi, Jade. Verde şi auriu, cu o tentă închisă în jurul irisului.

Tânăra femeie primi complimentul roşind.

— Nu sunt decât nişte ochi obişnuiţi. răspunse ea încet.

— Nimic nu e obişnuit la tine, protestă Kyle.

Ca să-i dovedească, îi luă buzele într-un sărut pasionat care o lăsă fără suflare. Jade îl strânse în braţe, ghidându-l în jocul plăcerii, chemându-l spre culmile extazului.

Abia acum Kyle se lăsă pradă plăcerii. Gemu, simţindu-se învăluit în căldura ei, minunându-se de perfecţiunea unirii lor şi de forţa pasiunii care-i copleşea.

Un suspin de plăcere urcă pe buzele lui Jade. Cuvintele pe care Kyle i le şoptea la ureche o înflăcărau.

Kyle înţelegea, pentru prima oară în viaţă, ce înseamnă să pui plăcerea unei femei înaintea propriei plăceri. Ce înseamnă să o doreşti complet, să te simţi copleşit şi, în acelaşi timp, să simţi că nu te mai saturi.

Aşa îl făcea Jade să se simtă.

* * *

— Pentru tine, murmură Kyle, jucăuş.

— Tot?

— Gustă.

În picioare lângă pat, o privi devorând din priviri bomboana pe care i-o adusese. Dumnezeule! Ce tablou încântător. Jade îngenuncheată în faţa lui, cu părul în dezordine şi cu obrajii roşii. cămăşuţa pe care o luase pe ea era încă neîncheiată, oferindu-i lui Kyle imaginea fermecătoare a sânilor rotunzi, liberi sub dantela fină.

Înclinând capul, Jade se întinse provocator.

— Ador ciocolata.

Ca răspuns, Kyle îi duse bomboana la buzele încă înroşite de săruturile lor arzătoare, apoi i-o strecură în gură. Cu ochii închişi, tânăra femeie muşcă.

Din nou, Kyle se scufundă într-o contemplare fascinată. Văzu zâmbetul fericit al lui Jade, plăcerea care i se citea pe figură şi trebui să-şi reţină dorinţa nebună de a

se întinde să savureze de pe buzele ei gustul dulce al bomboanei.

— Savuros, spuse ea cu un aer de pisică.

— Nu vreau decât să-ţi fac plăcere, răspunse Kyle dându-i o cupă de şampanie.

Jade bău o gură, apoi îl privi cu un aer uimit.

— Nu te-aş fi crezut atât de romantic. Atâtea atenţii, atâtea cadouri.

Punând paharul şi cutia de bomboane pe măsuţa de la capătul patului, se sprijini într-un cot.

— Pentru orice există o primă oară.

Chiar şi pentru a te îndrăgosti, se gândi el. Da, încetul cu încetul se obişnuia cu ideea că-i poate da lui Jade o parte din el pe care nu se credea capabil s-o dăruie.

— Şi tu, continuă el, îmi rezervi surprize. Chiar din cele mai neaşteptate.

Tânăra femeie se îmbujoră. Cu un gest maşinal, mângâie mătasea lenjeriei.

— De ce te-ai hotărât să-ţi faci un tatuaj?

— Un impuls de moment, răspunse ea, ridicând din umeri.

Explicaţia părea prea simplă.

— Sunt sigur că a mai fost ceva care a motivat această hotărâre. Sau era vorba despre cineva?

Ea privi în altă parte, părând interesată de tabloul de pe perete. Dar Kyle nu renunţă. Prinzându-i bărbia, o întoarse spre el. În ochii ei se citea acum tristeţea, ca şi cum o durere apăruse din trecut.

Insistă, împins mai mult de dragoste decât de curiozitate.

— Povesteşte-mi, Jade. Nu vreau să te judec, dar vreau să ştiu ce s-a întâmplat cu Adam, cel care te-a făcut să-ţi pierzi încrederea în bărbaţi.

T’cere.

Îi mângâie obrazul, suspinând. Această femeie îi bântuia visele de şase luni; îi trebuiseră mai puţin de două luni ca să se îndrăgostească de ea; nu se punea problema să lase deoparte un detaliu esenţial pentru viaţa lor

viitoare.

— În această seară ai avut încredere în mine pentru mai multe lucruri, şopti el. De ce nu faci la fel şi pentru trecutul tău?

Jade îl privi pe Kyle, acest bărbat care devenise atât de preţios pentru ea într-un timp atât de scurt. Care-i ghicise dorinţele cele mai ascunse, care-i dăduse încredere în ea. Care îi dăduse atât de multe lucruri, fără să-i ceară nimic în schimb.

Ca să se relaxeze şi să se înarmeze cu mult curaj, luă paharul şi bău o înghiţitură de şampanie rece înainte să înceapă.

— L-am întâlnit pe Adam Beckham la o petrecere a unui client, un bancher, începu ea, în timp ce-şi aducea în memorie acea seară aducătoare de ghinion. Adam lucra pentru acesta în departamentul investiţii. S-a arătat fermecător, iar eu am fost încântată. În seara următoare, am ieşit împreună. Relaţia noastră a devenit foarte repede serioasă. Fără să-mi dau seama, am ajuns să mă ataşez de el. Eram gata să fac orice să-l păstrez.

Cu inima strânsă, Jade îşi şterse palmele transpirate. În afară de sora şi de părinţii ei, nu mai încredinţase nimănui secretul efectelor devastatoare pe care le avusese asupra ei relaţia cu Adam.

Aruncă o privire spre Kyle. Era nemişcat, atent, de o răbdare îngerească. Forţa liniştită care se degaja din privirea lui îi dădu lui Jade curajul să continue.

— După o lună sau două, Adam a început să-mi sugereze, discret, să-mi modific stilul, coafura, de exemplu. Aveam părul des, lung până la talie, pe care îmi plăcea să-l las liber. El îl prefera în coc, insistând să nu tai din el niciun centimetru.

Imediat, Jade îşi duse mâna la ceafă. Nu regretase niciodată că se tunsese imediat după despărţire. Fusese un gest de sfidare, o afirmare a independenţei.

— Lui Adam nu-i plăcea nici să mă machiez. Aşa că nu mai foloseam decât foarte puţin machiaj. A venit după aceea capitolul haine. A hotărât că, dacă voiam să fiu

iubita unui bancher respectabil, trebuie să mă îmbrac într-un mod corespunzător.

„Şi nu ca o păpuşă Barbie” spusese el. Jade îşi amintea ca şi cum ar fi fost ieri.

— Am mers să-mi creez un nou stil vestimentar. Adam a ales pentru mine numai costume sobre, în tonuri întunecate.

Abia acum înţelegea strategia lui Adam. Întunecase hainele însoţitoarei lui ca să strălucească în comparaţie cu ea în costumele lui elegante. Mai târziu, mult prea târziu, înţelesese că avea nevoie să se simtă superior.

Degetele ei întâlniră o petală de trandafir, pe care o strânse în pumn, privindu-l pe Kyle pe furiş. El nu spunea nimic, dar era vizibil că nu-i plăcea ce auzea.

— Adam nu s-a mulţumit să-mi modifice înfăţişarea, continuă ea cu o voce fără timbru. Voia să controleze totul. Avea ideile lui despre cum trebuie să mă comport. În public şi în intimitate. A început să-mi pândească plecările şi venirile. Şi eu am căzut în capcană! M-am lăsat influenţată, devenind altă persoană. O femeie supusă, pe care o construise după dorinţa lui. S-a întâmplat atât de repede. Nu văzusem cât ajunsese să mă manipuleze.

Simţea că are nevoie de aer. Ridicându-se, se îndreptă spre fereastră şi ridică perdeaua.

Sub ochii ei, la orizont, se vedeau luminile oraşului. Văzute de la al şaisprezecelea etaj, prin geam, luminile farurilor, clădirile, panourile publicitare păreau stele pictate pe catifeaua neagră a cerului. Acest spectacol o mai linişti pe tânăra femeie. Agitaţia străzilor devenea la fel de ireală ca orbirea de care dăduse dovadă cu trei ani în urmă.

— Ce s-a întâmplat, Jade?

Vocea neliniştită a lui Kyle o aduse în prezent. Se înconjură cu braţele, îngheţată de amintirile care o copleşeau. Mai rămânea să-i povestească ce era mai greu, dar făcuse deja primul pas şi avea mai multă încredere în Kyle decât se crezuse în stare. Aşa că-şi înghiţi tristeţea şi continuă să-şi purifice viaţa de acest trecut dureros.

— Maria şi părinţii mei erau neliniştiţi de aceste schimbări în comportamentul şi în înfăţişarea mea. O parte din mânecea care era îndrăgostită de Adamnu era mulţumită de amestecul lor, continuând să nege ceea ce era deja evident. Eram hotărâtă să le dovedesc că se înşală.

În cameră se lăsă tăcerea. Lui Jade îi era teamă de ce urma. cea mai rea noapte din viaţa ei. Simţi cum i se strânge stomacul, iar presiunea din piept i se părea insuportabilă.

— Într-o zi, Adam a fost avansat. Am organizat o mică petrecere pentru prieteni şi familiile noastre ca să sărbătorim. Cu această ocazie, voiam să mă fac frumoasă şi să le arăt părinţilor mei că Adam nu era atât de tiranic pe cât credeau ei. Aşa că am fost la un salon de cosmetică şi de coafură. Când am ieşit, aveam un păr ondulat până la şolduri. Mi-am cumpărat şi o rochie, lungă, sexy, despicată pe un picior.

Jade îşi puse palma pe geamul rece, zâmbind trist.

— Îmi amintesc că mă admirasem în oglindă spunându-mi că, pentru prima oară de la întâlnirea noastră, mă simţeam feminină şi dezirabilă. Ultimul gând al meu a fost: „O să fie mândru de mine”. Dar când a sosit Adam şi m-a văzut vorbind cu unul dintre colegii lui, în această ţinută sexy, s-a îngălbenit.

Jade începu să tremure la amintirea ochilor lui Adam lucind de o furie rece; îl revăzu venind spre ea cu o expresie de un dispreţ absolut, auzi vocea lui aspră.

— În faţa tuturor, mi-a spus, cuvânt cu cuvânt: „Nu vreau să fiu văzut cu o femeie care se îmbracă la fel ca o prostituată!”. Şi m-a lăsat acolo, în mijlocul petrecerii dată în cinstea lui.

— Nemernicul, murmură Kyle.

— Eram umilită, adăugă Jade cu ultimele forţe, fără să se mire că-şi simţea ochii înotând în lacrimi. Am crezut că mor de ruşine.

În fereastră, zări umbra lui Kyle care se apropia de ea. Îndurerată, se abandonă în braţele lui, când o

înconjură şi o trase spre el, consolând-o cu o blândeţe minunată.

— Frumoasa mea. şopti el. Îmi pare atât de rău.

Jade închise ochii, savurând atingerea lui, regăsindu-şi încetul cu încetul sângele rece de care avea nevoie ca să-şi termine povestirea.

— La început, eram. amorţită. Dar familia mea m-a susţinut. Smulsă de sub influenţa lui, am reuşit să-mi dau seama în ce pericol fusesem. Atunci, mi-am jurat să nu mai las niciun bărbat să mă manipuleze, încheie Jade.

* * *

Kyle strânse degetele ei tremurătoare în palmă şi o legănă cu tandreţe, ca pe un copil, încercând să-i calmeze tremuratul. În lumina acestor dezvăluiri, înţelegea mai bine de ce îl respinsese şi de ce nu avea încredere într-o relaţie amoroasă. Povestirile din jurnal căpătau şi ele un alt înţeles: în ficţiune, Jade putea să-şi exprime dorinţa pentru un iubit fără să se teamă că-şi va pierde controlul, pentru că era ea, doar ea, cea care hotăra până unde va merge.

— Astfel, după Adam, te-ai revoltat.

Ca şi micul fluture tatuat pe piele, se gândi Kyle, ieşise din crisalida înăbuşitoare.

— Într-un fel, recunoscu Jade, cu capul sprijinit pe umărul însoţitorului ei. Mi-am cumpărat haine în culori vii, mi-am tăiat părul, am purtat chiar şi lentile de contact colorate. Era un mod de-a spune că acest capitol al vieţii mele s-a încheiat. Şi ca să-mi dovedesc independenţa, într-o zi m-am hotărât să-mi fac un tatuaj. Un lucru pe care nimeni, niciodată, nu va putea să mi-l ia.

Kyle zâmbi, înţelegând foarte bine acest act de afirmare a propriei voinţe. O întoarse pe Jade în braţe.

— Ştii, îmi place foarte mult acest fluture. dar nu pot să suport ideea că un alt bărbat poate să-l vadă vreodată.

Jade ridică sprâncenele şi Kyle descoperi cu uşurare că ochii ei verzi îşi recăpătaseră strălucirea.

— În afara celui care l-a făcut, spuse ea, tu eşti primul care îl vede. Şi care-l atinge.

Bărbatul nu putu să-şi reţină suspinul de satisfacţie.

— Sper că voi fi şi ultimul.

Regretă imediat aceste cuvinte, simţind-o încordându-se în braţele lui.

— Tigroaica mea, spuse el, mângâindu-i obrazul, nu e vorba despre putere. Fii sigură că-ţi voi respecta întotdeauna independenţa, fără să încerc să-ţi dirijez viaţa. Dar.

Emoţiile pe care le reţinuse cu grijă cereau să fie exprimate. Kyle hotărî să rişte.

— e un lucru pe care trebuie să-l ştii.

— Ce anume?

Spre propria surprindere, cuvintele pe care nu le pronunţase niciodată veniră de la sine.

— Ştiu că eram de acord cu o aventură simplă, fără viitor. numai că, pe parcurs, m-am îndrăgostit de tine.

Jade rămase mută de uimire. Această declaraţie îi păru în acelaşi timp minunată şi înspăimântătoare.

— Oh, Kyle, murmură ea, uluită. Ţin foarte mult la tine, dar.

„Dar mi-e teamă să nu mă înşel. Mi-e teamă să-mi las inima să vorbească”.

— Lasă-mi puţin timp, de acord?

Kyle îi luă mâna, sărutându-i degetele tremurătoare.

— Ai la dispoziţie cât timp crezi că ai nevoie. Dar, în timp ce te gândeşti, n-ar fi mai bine dacă am profita de această seară? Te doresc, Jade. Cred că nu-mi voi satisface niciodată această dorinţă.

Jade se simţi cucerită.

— Da, şopti ea. Atinge-mă, fă dragoste cu mine.

Grăbit, Kyle o dezbrăcă, strângând-o cu putere în braţe. Se simţea copleşit de parfumul ei.

Jade gemu când gura lui fierbinte îi luă în stăpânire buzele tremurătoare, în timp ce mâinile lui alunecau pe pielea catifelată. O ridică în braţe şi ea îl înconjură cu picioarele, strângându-l cu putere.

De această dată, o iubi cu pasiune, repede, dur, sărutând-o înnebunit, cu ochii larg deschişi, urmărind pe

figura ei reacţiile pasionale. Cu degetele înfundate în părul lui des, Jade îşi reţinea cu greu ţipetele. Dar nu dură mult până ce se abandonă total plăcerii.

Furtuna pasiunii îi ridică pe un val de plăcere atât de intens, încât Kyle crezu că-şi pierde cunoştinţa. Privind în ochii lui Jade, recunoscu ceea ce tânăra femeie nu era încă gata să accepte: şi ea era îndrăgostită.

Capitolul 10

După plecarea ultimului client, Kyle închise uşa clubului cu cheia şi stinse luminile. Firma pe care scria cu litere aurii „Fiii risipitori” lumina în noapte. Dăruită în urmă cu două zile de Jade, această firmă era foarte elegantă.

Pentru că se mirase de acest gest, Jade pur şi simplu îşi înnodase braţele în jurul gâtului lui, şoptindu-i că ştie un mod în care să-şi dovedească recunoştinţa. Apoi îl sărutase cu pasiune, sărut care pusese capăt discuţiei.

Era atât de uşor să-i trezească dorinţa, se gândi Kyle. O privire. O atingere. Mirosul de piersică… în acea dimineaţă, se refugiaseră în birou ca o corabie surprinsă de elementele dezlănţuite, atât de înfometaţi unul de altul încât se iubiseră pe canapeaua de piele, abia dezbrăcaţi, ajungând împreună pe culmile plăcerii.

De o lună, calculă Kyle, astfel de episoade deveneau din ce în ce mai dese. Făceau dragoste oriunde, oricând, cu un sentiment de nevoie permanentă şi momente de pură tandreţe.

Zi după zi, oră după oră, Kyle se simţea din ce în ce mai îndrăgostit. Jade îl făcea să se gândească la lucruri la care nu îndrăznise niciodată să viseze, la promisiuni şi angajamente care îl înspăimântaseră.

Existenţa caietului violet începuse să-i apese conştiinţa.

Mângâierea mâinii pe umărul lui îl aduse în prezent. Întorcându-se, o prinse în braţe. Ea îi zâmbi, cu ochii strălucind de acelaşi sentiment de satisfacţie pe care-l încerca şi el.

— Nu ţi-am spus că seara de inaugurare va fi un

succes? întrebă ea.

— Numai de vreo sută de ori, recunoscu bărbatul.

Toată săptămâna trecută, tânăra femeie îl asigurase că totul va fi bine. Lui Kyle îi era teamă c-a făcut prea multe împrumuturi şi că localul va cunoaşte cele mai mari greutăţi înainte să se scufunde definitiv, ca multe alte localuri, doborât de datorii. Astfel, familia lui va avea proba că e atât de iresponsabil pe cât credeau ei.

— Ascultă-mă cu atenţie, spuse Jade, lipindu-se de el. Mă pricep la afaceri, atât la a mea, cât şi la a ta. împreună, vom face o echipă de neînvins.

Şi nu numai în afaceri, recunoscu bărbatul în gând, cedând fără să vrea dorinţei să-şi plimbe degetele pe spatele mătăsos al partenerei lui. Prin rochia subţire îi simţea pielea fierbinte.

— Putea noul „Fiii risipitori” să nu fie un succes? Priveşte în jurul tău, şopti ea, mulându-se pe conturul corpului lui.

În ciuda dorinţei care, încetul cu încetul, îi tulbura privirea, Kyle o ascultă, privind în jurul lui. Atmosfera era aşa cum dorise: sofisticată, dar discretă, la modă, dar călduroasă. Mobilele din lemn şi parchetul lustruit străluceau ca nişte oglinzi, în faţa tejghelei de aramă lucitoare. Scaunele aveau tapiserie de culoare verde închis, iar draperiile se asortau cu acest decor. În fundul sălii se ridica acum cabina disejockey-ului, iar mai devreme, ringul de dans fusese plin de amatori ai muzicii country. Amatori care protestaseră când programul muzical se terminase. Era un semn sigur că vor reveni.

Privind cu coada ochiului la angajaţii ocupaţi cu aranjarea sălii, Kyle trebui să recunoască: era o reuşită.

— Aminteşte-ţi de mulţimea care se adunase la intrarea în restaurant, continuă Jade, fără să mai ţinem cont de cuvintele pline de laudă pe care le-am auzit. „Fiii risipitori” este pe punctul de a depăşi succesul lui „Roxy”! Chiar şi tata era impresionat.

Ochii lui Kyle fixară buzele tinerei femeie, pline şi apetisante ca un fruct proaspăt. Se simţi copleşit de

dorinţă. Cu greu, reuşi să-şi amintească de personalul care nu plecase încă.

— A fost foarte drăguţ din partea părinţilor tăi că au venit, spuse el, cu atât mai sensibil la gestul lor cu cât familia lui nu avea nici cel mai mic respect pentru ocupaţia lui. Şi din partea lui Grey şi a Mariei.

— Cred că te admiră cu toţii.

Kyle zâmbi, strângând-o în braţe. Mângâindu-i spatele, murmură:

— Cu toate acestea, am nişte vicii ascunse.

Râsul cristalin al lui Jade îl electriză, amestecându-se cu parfumul dulce al pielii ei.

— Poate că ai vicii, dar nu defecte. Eşti aproape prea bun ca să fii adevărat!

Această declaraţie rupse farmecul care-l înconjura pe Kyle. Imediat, se gândi la modul în care ajunsese la inima ei şi se ruşină.

— Costumul îţi vine de minune, spuse Jade, mângâindu-l cu degetele. Dacă ţi-aş povesti la ce m-am gândit toată ziua.

Kyle se grăbi s-o oprească, punându-i un deget pe buze. Ştia prea bine cum se desfăşurau fanteziile ei şi, mai ales, cum se terminau. O fantezie pe care voia s-o realizeze. mai târziu. Dacă cel puţin senzaţia de vină la gândul că i-a violat intimitatea jurnalului l-ar lăsa în pace.

Inspiră profund, fără să scape de starea de nemulţumire. O dorea pe Jade ca un nebun.

— Încetişor, tigroaico, şopti el, sărutând-o uşor pe buze. Mai am cel puţin o oră de muncă în această seară. Dacă nu pleci, nu voi mai ieşi de aici!

Jade nu protestă, plecând să-şi ia haina şi poşeta.

Câteva minute mai târziu, o însoţea la maşină, în întunericul nopţii. Înainte să urce, tânăra femeie se opri în faţa lui. Pe buze îi plutea un zâmbet poznaş. Sub cerul presărat cu stele, ochii ei minunaţi străluceau feeric.

— Ştiu că e prea târziu, dar. Vrei să treci pe la mine după ce termini aici? Ca să sărbătorim acest eveniment împreună. Am o surpriză pentru tine.

Instinctiv, Kyle înţelese că vorbea despre un dar anume, iar inima lui se topi ca zăpada sub soare. În această clipă, dacă n-ar fi folosit o înşelăciune ca să ajungă aici, s-ar fi simţit cel mai norocos bărbat din lume. Dumnezeule, avea impresia, din ce în ce mai puternic, c-o înşală!

— Ei, ce spui? întrebă Jade, neliniştită.

Cu inima strânsă, Kyle îşi rulă pe deget o şuviţă din părul ei şi înţelese brusc ce trebuie să facă.

— Aş fi nebun să refuz o astfel de ofertă, răspunse el.

Figura lui Jade se înseninã.

— O să te aştept, promise ea, strecurându-se în spatele volanului.

Cu mâinile în buzunare, Kyle privi maşina roşie dispărând, apoi se întoarse să admire faţada clubului. O senzaţie binefăcătoare de împlinire în faţa rezultatului atâtor ani de muncă înverşunată îl făcu să uite sentimentul de vinovăţie faţă de Jade.

Din punct de vedere profesional, îşi atinsese scopul.

Copil fiind, dorea neapărat aprobarea unui tată pe care nu reuşea să-l mulţumească niciodată şi să se facă acceptat de un frate care nu vedea în el decât un adversar în lupta pentru cucerirea inimii tatălui lor. Aşa a devenit un adolescent imprevizibil, stăpânit de furie, se gândea Kyle cu amărăciune. Iresponsabil, aşa îl numise tatăl lui, când tocmai dispreţul acestuia îl împingea să nu respecte nicio autoritate!

Disciplina care îl ajutase să-şi recapete echilibrul în loc să ajungă de cealaltă parte a legii, o datora marinei. Serviciul militar îi insuflase simţul responsabilităţii de care ducea lipsă, ca şi respectul pentru ceilalţi. Mai ales, învăţase să se respecte aşa cum era în realitate. Sau aproape.

Pentru că.

Pentru că purta încă greutatea regretelor. Gândindu-se la relaţia cu Christy, rămasă neîmplinită din cauza lui, înţelese că nu trebuia să rişte s-o piardă pe Jade. Puteau să-şi clădească împreună un viitor minunat. Măsurând

profunzimea dezamăgirii pe care o trăia zi de zi, era conştient că numai ea putea să-l ajute s-o depăşească. Acum, pentru că ştia ce înseamnă dragostea, nu mai visa decât un singur lucru: să păstreze acest sentiment preţios până la capătul zilelor lui.

Se hotărâse.

Îşi simţi maxilarele încleştându-se când înţelese cât va fi de greu. Dar îi ceruse deja prea mult lui Jade, care-i acordase încrederea ei deplină, în ciuda rănilor încă vii ale trecutului. Dacă voia ca, de acum încolo, această femeie minunată, să-i ofere inima, între ei nu mai era loc pentru secrete şi minciuni.

Era timpul să-i înapoieze caietul.

Şi să-i povestească totul.

Luând un halat de mătase peste lenjeria neagră pe care o pusese ca o surpriză pentru Kyle, Jade traversă încăperea. Trase perdelele şi deschise uşa de la balcon, ieşind în răcoarea nopţii ca să respire aer curat.

De cealaltă parte a curţii, apartamentul lui Kyle era cufundat în întuneric. Sper să rămână aşa până dimineaţă! se gândi ea. După surpriza pe care i-o pregătea, spera să se trezească a doua zi în braţele iubitului ei.

Pe măsură ce trecea timpul, devenea neliniştită. Îndoiala, ca un venin, i se răspândea în vene. Oare avea dreptate, după trei ani de abstinenţă, să-şi părăsească acel cocon şi să acorde, din nou, încredere unui bărbat?

Ca să se liniştească, îşi repeta că acest bărbat nu era unul obişnuit. Îndrăzneala lui, care mai întâi o înspăimântase, îi plăcea acum teribil de mult. Nu numai că era foarte atrăgător, dar atenţiile lui, sinceritatea şi perseverenţa remarcabilă i se adăugau la farmec. Câţi alţi bărbaţi ar fi rezistat la probele la care l-a supus? Lui Jade i se părea că erau uniţi de o legătură specială. Nu-i ghicea el secretele cele mai bine ascunse, dorinţele cele mai intime?

Era inevitabil să se îndrăgostească de el. Kyle era bărbatul din visele ei, atât de asemănător iubitului imaginar. Numai că era din carne şi oase. şi o iubea. Un

sentiment pe care dorea să-l ofere şi să-l primească.

Din ce în ce mai nerăbdătoare, Jade se întoarse în cameră, plimbându-se agitată încolo şi încoace, aşteptându-l pe Kyle. Într-un ultim efort de a se relaxa, se aşeză pe marginea patului, închise ochii şi încercă să se concentreze pe scopul ei. În această seară, voia să-i dea lui Kyle tot ce spera să găsească la o femeie şi la o iubită. Trup şi suflet.

Un zgomot de afară o făcu să tresară. Deschizând ochii, privi nemişcată o siluetă întunecată care se ridicase peste balustradă şi aterizase pe balcon.

Apăru deodată din umbră pe balcon, şi silueta lui se decupă în lumina arginată a lunii…

Această veche fantezie îi veni atât de brusc în minte, încât clipi de două ori ca să se asigure că nu visa. În acea clipă, silueta se apropie de uşă şi o deschise.

Dumnezeule! Nu era o iluzie! înăbuşindu-şi un ţipăt, tânăra femeie se întoarse şi traversă camera spre telefonul de lângă uşă.

— Jade, sunt eu, Kyle, şopti vocea cunoscută.

Ea se opri, ca lovită de trăsnet. La lumina difuză a veiozei îl recunoscu pe Kyle, în picioare în faţa uşii, seducător ca un diavol, atât de real.

— Kyle, m-ai speriat!

— La început, nu aveai un aer atât de speriat, răspunse el, zâmbind. Aş fi jurat că aştepţi pe cineva care să vină pe acolo. Nu-i aşa?

Perspicacitatea lui o derută. De unde ar fi putut să ştie?

— Nu fi ridicol.

— Poate mă aşteptai pe mine? Te gândeai la mine, recunoaşte.

Jade încercă să-şi alunge din minte acest amestec între fantezie şi realitate, hotărâtă să rămână stăpână pe situaţie. Înconjură patul şi se apropie de Kyle.

— Da, te aşteptam. Da, mă gândeam la tine.

— Şi. ce aveai în minte?

— Dorinţă, răspunse ea.

Tânăra femeie îşi desfăcu nodul de la halat, făcând să alunece mătasea cu o mişcare imperceptibilă a umerilor.

Nimic altceva.

Brusc, Kyle îşi simţi gura uscată. Lenjeria feminină mai mult dezvelea corpul lui Jade decât îl acoperea. Dumnezeule. Această viziune voluptuoasă îi dădea peste cap planurile pe care şi le făcuse acceptând această invitaţie.

Jade îl înconjura, cu paşi moi de felină. Îi urmă cu degetul conturul braţului musculos şi, din spatele lui, murmură:

— Mă doreşti?

Kyle se scutură, ca electrocutat. El, care făcea de obicei avansurile, să fie atât de supus capriciilor unei femei!… Şi ce femeie! Din Jade iradia atâta senzualitate, încât nu era în stare să-i reziste. Avansurile ei îndrăzneţe îl copleşiră; nu se mai gândea decât la ce urma.

— În fiecare zi, în fiecare minut, în fiecare secundă, răspunse el.

Trecând în faţa lui, Jade îi zâmbi provocator şi începu să-i scoată cravata, pe care o lăsă să cadă pe podea cu o neglijenţă deliberată. Fără grabă, îi desfăcu pe rând nasturii de la cămaşă. Kyle aproape că nu mai respira. Simţea degetele ei care-l mângâiau, coborând de-a lungul pieptului, ajungând la catarama de la curea pe care o desfăcu repede.

— Surpriza pe care ţi-am promis-o.

— Da? reuşi el să întrebe.

Ochii verzi care îl priveau exprimau o emoţie atât de pură, atât de frumoasă, încât inima lui Kyle se zbătu în piept.

— Kyle Stephens, te iubesc, murmură Jade. Te iubesc mai mult decât credeam că e posibil.

Kyle zâmbi, fericit, ca un adolescent îndrăgostit, la auzul acestei declaraţii sincere şi adorabile, mai conştient ca niciodată că încântătorul lui călău continua să-l dezbrace. În timp ce se gândea la acest lucru, mângâierile ei deveniră mai intime.

Avea mâinile fierbinţi, atât de fierbinţi. De pe buzele bărbatului scăpă un geamăt. Unde voia să-l ducă: în iad sau în rai?

Trebuia să-şi recapete controlul, cât mai repede. Încercă să-şi amintească motivele pentru care venise în această noapte şi ce trebuia să facă.

Dar, cu acest corp care refuza să-l asculte, nu mai reuşea să gândească.

— Jade. trebuie să-ţi vorbesc.

— Mai târziu, răspunse Jade, lăsându-şi buzele fierbinţi să danseze pe pielea lui.

Fu ultima picătură. Atingerea ei intimă îl înnebuni. Din instinct, veni în întâmpinarea ei. Un suspin de renunţare îi scăpă de pe buze, înainte ca plăcerea extraordinară pe care i-o producea să-i întunece ultima urmă de raţiune.

Lăsând să cadă pachetul care conţinea caietul violet, Kyle îşi strecură degetele în părul lui Jade. Mai târziu, îşi promise sieşi, îmbătat, mai târziu îi va mărturisi. Dar acum nu poate decât să se predea.

Cine ştie cum, reuşi să-şi scoată pantofii. De rest se ocupă Jade. Când fu gol în întregime, tânăra femeie îl sărută cu pasiune, împingându-l spre pat. Fără să reziste, se lăsă pe pat, primind în braţe trupul ei ispititor.

Bărbatul încerca să-şi recapete suflarea şi mâinile lui căutau drumul spre pielea ei, pe sub mătasea lenjeriei.

— Nu, spuse ea.

Tânăra femeie îi prinse încheieturile pumnilor, şi-i ridică mâinile deasupra capului, imobilizându-l. Profitând de poziţia ei, aplecată asupra lui, îi atinse cu buzele pielea sânilor, oferită de decolteul generos. Lăsându-i libere mâinile, Jade scoase un ţipăt, apoi se ridică, privindu-l cu senzualitate. Cu amândouă mâinile, prinse marginea juponului şi, cu încetineală, începu să-l ridice.

— Priveşte, şopti ea.

Acelaşi lucru îi ceruse şi el, prima oară când au făcut dragoste. Numai că atunci el dădea ordinele. el o dezbrăcase cu voluptate. În această seară, rolurile se

inversaseră.

O ascultă şi privi, subjugat. Neglijeul se alătură celorlalte haine de pe covor. Fără să îndrăznească să schiţeze un gest.

Kyle mângâie cu o privire febrilă corpul care se dezvelea fără ruşine. Fluturele tatuat părea să-şi ia zborul la fiecare respiraţie.

Era minunată. Nici nu găsea cuvinte să exprime atâta perfecţiune.

Se aplecă să-l sărute din nou şi sânii goi îl atinseră. Oh! Era o adevărată tortură! Se lăsă să alunece mai jos, lipindu-se de corpul lui, dăruindu-se.

Gemetele de plăcere se amestecară, răsunând răguşit. Instinctul îl îndemna pe Kyle s-o atingă, dar rezistă tentaţiei: în această seară, Jade conducea jocul. De altfel, constată el cu surprindere, să fie la dispoziţia ei era incredibil de plăcut. Pe sub pleoapele plecate, o privi, lăsându-se în voia pasiunii.

Întâlni privirea ei senzuală care îl mângâia. Verdele şi auriul irişilor ei străluceau de o lumină atât de pură, încât Kyle simţi că ameţeşte. Ce senzaţie tulburătoare să ştii că eşti obiectul unei astfel de iubiri. a unei astfel de încrederi. Cu un zâmbet de fericire, o strânse cu putere, lăsându-se copleşit de valurile pasiunii şi purtat în paradis.

Mai târziu, mult mai târziu, furtuna care îi luase pe crestele ei se linişti. Jade se odihnea în braţele lui, somnoroasă, extenuată. În timp ce ea îi murmura din nou la ureche „te iubesc”, Kyle îşi repeta în gând o rugăciune fierbinte ca acest sentiment să nu dispară după ce-i va mărturisi greşeala lui.

* * *

Jade ieşi din baie după duş, crezând că-l va găsi încă adormit, aşa cum îl lăsase în urmă cu o jumătate de oră. Dar nu mai era acolo.

Aroma de cafea proaspătă care-i gâdilă nările o calmă. Tânăra femeie zâmbi: cum putuse să creadă, chiar pentru o clipă, c-o ştersese englezeşte?

Alese din dulap o rochie lejeră, gândindu-se la

această noapte extraordinară pe care o petrecuseră împreună. De fapt, nu spusese că vrea să-i vorbească? E adevărat că ea avusese alte planuri în minte. Iar Kyle s-a arătat foarte receptiv la libertăţile erotice pe care şi le luase cu el. Să facă dragoste împreună nu va fi niciodată plictisitor. Se potriveau atât de bine! Kyle părea să înţeleagă ce vrea de la el înainte să spună.

Acum, că se simţea proaspătă, bine dispusă şi atât de îndrăgostită, era gata să-l asculte ore întregi, dacă e nevoie. Relaţia lor se dezvoltase, nu mai era o aventură ci era ceva mai intim, de mii de ori mai minunat. Pentru prima oară de ani întregi, începea să se gândească la căsătorie. Oare ce crede el despre acest subiect?

Visătoare, Jade strânse hainele risipite pe podea, punându-le pe un fotoliu. Aplecându-se să ia cureaua lui Kyle, observă pachetul pe care îl văzuse şi seara trecută. îl luă şi pe el. Oare ce-o fi înăuntru? E destul de greu. Curioasă, îl desfăcu, strecurând mâna înăuntru.

Se încruntă, găsind o suprafaţă tare, care amintea de o copertă de carte. Adusese cu el ceva de citit? Ciudat. Desfăcu pachetul în întregime.

Îngheţă.

Pachetul îi scăpă din mâini în timp ce privea, uluită, caietul violet care părea fratele celui pierdut.

Încetul cu încetul, starea de neîncredere se transforma într-o bănuială îngrozitoare. Clătină din cap, dar nu se putu împiedica să nu deschidă caietul.

Numele ei, scris pe prima pagină, îi confirmă bănuiala.

Acest caiet e al ei!

Şi a fost la Kyle!

O cuprinse disperarea. Începu să tremure, să tremure ca niciodată, fără să se poată împiedica, simţind răceala strecurându-se în suflet. Ca prin ceaţă, îşi aminti încercările lui

Kyle de a o seduce, asemănările atât de tulburătoare între ceea ce se întâmpla şi fanteziile ei. Se mirase că avea darul să-i ghicească gândurile…

Şi dorinţele cele mai secrete.

O trădase.

Încercă să respire, dar nu reuşi să se calmeze. Relaţia lor, dragostea lui Kyle, totul era minciună. Nu fusese pentru el decât o provocare, nevrând decât să-şi dovedească puterea de seducţie. Ceea ce reuşise, şi cu foarte mare uşurinţă! Pentru simplul motiv că, având caietul, o controlase! Da, îi controlase reacţiile, emoţiile! căzuse în capcana lui.

Jade schiţă un zâmbet trist. Fusese înşelată de un bărbat pentru a doua oară în viaţa ei! Avusese încredere în cuvintele lui Kyle, îl crezuse sincer. totul pentru ce? Ca să descopere că, în ceea ce-i priveşte pe bărbaţi, propria ei judecată nu e decât un mare zero? Nu reuşea să înveţe?

Umilinţa o copleşi. Apoi se simţi furioasă. Dumnezeule! Nu putea să creadă că fusese atât de oarbă, nu văzuse ceea ce era în faţa ochior. Dar, mai mult decât orice, simţea că-i urăşte pe Kyle!

Se hotărî: de această dată, ea va fi cea care va alege modul în care se va încheia această farsă care era relaţia lor!

— Cafeaua e gata, draga mea, spuse Kyle din pragul camerei. Vrei o ceaşcă?

Tânăra femeie nu se mai controlă. Din trei paşi fu lângă el şi-l pălmui cu toată puterea.

— Ticălosule! strigă ea. Cum ai putut să faci ceva atât de murdar?

Fără să-i lase timp să răspundă – de altfel, arăta prea uluit ca să poată spune ceva – îşi dădu frâu liber mâniei.

— N-ai nicio ruşine? Voiai să te distrezi şi eu eram o pradă uşoară!

Cu un gest maşinal, Kyle îşi duse mâna la obraz.

— Despre ce vorbeşti? murmură el cu o voce stinsă.

— Despre *asta*! ţipă ea, arătându-i caietul. Ştii ce e asta? E un jurnal *intim*, Kyle. Intim. Priveşte!

Deschise caietul la prima pagină şi i-l puse în faţă.

— Are chiar şi numele meu înăuntru, pentru ca o persoană *cinstită* să mi-l înapoieze dacă îl pierd, ca să nu

cadă în ghearele unui nemernic! Ca tine!

Îndepărtând caietul cu dosul palmei, Kyle încercă să prindă privirea lui Jade. Se putea citi ceva în ochii lui. Îşi spuse ea. Să fie oare regret? În niciun caz, se gândi tânăra femeie cu amărăciune. Mai degrabă lucirea unui creier care pune la punct o altă farsă ca să se dezvinovăţească!

— Jade.

— Unde l-ai găsit? întrebă ea, punând capăt oricăror încercări de scuze şi minciuni. Vreau adevărul, dacă eşti în stare să-mi dai măcar atât!

— Era în cutia de cărţi pe care le-am cumpărat de la tine.

Jade îngheţă. Inconştient, ştiuse dintotdeauna, chiar dacă nu vrusese să se gândească prea mult la această posibilitate.

Cu o voce încordată, aproape dureroasă, întrebă:

— Ştiai că jurnalul e în cutie când ai cumpărat-o?

Kyle ezită, retras ca un animal rănit care se apără. Răspunsul pe care Jade spera să-l audă nu veni.

— Da, şopti el în cele din urmă.

Jade îi întoarse spatele. Cu ochii închişi, încercă să reziste durerii care o copleşea. Aşadar, avansurile lui erau ghidate de descoperirile din jurnal. Iar ea, dornică să placă, înfometată de dragoste, se aruncase cu capul înainte în cursă!

Îngrozitor, îşi spuse tânăra femeie, amorţită. Cât de naivă putuse să fie. O dată în plus.

— Jade, lasă-mă să-ţi explic.

Cu o mişcare bruscă, se întoarse spre el şi-l fulgeră cu privirea.

— Ce să-mi explici? strigă ea, aruncând caietul pe pat. În afară de faptul că te-ai folosit de fanteziile mele ca să mă manipulezi?

Kyle se clătină sub violenţa cuvintelor.

— Când am descoperit jurnalul, mi-am spus că e o ocazie să te cunosc mai bine, începu el cu o voce slabă.

— Un viol, da! interveni Jade cu hotărâre. Ai luat aceste povestiri şi le-ai folosit ca să-ţi atingi scopurile!

El răspunse, privind-o în ochi:

— E fals!

— Fals? strigă ea, roşie de furie. Şi baia de la miezul nopţii în piscină? Şi cocteilul de piersici, în biroul tău? Şi ziua în care ai vrut să mă transpui în altă fantezie. „Pune mâinile pe masă şi nu mişca”! Oh. era să uit scenariul atât de romantic de la hotel.

Furia o copleşea tot mai mult, în timp ce-i reveneau amintirile chinuitoare. Felul în care i se oferise. îl acceptase în viaţa ei. Avusese atâta încredere în el, chiar se îndrăgostise.

Ridică bărbia, înfruntându-l din priviri.

— Ai cumpărat caietul cu intenţia să-l foloseşti ca să mă seduci, sau nu?

Ca răspuns, Kyle oftă. Privirea vinovată vorbea pentru el. Dar Jade nu era mulţumită cu această recunoaştere tăcută. Se simţea rău şi chinurile trădării o făceau nemiloasă.

— Răspunde! Da sau nu?

— Da, răspunse el fără tragere de inimă. În sfârşit, la început. Ideea părea destul de nevinovată.

— Nevinovată? Să manipulezi sentimentele cuiva este ceva nevinovat? De fapt, citind ceea ce am scris, ţi s-a făcut milă de mine, nu-i aşa? Şi ai alergat în ajutorul meu. „Biata Jade, trebuie să fie atât de nefericită dacă scrie fantezii în loc să-şi găsească un bărbat în carne şi oase!”

Cu ochii lucind de supărare, Kyle o luă de umeri şi o zgâlţâi cu putere.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Jade! *Mă plăceai*! În ceea ce mă priveşte, eram sigur că te plac, dar tu nu voiai să ne dai nicio şansă. Când mi-a căzut în mână acest caiet, am început să înţeleg de ce erai atât de prudentă. În povestiri, puteai să evadezi fără să-ţi fie teamă că vei fi rănită. Fanteziile tale mi-au permis să mă apropii destul de mult de *adevărata* Jade.

Jenată că ştiuse atât de bine să citească printre rânduri, Jade se smulse din strânsoarea lui.

— A fost amuzant să joci rolul iubitului imaginar, nu-i

aşa? Te-ai distrat de minune pe seama mea! Spune, ţi-a plăcut să mă zăpăceşti amestecând ficţiunea cu realitatea? Ca aseară, când ai intrat de pe balcon. Şi cu acest caiet sub braţ! Fără îndoială, voiai să te ascunzi cu mine sub cearşafuri şi să citim împreună?

Kyle îi ascultă cuvintele înverşunate cu un calm admirabil.

— Aseară am venit să-ţi dau caietul.

Jade roşi, amintindu-şi cum îl acaparase seara trecută. Dintr-odată, se simţi ridicolă pentru că-i mărturisise că-l iubeşte.

— Şi acest gest nobil ar fi trebuit să-ţi răscumpere greşeala?

— Nu, răspunse Kyle îmbrăcându-se fără s-o scape din ochi. Dar nu ţi-a venit ideea că, dacă nu l-aş fi adus, n-ai fi aflat niciodată despre acest caiet?

Lăsă această idee să pătrundă în mintea tinerei femei, apoi adăugă:

— Nimic nu mă obliga să ţi-l dau, Jade. Aş fi putut să-l ascund sau să-l ard. A fost alegerea mea să ţi-l aduc.

Pentru Jade, nu se punea problema să-i lase lui Kyle o portiţă de scăpare. Cu toate acestea, nu se putu împiedica să pună întrebarea esenţială:

— De ce?

Kyle se apropie de ea, hotărât. Din instinct, Jade ar fi vrut să se îndepărteze, dar nu mai putea să se mişte. Bărbatul îi luă faţa în mâini, provocând-o să-l privească în ochi. În privirea lui, tânăra femeie văzu remuşcare, prea multă tandreţe şi afecţiune după gustul ei şi o nevoie de a fi înţeles pe care alese s-o ignore.

— De ce am vrut să-ţi dau caietul? repetă el. Pentru că, de când m-am îndrăgostit de tine, am înţeles că nu vreau înşelăciuni între noi.

„Eu, gândi Jade, nu mai vreau minciuni!” Nu, ceea ce voia era să-l vadă suferind la fel de mult ca ea.

— Vinovăţia este un sentiment în care pari să te complaci, îl ironiză ea.

După câte ştia, Kyle trăia cu acest sentiment de mai

mult de şaptsprezece ani. Lovitura sub centură avusese efect. îl lovise acolo unde îl durea.

— Ai dreptate, recunoscu el cu bruscheţe. Am comis în viaţa mea o serie de greşeli de care nu sunt mândru, precum şi unele pe care le regret. De aceea, e foarte important pentru mine să o iau de la început. Vreau să fiu sincer cu tine.

Jade schiţă un zâmbet amar.

— Şi vrei să te porţi ca un bărbat *responsabil*?

— Da. Dumnezeule, Jade, nu vreau să te pierd!

— Crezi că sunt proastă să te cred?

Jade simţi că se sufocă. îl împinse pe Kyle, dar el o prinse din nou de braţ, spunând cu hotărâre:

— Crede doar atât: n-am vrut *niciodată* să-ţi fac rău. Te iubesc, Jade.

Tânăra femeie simţi lacrimi în ochi. Trebui să-şi amintească de furia care fierbea în ea ca să depăşească această clipă de slăbiciune.

— Ai un fel foarte ciudat să-mi dovedeşti. Sau şi acesta e un joc pentru tine? îmi realizezi visele, îmi spui că mă iubeşti şi vrei să vezi dacă sunt atât de proastă să-ţi ofer dragostea mea eternă în schimb?

Privirea lui Kyle se oţeli.

— Recunosc: nu credeam că mă voi îndrăgosti de tine, dar nu te-am minţit niciodată când ţi-am vorbit despre sentimentele mele. Niciodată, înţelegi?

— Eu da, răspunse ea, vrând să-l rănească. Nu te iubesc. Te urăsc.

Se simţi dintr-odată golită de energie, iar în stomac simţea lovituri ca de pumnal. Trebuia să se elibereze de această tensiune teribilă. Dar nu în faţa lui. Singură, va avea destul timp la dispoziţie. Îşi strânse braţele cu mâinile şi murmură:

— Aveam încredere în tine, dar tu m-ai trădat în cel mai îngrozitor mod.

— Jade., o imploră Kyle, făcând un pas spre ea.

Jade se retrase, cu un braţ ridicat, ca pentru apărare.

— Nu vreau să mai aud nimic, spuse ea, blestemând

lacrimile care o orbeau. Lasă-mă singură. Te-ai simţit bine, noaptea a fost fantastică, dar. nu sunt făcută pentru o astfel de aventură.

Kyle nu o contrazise.

— Plec, spuse el, adunându-şi ultimele haine.

Câteva minute mai târziu, uşa de la intrare se închidea după el.

Numai atunci, Jade se sprijini de zid. Simţindu-şi genunchii tremurând, se lăsă să alunece pe podea, acoperindu-şi faţa cu palmele, dând frâu liber hohotelor de plâns. Durerea explodă, rănind-o atât de tare încât crezu că va muri.

Reuşise să păstreze controlul situaţiei, rupsese relaţia cu demnitate. dar pierduse totul.

Capitolul 11

Se pare că întârzie.

Pentru a patra oară în ultimul sfert de oră, Kyle se uită la ceas, apoi privi strada prin fereastra clubului, pândind sosirea maşinii roşii. Cu câteva zile mai devreme, fixase o întâlnire cu secretara lui Jade; la ora zece, pentru o şedinţă foto la „Fiii risipitori”. Fotografiile urmau să facă parte din portofoliul firmei lui Jade. Când întrebase, ca din întâmplare, dacă va veni şi Jade, i se răspunsese că, de obicei, aşa făcea.

După o săptămână de separare şi ţinând cont de abilitatea cu care Jade îl evita, nu mai vedea altă şansă de a discuta. Bărbatul nu mai era decât umbra celui care o lăsase singură în apartamentul ei, cu atât de mult timp în urmă.

Din nefericire, speranţele lui se risipiră când văzu decapotabila bej care parcă lângă trotuar. Din maşină coborî Maria. Urmată imediat de un tânăr brunet care luă din portbagaj aparatura, înainte să se îndrepte, împreună, spre intrarea în club.

Kyle se duse să le deschidă uşa, uimit că Jade îşi trimisese sora împreună cu fotograful. Încercă să descifreze expresia de pe figura Mariei: ce-i povestise Jade despre depărţirea lor?

Fotograful intră primul, îl salută pe Kyle cu un zâmbet şi inspectă sala cu privirea, apoi se duse la o masă. Punându-şi bagajul pe masă, scoase aparatul de fotografiat, obiective, filme.

Maria îl privea pe Kyle fără animozitate, dar cu o licărire în privire care îl făcu să se îngrijoreze. Rupse primul tăcerea, resemnându-se să înfrunte reproşurile meritate pe care, fără îndoială, i le va adresa.

— Ce mai faci, Maria?

— Pari dezamăgit că mă vezi pe mine, spuse femeia cu un zâmbet satisfăcut. E un semn bun.

Kyle clipi des, surprins.

— Îmi pare rău, spuse el, dar speram s-o văd pe Jade. În sfârşit, ar fi trebuit să-mi închipui că nu va veni. M-a evitat toată săptămâna.

— Ei bine, îl asigură Maria, cel puţin am dovada că ţii într-adevăr la ea.

Kyle strânse din dinţi.

— Fireşte că ţin la ea, murmură el.

O iubea atât de mult pe această femeie încăpăţânată şi mândră, încât numai gândul c-ar putea s-o piardă îi frângea inima. Cu toate acestea, nu ştia cum s-o facă să-l ierte, mai ales că refuza să-l vadă sau să răspundă la mulţimea de mesaje pe care i le lăsase pe telefon.

Maria se întoarse spre fotograf, care părea pregătit de muncă.

— John, poţi să începi cu restaurantul. Cred că ştii ce vrea Jade.

— Da, am înţeles, răspunse John, dispărând pe culoarul din spate.

Punându-şi mâinile la spate, Maria făcu doi paşi prin sală.

— Ca să fiu sinceră, de când Jade mi-a povestit ce-ai făcut, am început să mă îndoiesc de intenţiile tale.

— Ţi-a spus tot? întrebă Kyle, puţin jenat.

Maria zâmbi.

— Nu fi atât de surprins. Între surori, nu există niciun secret. Dar, când te văd la fel de nefericit ca şi ea, îmi spun

că între voi doi este mai mult decât un caiet.

— N-am vrut s-o rănesc, Maria. Recunosc: ceea ce am făcut era.

— Imoral.

— Ei. da, recunoscu el cu tristeţe.

— Şi nesăbuit.

Era imposibil s-o contrazică, aşa că aprobă din cap.

— Aşa e, suspină el.

— Şi foarte viclean.

— Da.

— Şi necinstit.

Fie. Bărbatul plecă privirea, ruşinat.

— Da.

— Şi. de neiertat, nu?

Aici, Kyle ezită. Nu voia să creadă că Jade nu-l va ierta niciodată. Dar Maria aştepta. Nu va fi satisfăcută până ce nu-i va servi toate remuşcările pe tavă.

— Da! Da, era de neiertat.

— Aşadar, suntem de acord? adăugă Maria cu blândeţe.

— Suntem de acord, o asigură el cu un început de nervozitate. Dar nu eram pregătit pentru ce s-a întâmplat. Şi nu vreau să renunţ.

Maria ridică sprâncenele.

— Şi. ce s-a întâmplat?

Kyle nu era obişnuit să se confeseze. Numai că acum, nevoia să-i vorbească Mariei, ca unei persoane care-i înţelegea situaţia, era mai puternică.

— M-am îndrăgostit. Nimeni nu m-a făcut să mă simt aşa.

Trecându-şi o mână prin păr, Kyle privi în podea.

— Ca să fiu sincer, conţinutul acelui caiet m-a schimbat.

— Adică?

— Povestirile lui Jade mi-au oferit un cadou nepreţuit: m-au făcut să înţeleg de ce se apăra de mine şi de ceilalţi bărbaţi. Pe măsură ce ajungeam s-o înţeleg, sentimentele faţă de ea au luat o turnură. neaşteptată pentru mine.

Maria ascultă cu atenţie, apoi spuse cu o voce hotărâtă:

— Jade a suferit foarte mult din cauza trecutului.

— Ştiu. Mi-a povestit totul. Adam i-a distrus încrederea în ea.

Cuvintele îi muriră pe buze. Bineînţeles! înţelese el, uluit.

De ce nu făcuse mai devreme legătura între lipsa de loialitate a lui Adam şi înşelătoria de care se făcea el însuşi vinovat? Amândoi o manipulaseră, fiecare în felul lui. Amândoi exploataseră fără ruşine sentimentele ei şi-i trădaseră încrederea! Dumnezeule! Cum să se mai mire că-l ura?

Înţelese cât de greu va fi.

— Fără îndoială, Jade crede că sunt mai rău decât Adam.

— Cam aşa, recunoscu Maria, zâmbind jenată.

Uluit, înfrânt, Kyle se lăsă să cadă pe un scaun, privind paletele ventilatorului care se învârteau fără zgomot în înălţimea tavanului. În furtuna de sentimente care-l copleşise, era imposibil să ignore durerea din zona inimii. O senzaţie pe care n-o cunoscuse înainte să se îndrăgostească.

O privi din nou pe Maria.

— Aceste săptămâni petrecute cu Jade m-au făcut să înţeleg ce-mi lipsea în viaţă. Râsul. Dragostea. Tandreţea. O familie. Vreau lucruri care nu m-au interesat până acum. şi le vreau cu Jade.

Maria încrucişă braţele, în acelaşi timp încântată şi. Îngrijorată.

— Şi i-ai spus toate astea?

— Cum? exclamă Kyle, ridicându-se. Dumnezeule! Nu-mi răspunde la telefon. Nu-mi răspunde la mesaje. Nu-mi deschide uşa, chiar dacă ştiu cu siguranţă că e acasă! Nu mai am nicio speranţă, Maria, şi cu cât trece timpul, cu atât sunt sigur că mă urăşte mai mult.

— Jade suferă, e adevărat. Dar ştiu că te iubeşte. Nu vrea cu adevărat să nu reuşeşti s-o convingi.

Kyle o privi pe tânăra femeie în tăcere, întrebându-se cum ar putea să facă ceva în acest sens.

— Maria! strigă John din cealaltă încăpere. Am nevoie de un sfat pentru ultimele fotografii.

— Vin imediat, răspunse Maria.

Dar nu schiţă niciun gest.

— E convinsă că ai folosit-o, că jurnalul n-a fost decât un joc pentru tine, Kyle. Chiar vrei să rămână cu impresia asta?

Cu aceste cuvinte, îi lăsă acolo, plecând să-l ajute pe fotograf.

O exclamaţie de mânie scăpă de pe buzele lui Kyle.

Iată de ce Jade credea că o manipulase pentru propria plăcere.

Cum să-şi ispăşească toate greşelile faţă de ea? Blestemă în gând caietul violet. Totuşi, fără ajutorul lui, n-ar fi ştiut niciodată cum s-o cucerească, n-ar fi cunoscut senzaţia minunată de a fi iubit de această femeie!

Caietul.

Deodată, îi veni o idee. Zâmbi, zărind capătul tunelului pentru prima oară de opt zile. O idee nebunească! Şi riscantă! Dar era, probabil, singura speranţă să repare stricăciunile pe care le cauzase: să reaprindă flacăra între el şi Jade la fel cum o aprinsese cu două luni în urmă.

* * *

Abia deschisese Jade cutia de scrisori, că plicul înghesuit în uşă îi căzu la picioare. Încă o greşeală a poştaşului, cu siguranţă, se gândi ea, grăbindu-se să adune restul plicurilor. Suspinând, citi adresele de pe plicurile pe care le ţinea în mână. Simţi un gol în stomac recunoscând numele lui Kyle pe unul dintre plicuri.

Jade aşteptase această clipă, dar se şi temuse de ea. Se gândise c-ar fi mai bine să strecoare plicul sub uşa lui Kyle, în lipsa lui. Cu această ocazie, va putea să-i înapoieze şi cheia de la apartamentul lui pe care i-o dăduse doar cu câteva zile înainte de despărţire.

Jade îşi aminti bucuria pe care i-o adusese acest

semn de încredere şi speranţele pe care şi le făcuse. Speranţe de viitor pentru cuplul lor.

Din nefericire, nu mai avea nevoie de această cheie.

Desigur, nu putea să continue mult timp să-l evite pe Kyle, dar, pentru moment, nu era pregătită să-l înfrunte. Cât timp nu ştia cum va reacţiona în faţa lui, mai bine să nu-l vadă.

Nu se putea hotărî să-l şteargă definitiv din viaţa ei. Mai ales că vor fi în continuare vecini.

Cu toate acestea, nici nu se punea problema să revină la flirtul prietenesc de la începutul relaţiei lor. Oare vor fi unul pentru celălalt nişte. simple cunoştinţe? Părea ciudat, după tot ce trăiseră împreună, dar nu putea fi vorba despre altceva, după ceea ce-i făcuse. Nu mai rămânea decât o soluţie: să-l considere un client.

În două săptămâni, mânia şi ruşinea îşi pierduseră din forţă, lăsând în urma lor un vid dureros. Jade voia să-l urască, dar inima n-o lăsa. Noaptea, ardea de dorinţa să-i simtă din nou mâinile pe piele, să renască împreună prin forţa unui cuvânt şoptit sau a unei mângâieri uşoare.

Din nefericire, trădarea lui o bântuia. Minciuni prin omisiune. O manipulare de neiertat.

Refuzând să-şi analizeze mai mult sentimentele contradictorii care o chinuiau de când îl izgonise pe Kyle din viaţa ei, închise cutia poştală, luând plicul care alunecase pe podea. Pe plic erau scrise numele şi adresa ei, dar la expeditor nu era niciun nume. Ciudat. Nu comandase nimic în ultimul timp şi, oricum, dacă făcea comenzi, acestea erau livrate la birou.

Ajunsă în apartamentul ei, Jade puse cheia şi scrisorile pe o măsuţă la intrare şi deschise plicul misterios. Curioasă, dar prudentă, scutură plicul, lăsând conţinutul să cadă.

Un caiet verde căzu pe masa din sufragerie, făcând un zgomot sec.

Jade simţi un nod în gât. Pe copertă, cu litere aurii, erau gravate două nume „Kyle şi Jade” şi anul în curs. Nu exista niciun bilet care să explice motivul acestui cadou.

Totuşi, nu avea nici cea mai mică îndoială de la cine provenea.

Kyle.

În ciuda furiei care-i rămăsese în suflet, inima ei nu putu să nu înţeleagă ce reprezenta un asemenea cadou. Pentru că, chiar dacă risca să sufere, Jade voia încă să creadă în Kyle. Voia să *spere*.

Luând caietul cu degete tremurătoare, îl deschise şi citi scurta dedicaţie:

„Pentru Jade.

Aceste pagini pe care să le umple cu o viaţă de fantezii şi de amintiri.

Cu tandreţe.

Kyle”.

Jade simţi o speranţă nebună luând viaţă în sufletul ei. Se lăsă să cadă pe un scaun, citind şi recitind aceste cuvinte, nesigură dacă le înţelegea corect. Apoi, dădu repede paginile albe, se întoarse la prima, găsind în sfârşit ce căuta.

Eşti tot ce visam să găsesc la o femeie, ce aveam nevoie fără să ştiu până în ziua în care te-am întâlnit. Nu căutam dragostea. M-a luat prin surprindere…

Eşti prietena inimii mele, care-mi cunoşti toate secretele, toate temerile şi eşecurile cele mai intime şi care mă acceptă aşa cum sunt. Ai putea să fii soţia cu care să-mi împart viaţa, la bine şi la rău. Eşti iubita mea, arzătoare, pasională… tigroaica mea. Ai şti să fii mama copiilor mei, răbdătoare şi iubitoare.

Am forma o familie şi am îmbătrâni împreună, împărţind bucuriile şi tristeţile.

Între noi ar fi o legătură nepreţuită, construită pe forţa dragostei noastre.

Jade, te vreau în prezentul şi în viitorul meu. Aceasta e fantezia mea. Poate să se realizeze cu tine.

Jade închise caietul şi-l strânse la piept. În timp ce în minte şi în inimă răsuna ecoul acestor cuvinte, lacrimi de fericire i se răspândiră pe obraji.

Mesajul era simplu şi grăitor. Nu erau nici scuze, nici

rugăciuni: nu era stilul lui Kyle. Pur şi simplu pusese pe hârtie dorinţele lui cele mai fierbinţi, cu aceeaşi siguranţă de care dădea dovadă şi în viaţa de zi cu zi. Îndrăzneala lui naturală îl făcuse s-o cucerească folosind mijloace necinstite; acum, aceeaşi îndrăzneală îl condamna să joace totul pe o carte.

Da, Kyle îşi punea soarta în mâinile ei. Aceste cuvinte erau sufletul lui, dezvăluit în faţa ei, într-o ultimă încercare de a obţine iertarea şi dragostea.

Dragostea. avea oare destulă în inima ei încât să-l ierte şi să-l creadă că n-a vrut să-i facă rău? Destulă ca să recunoască, de fapt, că n-are nimic în comun cu Adam?

Jade inspiră cu greutate, privind caietul de pe genunchi. Cei doi bărbaţi, ca şi cele două relaţii, nu aveau nimic în comun, se gândi ea. Adam o dominase, fizic şi sentimental; Kyle ştiuse să descopere, prin confidenţele scrise, femeia vulnerabilă şi sensibilă din spatele aparenţelor. Îi ascultase dorinţele, o susţinuse cu blândeţe, aşteptând cu răbdare ca ea să-şi recapete siguranţa de care avea nevoie ca să-şi depăşească temerile şi să aibă din nou încredere într-un bărbat.

Dacă n-ar fi fost jurnalul, nu l-ar fi primit niciodată în viaţa ei. Trebuia să recunoască.

Cât despre Adam. Adam o copleşise cu dispreţul lui şi o părăsise fără nicio urmă de regret.

Kyle rezistase. Se lupta pentru ea, pentru *ei*; era scris alb pe negru pe prima pagină a caietului.

Mângâind literele aurii, Jade privi cele două nume de pe coperta verde. Desigur, era mai uşor să stea supărată decât să-şi asculte inima, cu riscul de a se pune în pericol. Dar inima nu-i mai aparţinea. era a lui Kyle. Viitorul nu mai avea niciun rost fără el.

Hotărâtă, Jade se îndreptă spre camera ei. Mai rămânea un lucru esenţial de făcut înainte să accepte cadoul lui Kyle.

Deschise sertarul noptierei, scoase caietul violet şi pe cel albastru, le puse într-o cutie pe care o strecură pe raftul de sus al dulapului.

Era timpul să înceteze să se ascundă în spatele fanteziilor şi să accepte realitatea: dragostea pentru Kyle.

* * *

— Cred că mă ţicnesc, murmură Kyle.

Nu avea altă explicaţie pentru parfumul pe care-l simţise de când deschisese uşa apartamentului. Pentru o clipă, închise ochii şi rămase nemişcat în prag. Acest parfum îi amintea de Jade şi nu îndrăznea să facă o mişcare de teamă să nu se risipească. Inspiră cu plăcere parfumul ameţitor, lăsându-l să-l învăluie, să-l copleşească.

Nu primise nicio veste de la ea de când îi trimisese caietul. Ar fi vrut să treacă pe la ea, dar nu voia să-i influenţeze alegerea. Trebuia să creadă suficient de mult în ea ca să fie sigur că va face alegerea cea mai bună.

Singura alegere posibilă.

Străduindu-se să-şi păstreze în minte acest gând liniştitor, Kyle intră în hol, închise uşa şi se opri, ca lovit de fulger. Ochii lui uluiţi parcurgeau tabloul pe care i-l oferea sufrageria, în timp ce inima îi bătea să-i spargă pieptul.

Pe masa acoperită cu o faţă de masă albă, era aranjată cina pentru două persoane. Recunoscu serviciul de porţelan şi paharele de cristal. În mijloc era un platou înconjurat de cupe cu creveţi, brânză, fructe proaspete şi o frapieră în care se răcea o sticlă de şampanie. Perdelele erau trase, în surdină se auzea muzică, flăcările tremurătoare ale lumânărilor creau în cameră o atmosferă intimă.

Şi, între farfurii, cu un stilou aşezat de-a curmezişul unei pagini albe, trona. caietul verde.

Privirea lui Kyle se îndreptă spre o altă apariţie. *Ea*. Ea, în picioare lângă un scaun, îmbrăcată într-o rochie albă de dantelă, ale cărei falduri ajungeau până la pantofii din piele albă.

„Visez”, îşi spuse Kyle. Fără îndoială, totul va dispărea. În acea clipă, auzi un suspin uşor. Jade făcu un pas spre el şi viziunea fantomatică să dovedi reală.

— Bună, murmură ea.

Vocea ei nesigură îl smulse pe Kyle din contemplare.

Uluit, nevenindu-i să creadă, întrebă:

— Pentru ce sunt toate acestea?

Jade schiţă un zâmbet.

— Ca să începem de unde se încheia fantezia ta, Kyle.

El deschise gura, dar nu se auzi niciun sunet. Bucuria îl copleşi, explodă în el. Ar fi atât de simplu, îşi spuse el, pierdut, să alerge spre Jade, s-o prindă în braţe şi s-o sărute până mâine dimineaţă. Dar, de această dată, nici nu se punea problema să sară peste etape.

O privi, fermecat de lucirea din ochii ei.

— Eşti sigură că asta vrei?

— Mai mult decât sigură.

— Aşadar, mă ierţi? întrebă el cu prudenţă, ca să fie sigur.

— Da.

Răspunsul fusese dat cu o voce fermă, clară, la fel de sigură ca speranţa care-i crescuse plusul de două sute de bătăi pe minut.

— Mă crezi că n-am vrut să-ţi fac rău? întrebă din nou, apropiindu-se de ea.

— Da.

— Şi că nu pot face nimic să şterg pentru vecie această greşeală?

— Da, repetă Jade într-o suflare.

Kyle se opri în faţa ei ca să-i pună ultima întrebare, cea care-l făcea să tremure, pentru că de răspuns depindea soarta lui.

— Crezi că te iubesc, Jade?

— Da, răspunse ea fără nicio ezitare, zâmbind. Tu crezi în dragostea mea?

— Da, iubirea mea.

Kyle se simţi deodată foarte umil, copleşit de un asemenea cadou. Acest sentiment de dragoste după care alergase toată viaţa fără să ştie, avea o putere de neegalat. În acea clipă, îşi promise că o va iubi toată viaţa pe femeia care-i dăruise demnitatea.

Pentru că vorbele erau prea sărace ca să-i exprime fericirea, preferă să-i arate cât e de fericit, luându-i faţa în

mâini şi atrăgând-o spre el.

De pe buzele ei de miere, Kyle savură aroma de piersici şi, mai ales, gustul incomparabil al zilelor care urmau să vină.

Sfârşit